

P.Z.E. br. 62

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/20-01/127

URBROJ: 65-21-08

Zagreb, 29. srpnja 2021.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o elektroničkim medijima***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 29. srpnja 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu kulture i medija dr. sc. Ninu Obuljen Koržinek i državne tajnike dr. sc. Ivicu Poljička i Krešimira Partla.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/19-01/197
URBROJ: 50301-05/31-21-13

Zagreb, 29. srpnja 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o elektroničkim medijima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o elektroničkim medijima.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu kulture i medija dr. sc. Ninu Obuljen Koržinek i državne tajnike dr. sc. Ivicu Poljička i Krešimira Partla.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

Zagreb, srpanj 2021.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju prava, obveze i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost pružanja audio i audiovizualnih medijskih usluga, usluga elektroničkih publikacija putem elektroničkih komunikacijskih mreža, platformi za razmjenu videozapisa te interes Republike Hrvatske u području elektroničkih medija.

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:

- Direktiva 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28.11.1998.)
- Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP (SL L 376, 27.12.2006.)
- Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) Tekst značajan za EGP (SL L 95, 15.4.2010.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL L 303, 28.11.2018.)

Članak 3.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *audiovizualna komercijalna komunikacija* je slika sa zvukom ili bez njega, kao i zvuk koji su izrađeni za promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću; te slike prate ili su uključene u program ili u videozapis koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko i radijsko oglašavanje i teletekst, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda
2. *audiovizualna medijska usluga* je usluga definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniraju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela posvećena pružanju programa pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge,

široj javnosti u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredaba zakona kojim se uređuju elektroničke komunikacije. Takva je audiovizualna medijska usluga televizijsko emitiranje ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev i/ili audiovizualna komercijalna komunikacija, kako su definirani ovim Zakonom

3. *audiovizualna medijska usluga na zahtjev (odnosno nelinearna audiovizualna medijska usluga)* je audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijskih usluga za gledanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga
4. *audiovizualna medijska usluga približnog videa na zahtjev* je audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za gledanje programa koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev, a na osnovi rasporeda programa
5. *audiovizualni program* predstavlja niz pokretnih slika sa zvukom ili bez njega koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame
6. *elektroničke publikacije* su urednički oblikovani, proizvedeni ili prikupljeni medijski sadržaj koje putem interneta objavljuju pružatelji usluga elektroničkih publikacija u svrhu javnog informiranja, zabave ili obrazovanja
7. *elektronički mediji* su audiovizualni programi, radijski programi i elektroničke publikacije
8. *gospodarski subjekt* je pravna ili fizička osoba koja, bez obzira na pravni status, obavlja gospodarsku djelatnost
9. *grupa usluge platformi za razmjenu videozapisa* je matično društvo, sva njegova ovisna društva i sva druga društva koja su u pogledu organizacije ekonomski i pravno povezana s njima
10. *matično društvo usluge platformi za razmjenu videozapisa* je društvo koje kontrolira jedno ili više ovisnih društva
11. *medijska usluga radija* je izvorno emitiranje i/ili objavljivanje radijskih programa namijenjenih javnosti, žičnim ili bežičnim putem, uključujući i satelitski prijenos, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ovim pojmom obuhvaćeni su i oblici međusobnog posredovanja ili razmjene radijskih programa između pojedinih pružatelja medijskih usluga radija u svrhu njihova priopćavanja javnosti
12. *medijska usluga radija na zahtjev* je medijska usluga radija koju osigurava pružatelj medijskih usluga za slušanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga
13. *medijska usluga televizije ili televizijsko emitiranje (odnosno linearna audiovizualna medijska usluga)* je audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijskih usluga za istodobno gledanje programa na osnovi rasporeda programa
14. *ministar* je ministar koji je nadležan za poslove u području elektroničkih medija
15. *nakladnik radija* je pružatelj medijskih usluga radijskog emitiranja
16. *nakladnik televizije* je pružatelj medijskih usluga televizijskog emitiranja
17. *nedopušteno sredstvo* je bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup u razumljivom obliku zaštićenoj usluzi bez prethodnog odobrenja davatelja usluge
18. *neprofitni proizvođač audiovizualnog i/ili radijskog programa* je onaj koji ispunjava uvjete propisane člankom 55. ovoga Zakona
19. *oglašavanje* je bilo koji oblik objave emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisija u svrhu vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog gospodarskog subjekta ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili strukom

- kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze
20. *opći televizijski ili radijski programski kanal* je kanal raznovrsnog sadržaja koji ima programsku osnovu sastavljenu većinom od informativnog, obrazovnog, kulturnog i zabavnog programa sukladno članku 30. stavcima 1. do 4. ovoga Zakona
 21. *ovisno društvo usluge platformi za razmjenu videozapisa* je društvo koje je pod kontrolom matičnog društva, uključujući sva ovisna društva krajnjeg matičnog društva
 22. *plasman proizvoda* je svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu ili videozapisu koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu
 23. *pokroviteljstvo* je svaki doprinos javnih ili privatnih gospodarskih subjekata ili fizičkih osoba, koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili usluga platformi za razmjenu videozapisa ili u proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga, usluga platformi za razmjenu videozapisa, videozapisa koje su generirali korisnici ili programa u svrhu promicanja njihova imena, žiga, ugleda, aktivnosti ili proizvoda
 24. *prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija* je predstavljanje robe, usluga, naziva, žiga ili djelatnosti proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kada je namjera pružatelja medijskih usluga da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi s njegovom prirodom
 25. *program o potrošačkim pitanjima* je vrsta programa kojim se nude savjeti gledateljima ili koji uključuju ocjenjivanje u vezi s kupnjom proizvoda i usluga
 26. *program o tekućim događanjima* je vrsta informativnog programa koja se odnosi na događaje od političkog, gospodarskog ili društvenog interesa i značaja koji su se nedavno dogodili ili su u tijeku
 27. *pružatelj elektroničke publikacije* je pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu elektroničke publikacije i odgovorna je za njen sadržaj
 28. *pružatelj medijskih usluga* je fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audio i audiovizualnog sadržaja audio i audiovizualne medijske usluge te koja određuje način na koji je ona organizirana
 29. *pružatelj platformi za razmjenu videozapisa* je pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu videozapisa
 30. *radijski program* su urednički oblikovane zvukovne i govorne informacije svih vrsta te autorska djela i predmeti srodnih prava koja se objavljuju putem radija u svrhu obavješćivanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i ostalih potreba te javne komunikacije
 31. *specijalizirani televizijski ili radijski programski kanal* je kanal koji ima programsku osnovu koja sadržava shemu programa od kojih su više od 80 % istovrsni programi sukladno članku 30. stavku 5. ovoga Zakona
 32. *sredstvo uvjetovanog pristupa* je bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku
 33. *sustav uvjetovanog pristupa* je bilo koja tehnička mjera ili rješenje kojim se omogućuje pristup u razumljivom obliku zaštićenim uslugama uz uvjet plaćanja pretplate ili drugi oblik prethodnog pojedinačnog odobrenja
 34. *teletrgovina* je izravna ponuda koja se emitira javnosti u svrhu nuđenja roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, u zamjenu za plaćanje
 35. *urednička odgovornost* je primjena učinkovite kontrole nad odabirom programa i njihovom organizacijom u kronološki raspored programa, kada se radi o televizijskom,

- odnosno radijskom programu, ili u katalog programa, kada je riječ o audio i audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev. Urednička odgovornost ne uključuje nužno pravnu odgovornost za sadržaj ili pružene usluge, osim ako ovim Zakonom ili posebnim zakonom nije drugačije određeno
36. *urednička odluka* je odluka koja se redovito donosi za potrebe svakodnevnog funkcioniranja audiovizualne medijske usluge
 37. *usluga platformi za razmjenu videozapisa* je usluga definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pri čemu je glavna svrha usluge ili njezina odvojiva dijela ili osnovne funkcionalnosti usluge posvećena tome da se široj javnosti pruže programi, videozapisi koje su generirali korisnici ili oboje, za koje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa ne snosi uredničku odgovornost, u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja uz pomoć elektroničke komunikacijske mreže i čiju organizaciju utvrđuje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno prikazivanjem, označavanjem i određivanjem slijeda
 38. *usporedno oglašavanje* je bilo koje oglašavanje koje izravno ili neizravno upućuje na konkurenta, odnosno koje izravno ili neizravno upućuje na robu ili usluge konkurenta
 39. *videozapis koji je generirao korisnik* predstavlja niz pokretnih slika sa zvukom ili bez njega koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, koju je izradio korisnik te koji je taj korisnik ili bilo koji drugi korisnik učitao na platformu za razmjenu videozapisa
 40. *zaštićena usluga* je medijska usluga televizije i radija te druga audiovizualna medijska usluga, kao i usluga informacijskog društva koja se pruža uz naknadu i na temelju uvjetovanog pristupa ili pružanje uvjetovanog pristupa prethodno navedenim uslugama kao usluge po sebi. Pod uslugom informacijskog društva smatra se svaka usluga informacijskog društva koja se uobičajeno pruža uz naknadu, na daljinu te elektroničkim putem na pojedinačni zahtjev primatelja usluge
 41. *zavaravajuće oglašavanje* je bilo koje oglašavanje koje na bilo koji način, uključujući njegovo predstavljanje, dovodi u zabludu ili je vjerojatno da će dovesti u zabludu osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire pa je vjerojatno da će zbog toga utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje, odnosno da zbog toga povređuje ili je vjerojatno da će povrijediti konkurente

(2) Pojmovi: autor, autorsko djelo i predmeti srodnih prava, audiovizualno djelo, elektronička komunikacijska mreža, programske usluge, kabelaška televizija, radio, digitalni radio, radijska frekvencija, koncesionar, televizija, digitalna televizija, televizijski prijenos, multipleks, kao i drugi pojmovi iz područja elektroničkih komunikacija, imaju značenje utvrđeno propisima kojima se uređuju autorska i srodna prava, audiovizualna djelatnost, koncesije te elektroničke komunikacije.

(3) Pravo na ispravak objavljene informacije ili na odgovor na objavljenu informaciju ostvaruje se sukladno zakonu kojim je uređeno područje medija.

(4) Na odnose uređene ovim Zakonom primjenjuje se Konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine“ - Međunarodni ugovori, br. 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99 – ispravak, 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10. i 13/17.).

(5) Odredbe ovoga Zakona odnose se i na Hrvatsku radioteleviziju ako posebnim zakonom nije drugačije uređeno.

(6) Pojmovi i izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

II. OPĆA NAČELA

Članak 4.

- (1) Jamči se sloboda izražavanja i puna programska sloboda elektroničkih medija.
- (2) Odredbe ovoga Zakona ne mogu se tumačiti na način da daju pravo na cenzuru ili ograničenje prava slobode govora i izražavanja misli.

Članak 5.

- (1) Pružatelji medijskih usluga dužni su objavljivati program na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu ili u prijevodu na hrvatski jezik.
- (2) Pružatelji medijskih usluga mogu promicati i stvaralaštvo na narječjima hrvatskog jezika, što se smatra ispunjavanjem obveze iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Uporaba hrvatskog jezika nije obvezna:
 1. ako se objavljuju filmovi i druga audio i audiovizualna djela u izvornom obliku
 2. ako se objavljuju glazbena djela s tekstem koji je djelomice ili u cijelosti na stranom jeziku
 3. ako su programi djelomice ili u cijelosti namijenjeni učenju stranog jezika i pisma.
- (4) Uporaba hrvatskog jezika nije obvezna u programima namijenjenim pripadnicima nacionalnih manjina u skladu s ustavnim zakonom kojim su uređena prava nacionalnih manjina.
- (5) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, pružatelji medijskih usluga mogu objavljivati informativni program i uslužne informacije za potrebe stranih gostiju.

Članak 6.

- (1) Djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga, usluga elektroničkih publikacija, kao i usluga platformi za razmjenu videozapisa prema ovome Zakonu obavlja pružatelj upisan u sudski ili drugi odgovarajući registar u Republici Hrvatskoj te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Sporazuma o sudjelovanju Republike Hrvatske u Europskom gospodarskom prostoru može trajno obavljati djelatnost u Republici Hrvatskoj ako se upiše u sudski ili drugi odgovarajući registar i ima uredništvo u Republici Hrvatskoj.
- (3) Pružatelj elektroničkih publikacija i usluga platformi za razmjenu videozapisa sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Sporazuma o sudjelovanju Republike Hrvatske u Europskom gospodarskom prostoru može obavljati djelatnost u

Republici Hrvatskoj na privremenoj ili povremenoj osnovi sukladno odredbama zakona kojim je uređeno područje usluga.

Članak 7.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti su Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 9. ovoga članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u onoj državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište.

(5) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u skladu s pravom te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice.

(6) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.

(7) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje ni u Republici Hrvatskoj ni u drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s hrvatskim gospodarstvom.

(8) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj.

(9) Za pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na koje se ne mogu primijeniti odredbe stavaka 1. do 8. ovoga članka, smatra se da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako:

1. upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu ili drugi oblik veze koja je smještena u Republici Hrvatskoj
2. ne upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu ili drugi oblik veze kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju satelitske ili druge kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj.

(10) Ako se prema stavcima 2. do 9. ovoga članka ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada pod nadležnost one države članice u kojoj ima poslovni nastan u smislu značenja članka 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(11) Kada se, u propisanom postupku prema stavcima 2. do 9. ovoga članka, utvrdi da pružatelj audiovizualne medijske usluge koji nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj spada pod nadležnost Republike Hrvatske, Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće) upisuje ga po službenoj dužnosti u Upisnik čiji sadržaj i način vođenja propisuje Vijeće naputkom.

(12) U svrhu provedbe ovoga Zakona Vijeće je ovlašteno tražiti sve podatke kojima ne raspolaže od pružatelja medijskih usluga iz stavka 11. ovoga članka.

(13) Vijeće je dužno obavješćivati nadležna regulatorna tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 3. do 9. ovoga članka.

(14) Vijeće vodi popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti te ga dostavlja Europskoj komisiji, uključujući sva njegova ažuriranja.

(15) U slučaju da se u postupku utvrđivanja nadležnosti ne može utvrditi koja država ima nadležnost, Vijeće o tome bez odgode obavješćuje Europsku komisiju.

Članak 8.

Programe i audiovizualne medijske usluge treba prenositi bez njihova skraćivanja i/ili mijenjanja, kao i bez prekrivanja nadodanim elementima iz komercijalnih razloga bez izričite suglasnosti pružatelja medijskih usluga.

Članak 9.

(1) Pružatelj medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom samostalno oblikuje programsku osnovu medija i snosi odgovornost za objavljivanje programa.

(2) Djelatnost pružatelja medijskih usluga može obuhvaćati proizvodnju programa.

Članak 10.

Republika Hrvatska osigurava slobodu prijenosa i prijama audio i audiovizualnih medijskih usluga iz država članica Europske unije i drugih europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji („Narodne novine“ – Međunarodni ugovori, br. 11/01. i 8/03.), a može u pojedinim slučajevima ograničiti slobodu objavljivanja tih usluga samo u skladu s međunarodnim ugovorima i ovim Zakonom.

Članak 11.

Djelatnost objavljivanja audiovizualnog i radijskog programa te sadržaja elektroničkih publikacija od javnog su interesa kada se programi odnose na:

- ostvarivanje prava na javno informiranje i na obaviještenost svih građana Republike Hrvatske, pripadnika hrvatskih nacionalnih manjina i zajednica u inozemstvu te ostvarivanje prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj
- ostvarivanje ljudskih prava i političkih prava građana te unapređivanje pravne i socijalne države te civilnog društva
- djecu i mlade ili su namijenjeni djeci i mladima
- djecu s teškoćama u razvoju i osobe s invaliditetom
- ostvarivanje ravnopravnosti muškaraca i žena
- očuvanje hrvatskog nacionalnog i kulturnog identiteta
- poticanje kulturnog i umjetničkog stvaralaštva
- kulturu javnog dijaloga
- razvoj obrazovanja, znanosti, umjetnosti i sporta
- zaštitu prirode, okoliša i ljudskog zdravlja
- poticanje medijske pismenosti.

Članak 12.

(1) Pojedina pitanja mogu se u skladu s odredbama ovoga Zakona urediti koregulacijom ili samoregulacijom putem kodeksa ponašanja, a radi ujednačavanja njihove primjene u praksi.

(2) Kodeksi iz stavka 1. ovoga članka moraju:

1. biti prihvaćeni od strane glavnih dionika
2. sadržavati jasne i nedvosmislene ciljeve
3. sadržavati redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluaciju postizanja zacrtanih ciljeva
4. predviđati učinkovitu provedbu, uključujući učinkovite i razmjerne sankcije.

(3) U izradi kodeksa iz stavka 1. ovoga članka pružatelji medijskih usluga, pružatelji elektroničkih publikacija te pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa mogu, prema potrebi, surađivati s drugim sektorima, kao što su industrija, trgovina, profesionalne i potrošačke udruge te druge pravne osobe.

(4) Kodekse koregulacije mora odobriti Vijeće te moraju biti objavljeni na njihovoj mrežnoj stranici.

(5) Utvrđeni kodeksi ponašanja Europske unije koji su javno objavljeni ne utječu na primjenu nacionalnih kodeksa ponašanja.

Članak 13.

Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga dužni su primateljima usluge omogućiti jednostavan, izravan i stalan pristup najmanje sljedećim informacijama:

- nazivu pružatelja medijskih usluga
- adresi na kojoj pružatelj medijskih usluga ima poslovni nastan
- detaljnim podacima o pružatelju medijskih usluga, uključujući adresu njegove elektroničke pošte ili internetsku stranicu, što omogućuje brže, izravno i učinkovito stupanje u kontakt s njim
- vlasničkoj strukturi koja se objavljuje na mrežnim stranicama
- impresum
- nadležnim regulatornim i/ili nadzornim tijelima.

Članak 14.

(1) Zabranjene su audio i/ili audiovizualne medijske usluge koje ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost te javno potiču na počinjenje kaznenog djela terorizma iz članka 99. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.).

(2) U audio i/ili audiovizualnim medijskim uslugama zabranjeno je poticati, pogodovati poticanju i širenju mržnje ili diskriminacije na osnovi rasne ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije te antisemitizma i ksenofobije, ideja fašističkih, nacističkih, komunističkih i drugih totalitarnih režima.

Članak 15.

U audiovizualnim i radijskim programi te sadržajima elektroničkih publikacija trebaju se:

- objavljivati točne informacije, poštovati ljudska prava i temeljne slobode
- pridonositi slobodnom oblikovanju mišljenja, svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja, kao i njihovoj izobrazbi i zabavi
- promicati hrvatske kulturne stečevine i poticati slušatelje i gledatelje na sudjelovanje u kulturnom životu
- promicati međunarodno razumijevanje i osjećaj javnosti za pravdu, braniti demokratske slobode, služiti zaštiti okoliša, poticati ravnopravnost žena i muškaraca
- promicati ravnopravnost pripadnika nacionalnih manjina.

III. AUDIO I AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE

Članak 16.

- (1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga ne smiju prenositi audiovizualna djela izvan razdoblja utvrđenih ugovorom s nositeljima prava.
- (2) U proizvodnji i objavljivanju audiovizualnih ili radijskih programa pružatelji medijskih usluga moraju poštovati autorska prava i srodna prava te su dužni pribaviti odobrenje ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava.

Članak 17.

- (1) Nagradna natjecanja ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja u audiovizualnom ili radijskom programu pružatelj medijskih usluga obavezan je provoditi pravedno, uz objavu nedvosmislenih pravila o tim sadržajima te javno obećanoj nagradi.
- (2) Uvjete za pružanje audio i audiovizualnih medijskih usluga koje uključuju sadržaje iz stavka 1. ovoga članka Vijeće pobliže uređuje pravilnikom.

Članak 18.

- (1) Nakladnici televizije i pružatelji medijskih usluga iz članka 26. i 92. ovoga Zakona dužni su stalno i postupno korištenjem proporcionalnih mjera svoje usluge učiniti pristupačnijima djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.
- (2) Vijeće, radi provedbe obveze iz stavka 1. ovoga članka, potiče pružatelje medijskih usluga da razviju akcijske planove o pristupačnosti u odnosu na stalno i postupno povećanje pristupačnosti svojih usluga djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.
- (3) Pružatelji medijskih usluga dužni su jednom godišnje, a najkasnije do 1. rujna, izvijestiti Vijeće o poduzetim mjerama iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Agencija za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Agencija) internetska je kontaktna točka za pružanje informacija i primanje pritužbi u pogledu svih pitanja pristupačnosti iz ovog članka.
- (5) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga.

Članak 19.

- (1) Vijeće promiče programe za razvoj znanja i vještina medijske pismenosti.

(2) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga, a sukladno smjernicama Europske komisije.

Članak 20.

(1) Radi trenutne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti za trajanja velikih prirodnih nepogoda ili velikih nesreća, katastrofa ili epidemija zaraznih bolesti prema posebnom zakonu, ministar naredbom može pružateljima medijskih usluga narediti obveznu objavu proglašenja i službenih priopćenja nadležnih državnih tijela bez naknade.

(2) Pružatelji medijskih usluga dužni su obavijesti iz stavka 1. ovoga članka objaviti na način da budu pristupačne i djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.

Članak 21.

(1) Audiovizualna komercijalna komunikacija mora biti odmah prepoznatljiva kao takva.

(2) Nisu dopuštene prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije.

(3) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije koristiti podsvjesne tehnike.

(4) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:

- dovoditi u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva
- uključivati ili promicati bilo kakvu diskriminaciju na temelju rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnosti ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije
- poticati ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost
- poticati ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša.

(5) Nije dopušten niti jedan oblik audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje promiču cigarete i druge duhanske proizvode, kao i elektroničke cigarete i spremnike za njihovo ponovno punjenje.

(6) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića ne smiju biti posebno usmjerene na maloljetnike i ne smiju poticati na neumjerenu konzumaciju takvih pića kao i prikazivati djecu i mladež koji konzumiraju takva pića.

(7) Nisu dopuštene audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept.

(8) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:

- prouzročiti fizičku, psihičku ili moralnu štetu maloljetnicima

- izravno poticati maloljetnike na kupnju ili unajmljivanje proizvoda ili usluge, iskorištavajući njihovo neiskustvo ili lakovjernost
- izravno poticati maloljetnike na uvjeravanje njihovih roditelja ili drugih na kupnju robe ili usluga koje se oglašavaju
- iskorištavati posebno povjerenje koje maloljetnici imaju u roditelje, učitelje ili druge osobe
- neopravdano pokazivati maloljetnike u opasnim prilikama.

(9) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, uz iznimku pokroviteljstva i plasmana proizvoda, moraju ispunjavati kriterije propisane člankom 35. stavkom 5. ovoga Zakona.

(10) Audiovizualne komercijalne komunikacije vezane uz igre na sreću ne smiju se emitirati u programima namijenjenim djeci.

(11) Audiovizualne komercijalne komunikacije vezane uz igre na sreću moraju sadržavati poruku o postojanju rizika razvijanja ovisnosti o igrama na sreću.

(12) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije biti više od 5 % glasnija od ostatka audiovizualnog programa, radijskog programa ili elektroničke komunikacije.

(13) Pružatelji medijskih usluga dužni su u skladu s člankom 12. ovoga Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu dječjih programa koji sadržavaju ili su popraćeni neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom u vezi s hranom i pićima koji sadrže hranjive tvari i sastojke s prehranbenim ili fiziološkim učinkom, a posebno onih kao što su masnoća, transmasne kiseline, sol/natrij i šećeri, čija se pretjerana uporaba u općoj prehrani ne preporučuje.

(14) Pružatelji medijskih usluga dužni su u skladu s člankom 12. ovoga Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu neprimjerenih audiovizualnih komercijalnih komunikacija za alkoholna pića koja moraju biti usmjerena na učinkovito smanjenje izloženosti maloljetnika alkoholnim pićima.

(15) Vijeće će na svojoj mrežnoj stranici objaviti pravila ponašanja koja su prihvaćena sukladno stavcima 13. i 14. ovoga članka.

Članak 22.

(1) Audiovizualne medijske usluge i programi te sadržaji elektroničkih publikacija pod pokroviteljstvom moraju zadovoljavati sljedeće uvjete:

- ni u kakvim se okolnostima na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga
- ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu i usluge
- gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju sporazuma o pokroviteljstvu
- programi pod pokroviteljstvom moraju biti jasno označeni kao takvi imenom, znakom tvrtke i/ili drugim simbolom pokrovitelja, kao što je primjerice upućivanje na njegov(e) proizvod(e) ili njegovu/njegove uslugu/usluge ili njegov žig na primjeren

način za programe i u primjerenom trajanju na početku, tijekom te na kraju programa, emisije ili svakog pojedinačnog priloga.

- (2) Audiovizualne medijske usluge ili programi ne smiju biti pod pokroviteljstvom gospodarskog subjekta čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje.
- (3) Kad su audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom gospodarskog subjekta čije djelatnosti uključuju proizvodnju ili prodaju lijekova i liječenje, može se promicati ime ili ugled tog gospodarskog subjekta, ali se ne smiju promicati određeni lijekovi ili liječenje dostupni isključivo na liječnički recept.
- (4) Vijesti i program o tekućim događanjima ne smiju biti pod pokroviteljstvom.
- (5) Nije dopušteno prikazivanje znaka tvrtke ili žiga pokrovitelja tijekom dječjih programa, dokumentarnih i vjerskih programa.
- (6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na medijske usluge radija.
- (7) Vijeće pravilnikom propisuje način i trajanje označavanja programa pod pokroviteljstvom iz stavka 1. podstavka 4. ovoga članka.

Članak 23.

- (1) Plasman proizvoda nije dopušten u vijestima i programima o tekućim događanjima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskom programu i dječjem programu.
- (2) Audiovizualni programi koji sadrže plasman proizvoda moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:
- na njihov sadržaj i organizaciju u okviru rasporeda, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u okviru kataloga, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, ni u kojem se slučaju ne utječe na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga
 - ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge
 - ne smiju neprilično isticati dotični proizvod
 - gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju plasmana proizvoda na najavnoj i/ili odjavnoj špici te kada se audiovizualni program nastavi nakon stanke za oglašavanje, kako ne bi došlo do zbunjivanja gledatelja.
- (3) Iznimno, odredbe stavka 2. podstavka 4. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju kada audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda ne proizvodi niti naručuje sam pružatelj medijskih usluga ili gospodarski subjekt povezan s pružateljem medijskih usluga.
- (4) Audiovizualni programi ne smiju uključivati plasman sljedećih proizvoda:
- cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili plasman proizvoda gospodarskog subjekta čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili

- posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept.

(5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.

(6) Vijeće pravilnikom propisuje tehničke i druge mjere kojima se gledatelji obavještavaju o plasmanu proizvoda u programima.

Članak 24.

(1) U audiovizualnim medijskim uslugama i radijskim programima te sadržajima elektroničkih publikacija nije dopušteno:

- objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka
- objavljivati priloge osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja
- na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola, droga ili svih drugih oblika ovisnosti.

(2) Nisu dopuštene audiovizualne medijske usluge i radijski programi te sadržaji elektroničkih publikacija koji mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika, posebno oni koji uključuju bezrazložno nasilje.

(3) Audiovizualne medijske usluge i radijske programe za koje je vjerojatno da bi mogli naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika nije dopušteno objavljivati, osim kada je pružatelj medijske usluge osigurao, odabirom vremena emitiranja, alatima za provjeru dobi ili bilo kojom tehničkom mjerom, da ih maloljetnici u području prijenosa neće, uobičajeno, čuti ili gledati. Ako se audiovizualne komercijalne komunikacije vezane uz igre na sreću te audiovizualne medijske usluge i radijski programi emitiraju u nekodiranom obliku, pružatelj medijske usluge obavezan je osigurati da im prethodi zvučno upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja.

(4) Audiovizualne medijske usluge koje sadrže vizualne efekte koji mogu izazvati epilepsiju moraju biti označene odgovarajućom tehničkom mjerom.

(5) Nije dopušteno objavljivanje informacije kojom se otkriva identitet djeteta do 18. godine života uključenog u slučajeve bilo kojeg oblika nasilja, bez obzira je li svjedok, žrtva ili počinitelj ili je dijete pokušalo ili izvršilo samoubojstvo, a niti iznositi pojedinosti iz djetetovih obiteljskih odnosa i privatnog života.

(6) Osobni podaci maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji medijskih usluga u okviru tehničkih mjera za zaštitu maloljetnika ne smiju se obrađivati u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.

(7) Vijeće pravilnikom propisuje tehničke mjere i način postupanja nakladnika televizije i/ili radija u slučaju iz stavaka 2. do 5. ovoga članka.

Članak 25.

(1) Pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija dužni su do najkasnije 10. svibnja tekuće godine, putem informacijskog sustava pružatelja medijskih usluga na mrežnim stranicama Agencije dostaviti Agenciji izvješće o ostvarenim prihodima za prethodnu godinu.

(2) Izvješće iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o ostvarenim iznosima:

- prihoda od obavljanja djelatnosti definiranih člankom 81. stavkom 1. ovoga Zakona
- prihoda od primljenih državnih potpora i potpora male vrijednosti
- prihoda od jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave
- prihoda na temelju članka 38. ovoga Zakona i
- svih preostalih prihoda iskazanih zbirno.

(3) Ostvareni iznosi prihoda iz stavka 2. podstavaka 2. do 4. ovoga članka iskazuju se pojedinačno uz navođenje subjekata od kojih je ostvaren svaki pojedinačni prihod.

(4) Obveza iz stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na one pružatelje medijskih usluga i elektroničkih publikacija koji tijekom godine dobiju koncesiju i/ili dopuštenje za obavljanje djelatnosti i/ili budu upisani u knjigu pružatelja elektroničkih publikacija, od dana davanja koncesije i/ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti, odnosno od dana upisa u knjigu pružatelja elektroničkih publikacija.

(5) Agencija, pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija objavit će na svojim mrežnim stranicama izvješće iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Agencija naputkom propisuje sadržaj, oblik i način izvršenja izvješća iz stavka 1. ovoga članka.

IV. AUDIO I AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE NA ZAHTEJEV

Članak 26.

(1) Djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev može obavljati pravna ili fizička osoba koja ispunjava uvjete iz članka 6. ili 7. ovoga Zakona i ima dopuštenje Vijeća za obavljanje ove djelatnosti (u daljnjem tekstu: pružatelj medijskih usluga na zahtjev).

(2) Dopuštenje iz stavka 1. ovoga članka Vijeće daje na temelju zahtjeva pružatelja medijskih usluga na zahtjev koji je ostvario tehničke uvjete za prijenos audiovizualnog i/ili radijskog programa i programske osnove koja sadrži programsko usmjerenje pružatelja medijskih usluga na zahtjev, opće ili specijalizirano.

(3) Prije donošenja odluke o davanju dopuštenja Vijeće je ovlašteno s regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o pružatelju medijskih usluga na zahtjev ako se djelatnost iz stavka 1. ovoga članka odnosi i na druge države članice Europske unije.

(4) Vijeće je dužno donijeti odluku o davanju ili uskraćivanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od 45 dana od prijma urednog zahtjeva.

(5) Na temelju odluke o davanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka pružatelj medijskih usluga na zahtjev upisuje se u Upisnik koji vodi Agencija.

(6) Vijeće će po službenoj dužnosti donijeti odluku o ukidanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka i brisati pružatelja medijskih usluga iz Upisnika u sljedećim slučajevima:

- ako pružatelj medijskih usluga u pisanom obliku izvijesti Vijeće o prestanku obavljanja djelatnosti
- ako pružatelj medijskih usluga prekine obavljati djelatnost u razdoblju duljem od godine dana
- ako pružatelj medijskih usluga više ne ispunjava tehničke uvjete prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa
- ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje upisane djelatnosti te
- nakon prestanka pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestanka obrta.

(7) Dopuštenje za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev ne može se prenijeti na drugu osobu.

(8) Popis pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka Vijeće objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

(9) Sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka propisuje Vijeće naputkom iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona.

Članak 27.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev moraju osigurati najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalogima te osigurati njihovo isticanje i na naslovnoj stranici kataloga.

(2) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su ostvarivati i povećavati udio europskih djela u katalogu programa sukladno kriterijima i načinu koji pravilnikom iz članka 48. stavka 8. ovoga Zakona utvrdi Vijeće.

(3) Obveza iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija.

(4) Izvješće o provedbi obveze iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće.

(5) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2021. te svake dvije godine nakon toga.

Članak 28.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koji su usmjereni prema publici u Republici Hrvatskoj, a čiji je poslovni nastan u drugim državama članicama Europske unije, dužni su:

- uplaćivati financijski doprinos za provedbu Nacionalnog programa promicanja audiovizualnog stvaralaštva za proizvodnju europskih djela sukladno zakonu kojim je uređena audiovizualna djelatnost
- uložiti 2 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda u proizvodnju hrvatskih audiovizualnih djela neovisnih proizvođača ili otkupiti proizvedena hrvatska audiovizualna djela neovisnih proizvođača.

(2) Ulaganje iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka može se kumulirati kroz dvije godine.

(3) Obveze iz stavka 1. ovoga članka odnose se na prihode koje je pružatelj medijske usluge na zahtjev ostvario obavljanjem djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Podatke o prihodima ostvarenim od oglašavanja i od pretplate pružatelji medijskih usluga na zahtjev trebaju dostaviti u obliku financijskih izvješća koja su ovjerile neovisne revizorske tvrtke.

(4) Pružateljima medijskih usluga na zahtjev koji imaju nastan u Republici Hrvatskoj, a koji su usmjereni prema publici u drugim državama članicama Europske unije koje su uvele financijski doprinos, iznos uplaćenog doprinosa u drugim državama uzima se u obzir pri izračunu.

(5) Obveze iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija.

(6) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2021. te svake dvije godine nakon toga.

V. MEDIJSKE USLUGE TELEVIZIJE I RADIJA

Članak 29.

(1) Djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija može obavljati pravna i fizička osoba (u daljnjem tekstu: nakladnik televizije i/ili radija) koja je upisana u sudski ili drugi odgovarajući registar u Republici Hrvatskoj u skladu s ovim Zakonom, a koja je dobila koncesiju te sklopila ugovor o koncesiji u skladu s ovim Zakonom i zakonom kojim se uređuju koncesije.

(2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka pored općih i programskih uvjeta propisanih ovim Zakonom nakladnik televizije i/ili radija mora ispuniti posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete.

(3) Uvjete iz stavka 2. ovoga članka i način utvrđivanja uvjeta pravilnikom propisuje Vijeće.

Članak 30.

(1) Programska osnova općeg televizijskog ili radijskog programskog kanala izražava se opisno i kvantitativno, kao minimalni udio određene programske vrste u ukupnom godišnjem vremenu emitiranja tog kanala.

(2) Zbroj udjela programskih vrsta u programskoj osnovi iz stavka 1. ovoga članka mora iznositi najmanje 70 % ukupnog godišnjeg vremena objavljivanja.

(3) Programska osnova iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:

- vrsta audiovizualnog ili radijskog programa, odnosno njihovo razvrstavanje u pojedine skupine
- predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja
- predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela
- vrijeme objavljivanja.

(4) Nakladnik televizije programskom osnovom iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje udio europskih djela iz članaka 47. i 48. ovoga Zakona i audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članaka 49. i 50. ovoga Zakona.

(5) Programska osnova specijaliziranog televizijskog ili radijskog programskog kanala mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje:

- vrsta audiovizualnog ili radijskog programa, od kojih više od 80 % moraju biti istovrsni programi
- predviđeni kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja
- predviđeni opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela
- udio europskih djela iz članaka 47. i 48. ovoga Zakona, audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članaka 49. i 50. ovoga Zakona i drugih djela za nakladnike specijaliziranog televizijskog programa
- vrijeme objavljivanja.

(6) Promjena, odnosno dopuna programske osnove iz stavaka 3. i 5. ovoga članka ne može se tražiti u roku od 24 mjeseca od dana potpisivanja ugovora, odnosno od dana davanja dopuštenja.

(7) Za promjenu ili dopunu programske osnove iz stavaka 3. i 5. ovoga članka nakladnik televizije i/ili radija dužan je pribaviti prethodno mišljenje uredništva koje čine glavni urednik i urednici pojedinih audiovizualnih ili radijskih programa većinom glasova članova uredništva.

(8) Za promjenu ili dopunu programske osnove iz stavaka 3. i 5. ovoga članka koja se odnosi na više od 10 % njezinog sadržaja na temelju kojeg je dana koncesija, nakladnik televizije i/ili radija mora pribaviti prethodnu suglasnost Vijeća. Uz zahtjev za prethodnu suglasnost prilaže se i mišljenje iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Programska je osnova prilog i čini sastavni dio ugovora o radu između nakladnika televizije i/ili radija i urednika, odnosno novinara. Posebna prava urednika i novinara koja nastaju zbog promjena ili dopuna programske osnove uređuju se dodatkom ugovoru o radu.

(10) Programska osnova nakladnika televizije i/ili radija na temelju koje je dana koncesija, kao i njezine eventualne izmjene javne su i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća.

Članak 31.

(1) Nakladnik televizije i/ili radija mora voditi elektronički očevidnik o objavljenom audiovizualnom ili radijskom programu i mora čuvati snimke cjelovito objavljenog programa najmanje 90 dana od objavljivanja, a u slučaju prigovora ili spora, snimku spornog sadržaja dužan je čuvati do okončanja spora.

(2) Nakladnik televizije i/ili radija iz stavka 1. ovoga članka dužan je na zahtjev Vijeća, u roku od pet dana od dana primitka zahtjeva, dostaviti snimku objavljenog audiovizualnog ili radijskog programa.

(3) Način vođenja očevidnika iz stavka 1. ovoga članka, njegov sadržaj te kvalitetu snimke i tehničke pojedinosti o prijenosu uživo programa putem interneta propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona.

Članak 32.

Državna tijela i njihovi predstavnici, političke stranke te sindikati i različite interesne skupine ne smiju utjecati na nakladnika televizije i/ili radija glede stvaranja audiovizualnog ili radijskog programa.

Članak 33.

(1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti lako prepoznatljivi i razlikovati se od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja, oglašavanje i teletrgovina moraju se jasno odvojiti od drugih dijelova programa putem vizualnih/grafičkih i zvučnih sredstava.

(2) Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima te predstavljaju iznimku.

(3) Usporedno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz zakona kojim se uređuje pitanje nedopuštenog oglašavanja.

Članak 34.

(1) U oglašavanju i teletrgovini koji su namijenjeni maloljetnicima ili koji koriste maloljetnike ne smije se objavljivati ništa što bi moglo nauditi njihovim interesima, uzimajući u obzir njihovu posebnu osjetljivost i podložnost te se ne smije prouzročiti moralna ili fizička šteta maloljetnicima.

(2) Nije dopušteno oglašavanje u kojem se žene i muškarci prikazuju na uvredljiv ili ponižavajući način, s obzirom na spol ili spolnu orijentaciju.

(3) Nije dopušteno oglašavanje političkih stranaka, koalicija i nezavisnih zastupnika u Hrvatskome saboru te članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave izabranih s liste grupe birača, osim za vrijeme izborne promidžbe sukladno zakonu kojim se uređuje izbor zastupnika u Hrvatski sabor te zakonu kojim se uređuju lokalni izbori.

Članak 35.

(1) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina oružja, streljiva i pirotehničkih sredstava, duhana i duhanskih proizvoda te droge.

(2) Oglašavanje lijekova, medicinskih proizvoda i liječenja mora odgovarati uvjetima propisanim zakonom kojim se uređuje područje lijekova i zakonom kojim se uređuju medicinski proizvodi kao i podzakonskim aktima donesenim na temelju tih zakona te odredbama ovoga Zakona.

(3) Nije dopuštena teletrgovina lijekova i liječenja.

(4) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića, osim ako posebnim propisima nije drugačije propisano.

(5) Oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića, uključujući piva i mješavine piva s voćnim sokovima, voćnim nektarima, osvježavajućim bezalkoholnim pićima te voćnim vinima iz stavka 4. ovoga članka moraju udovoljavati sljedećim kriterijima:

- ne smiju biti usmjereni posebno na maloljetnike ili, posebice, prikazivati maloljetnike koji konzumiraju takva pića
- ne smiju povezivati konzumiranje alkohola s poboljšanim fizičkim stanjem ili vožnjom
- ne smiju stvarati dojam da potrošnja alkohola pridonosi društvenom ili seksualnom uspjehu
- ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih problema
- ne smiju poticati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu
- ne smiju stavljati naglasak na visok sadržaj alkohola kao pozitivno svojstvo pića.

(6) Kriteriji za oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića iz stavka 5. ovoga članka primjenjuju se i na energetska pića.

Članak 36.

(1) Trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 6 i 18 sati ne smije prekoračiti 20 % tog razdoblja. Trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 18 i 24 sata ne smije prekoračiti 20 % tog razdoblja.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na najave nakladnika televizije vezane uz vlastite programe i sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa ili s programima i audiovizualnim medijskim uslugama drugih subjekata koji pripadaju istoj grupi televizijskih nakladnika, najave pokroviteljstva, plasman proizvoda i neutralne okvire između uredničkog sadržaja i spotova za televizijsko oglašavanje ili za teletrgovinu te između kratkih televizijskih oglasa.

(4) Oglašavanje i teletrgovina u audiovizualnom programu umetat će se između programa. Oglašavanje i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme audiovizualnog programa, ali tako da integritet programa i prava nositelja prava ne budu oštećeni, uzimajući u obzir prirodne stanke u programu, kao i trajanje i značaj programa.

(5) Prijenos filmova snimljenih za televiziju, isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije, kinematografskih djela i vijesti može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom, jednom u svakom predviđenom razdoblju od najmanje 30 minuta.

(6) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi.

(7) Programi za djecu koji su kraći od 30 minuta ne smiju se prekidati kratkim televizijskim oglasima. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta.

(8) Programe za djecu zabranjeno je prekidati teletrgovinom tijekom cijelog trajanja te objavljivati kratke oglase za teletrgovinu 10 minuta prije početka i poslije završetka dječjeg programa.

(9) Odredbe ovoga članka ne odnose se na oglašavanje u radijskim programima.

Članak 37.

(1) Poruke humanitarnog karaktera koje se odnose na prikupljanje humanitarne pomoći i/ili provođenje humanitarne akcije te poruke koje potiču temeljne društvene vrijednosti koje se besplatno emitiraju u programima pružatelja medijskih usluga, dopuštene su pod uvjetima:

- da se radi o pravnoj osobi koja je pribavila rješenje kojim se odobrava stalno prikupljanje humanitarne pomoći ili pravnoj, odnosno fizičkoj, osobi koja je pribavila rješenje kojim se odobrava provođenje humanitarne akcije, a sukladno zakonu kojim je uređeno prikupljanje i pružanje humanitarne pomoći
- da se radi o sadržaju koji nije zabranjen odredbama ovoga Zakona.

(2) Emitiranje poruka iz stavka 1. ovoga članka ne ubraja se u dopušteno vrijeme oglašavanja.

Članak 38.

(1) Tijela državne uprave i javne ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska kao i pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske dužne su 15 % godišnjeg iznosa namijenjenog promidžbi ili oglašavanju svojih usluga ili aktivnosti utrošiti na oglašavanje u audiovizualnim ili radijskim programima regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija i/ili kod pružatelja elektroničkih publikacija upisanih u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija.

(2) Tijela i pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka dužna su do 31. ožujka svake kalendarske godine izvijestiti Vijeće o obavljenom oglašavanju u protekloj godini i objaviti podatke o oglašavanju na svojim mrežnim stranicama.

Članak 39.

Ako su sredstva za proizvodnju i objavljivanje programa regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija te elektroničkih publikacija osigurana u proračunima tijela državne uprave i javnim ustanovama kojima je osnivač Republika Hrvatska, kao i pravnih osoba u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te se sredstva dodjeljuju putem javnog poziva, a na temelju javno objavljenih kriterija.

Članak 40.

(1) Izlozi namijenjeni za teletrgovinu moraju biti jasno određeni kao takvi uz pomoć vizualnih i zvučnih sredstava i bez prekida trajati najmanje 15 minuta.

(2) Odredbe ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi, osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 8. i članka 42. i 44. ovoga Zakona.

Članak 41.

Političke stranke, nezavisni zastupnici u Hrvatskome saboru i članovi predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave izabrani s liste grupe birača i koalicije ne smiju biti pokrovitelji audiovizualnog ili radijskog programa, osim u vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Članak 42.

(1) Svi audiovizualni ili radijski programi koji se objavljuju putem radijskog ili televizijskog emitiranja svakog dana od 0 do 24 sata ulaze u dnevno vrijeme objavljivanja, osim kada je ovim Zakonom drugačije propisano.

(2) Godišnje vrijeme objavljivanja prema ovom Zakonu obuhvaća sve audiovizualne ili radijske programe koji se objave od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine, osim programa koji su ovim Zakonom od tog izuzeti.

(3) Nakladnik radija na državnoj i regionalnoj razini te na razini županije i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 18 sati radijskog programa dnevno, a nakladnik radija na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje šest sati radijskog programa dnevno, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa.

(4) Nakladnik televizije na državnoj i regionalnoj razini te na razini županija i Grada Zagreba mora objavljivati najmanje 12 sati audiovizualnog programa dnevno, a nakladnik televizije na nižoj razini od razine županije mora objavljivati najmanje šest sati audiovizualnog programa dnevno, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa.

(5) Nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja do 19.999 stanovnika mora najmanje 4 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćivanju vijesti i obavijesti s područja koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćivanju vijesti i obavijesti.

(6) Nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja od 20.000 do 99.999 stanovnika mora najmanje 5 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćivanju vijesti i obavijesti s područja koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćivanju vijesti i obavijesti.

(7) Nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja od 100.000 do 199.999 stanovnika mora najmanje 6 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćivanju vijesti i obavijesti s područja koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćivanju vijesti i obavijesti.

(8) Nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja veće od 200.000 stanovnika mora najmanje 7 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćivanju vijesti i obavijesti s područja koncesije, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme posvećeno priopćivanju vijesti i obavijesti.

(9) Nakladnik televizije i/ili radija na državnoj razini mora dnevno objavljivati informativni program u trajanju od najmanje 30 minuta.

(10) Nakladnik televizije na državnoj razini u okviru vremena propisanog stavkom 9. ovoga članka dužan je emitirati najmanje jednu informativnu emisiju u trajanju od najmanje 15 minuta, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa, odnosno informativne emisije.

(11) U vrijeme izborne promidžbe nakladnik televizije i/ili radija mora omogućiti svim političkim strankama promidžbu pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama nadležnog tijela koje nadzire ili provodi izbore.

(12) Odredbe stavaka 5. do 10. ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog televizijskog i/ili radijskog programskog kanala.

Članak 43.

(1) Vlastitom proizvodnjom smatraju se informativne, igrane, obrazovne, dokumentarne, zabavne, kulturno-umjetničke, glazbene, sportske i druge emisije te drugi izvorno proizvedeni audiovizualni i/ili radijski programi i audiovizualna djela, čiji je proizvođač nakladnik televizije i/ili radija ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.

(2) Ako je pri izradi audiovizualnog i/ili radijskog programa, odnosno audiovizualnog djela, sudjelovalo više nakladnika televizije i/ili radija s ulogom u vlastitu proizvodnju, svakome se ubraja dio razmjern ulogu.

(3) U vlastitu proizvodnju ubrajaju se premijera i prva repriza hrvatskih audiovizualnih djela.

(4) U vlastitu proizvodnju radijskog programa u skladu s odredbama članka 45. ovoga Zakona ubraja se i objavljivanje hrvatske glazbe.

(5) Oglasi, naplatne obavijesti, najave i promocija programa, teletrgovina, panoramski prikaz uživo i programi koji se bave klađenjem, proricanjem budućnosti, davanjem savjeta gledanjem u karte, gatanjima i dugim sličnim uslugama koje nisu znanstveno utemeljene ne smatraju se audiovizualnim i/ili radijskim programima nastalim u vlastitoj proizvodnji.

(6) Vijeće pravilnikom propisuje detaljnija mjerila i definicije za određivanje audiovizualnih ili radijskih programa koji se smatraju vlastitom proizvodnjom.

Članak 44.

(1) U razdoblju od 15. lipnja do 15. rujna te od 15. prosinca do 15. siječnja udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 15 % tjednog vremena objavljivanja svakog audiovizualnog programa nakladnika televizije, a od toga najmanje 50 % između 16 i 22 sata.

(2) U razdoblju od 16. rujna do 14. prosinca te od 16. siječnja do 14. lipnja udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 25 % tjednog vremena objavljivanja svakog audiovizualnog programa nakladnika televizije, a od toga najmanje 50 % između 16 i 22 sata.

(3) Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 30 % tjednog vremena objavljivanja svakog radijskog programa nakladnika radija.

(4) Repriziranje radijske ili televizijske emisije mora biti jasno označeno u skladu s tehničkim mogućnostima. U udio iz stavaka 1. i 2. ovoga članka može se ubrojiti samo prva repriza emisije.

(5) Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog televizijskog i/ili radijskog programskog kanala.

(6) Vijeće pravilnikom propisuje pojmove i način označavanja emisija iz stavka 4. ovoga članka

Članak 45.

(1) Hrvatska glazba mora činiti najmanje 25 % dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa, od čega najmanje 20 % mora biti objavljeno između 6 i 22 sata.

(2) U udio iz članka 44. stavka 3. ovoga Zakona može se ubrojiti najviše 25 % vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba.

(3) Ako udio hrvatske glazbe čini najmanje 40 % dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa, od čega je najmanje 30 % objavljeno između 6 i 22 sata, u udio iz članka 44. stavka 3. ovoga Zakona može se ubrojiti najviše 30 % vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba.

(4) Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika specijaliziranog radijskog programskog kanala.

Članak 46.

(1) Hrvatska audiovizualna djela prema ovom Zakonu djela su izvorno proizvedena na hrvatskom jeziku ili djela namijenjena nacionalnim manjinama na njihovim jezicima, kao i djela hrvatske kulturne baštine.

(2) Audiovizualnim djelima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se:

- igrani i dokumentarni filmovi, animirani filmovi, eksperimentalni filmovi, multimedijски i transmedijski projekti, televizijske serije i filmovi te sva druga audiovizualna djela koja su umjetnički i/ili autorski izraz bez obzira na tehnologiju kojom su nastala, podlogu na kojoj su fiksirana te način na koji se prikazuju
- djela čiji je producent ili koproducent pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj registrirana za proizvodnju audiovizualnih djela
- u kojemu je redatelj državljanin Republike Hrvatske ili je sudjelovanje hrvatskih autora, glumaca i drugih hrvatskih umjetnika i djelatnika i/ili hrvatskog kapitala od većeg značenja.

(3) Vijeće pravilnikom propisuje detaljnija mjerila za određivanje programa koji se smatraju hrvatskim audiovizualnim djelima.

Članak 47.

(1) Europska djela u smislu ovoga Zakona jesu:

- djela koja potječu iz država članica Europske unije
- djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane stavkom 3. ovoga članka
- djela koja su proizvedena u koprodukciji u okviru sporazuma koji se odnose na audiovizualni sektor i koji su sklopljeni između Europske unije i trećih zemalja i koja ispunjavaju uvjete definirane u svakom od tih sporazuma.

(2) Odredbe stavka 1. podstavaka 2. i 3. ovoga članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela koja potječu iz država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.

(3) Djela iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka jesu ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državi ili državama iz stavka 1. podstavaka 1. i 2. ovoga članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:

- ako proizvođači tih djela imaju poslovni nastan u jednoj ili više navedenih država ili
- ako je pojedino djelo nastalo pod nadzorom i stvarnom kontrolom jednog ili više proizvođača koji imaju poslovni nastan u jednoj ili više navedenih država ili
- ako je doprinos koproducenta iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupne troškove koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan navedenih država.

(4) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijskih ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih zemalja, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan područja država članica Europske unije.

Članak 48.

(1) Nakladnik televizije mora postići da europska djela čine više od 50 % njegovog godišnjeg vremena objavljivanja, od čega barem polovina moraju biti hrvatska audiovizualna djela.

(2) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(3) U opseg udjela europskih djela ubrajaju se audiovizualna djela vlastite proizvodnje i hrvatska audiovizualna djela.

(4) Izvješće o provedbi iz stavaka 1. i 8. ovoga članka nakladnici televizije dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja na obrascima koje utvrdi Vijeće.

(5) Odredbe stavaka 1. do 4. i stavak 8. ovoga članka ne primjenjuju se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka koja se odnosi na udio hrvatskih audiovizualnih djela primjenjuje se i na pružatelje specijaliziranog kanala u dijelu programa koji ne pripada specijaliziranom programu.

(7) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi obveza iz stavaka 1. do 4. ovoga članka svake dvije godine.

(8) U slučaju da nakladnik televizije koji je započeo s emitiranjem programa danom stupanja na snagu ovoga Zakona ne postigne opseg udjela europskih djela iz stavka 1. ovoga članka, mora svake godine povećati udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće, uzimajući u obzir njegove obveze

informativnog, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima, a pritom je najmanji početni opseg 20 %.

(9) Pravilnikom iz stavka 8. ovoga članka propisuje se i način podnošenja izvješća, podatke koje izvješće mora sadržavati, način dokazivanja podrijetla te prihvatljive dokaze o podrijetlu.

Članak 49.

(1) Neovisni proizvođač audiovizualnih djela (u daljnjem tekstu: neovisni proizvođač) je pravna osoba koja ispunjava sljedeće uvjete:

- registrirana je za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela i ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili u jednoj od država članica Europske unije
- nema vlasnički udio nakladnika televizije i/ili pružatelja audiovizualne medijske usluge
- u svom je poslovanju neovisan o nakladniku televizije i/ili pružatelju audiovizualne medijske usluge
- kod pojedinačnog nakladnika televizije i/ili pružatelja audiovizualne medijske usluge u razdoblju od tri godine ne participira s više od 90 % svog ukupno ostvarenog prihoda
- raspolaže sekundarnim pravima na audiovizualnom djelu.

(2) Neovisni je proizvođač i pravna osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela, a ima sjedište u jednoj od trećih zemalja, ako europska djela čine većinski udio njegove audiovizualne proizvodnje u posljednje tri godine i uz to ispunjava uvjete iz stavka 1. podstavaka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Neovisni proizvođač mora uložiti najmanje 5 % financijskih sredstava za pokriće ukupnih troškova proizvodnje audiovizualnih djela, odnosno koprodukcije.

Članak 50.

(1) Nakladnik televizije mora osigurati da udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10 % vremena.

(2) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećavati udio tih djela.

(3) Najmanje polovica djela iz ovoga članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina.

(4) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(5) Izvješće i dokaze o provedbi obveze iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nakladnici televizije dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće.

(6) Odredbe stavaka 1 do 4. ovoga članka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu te na nakladnike s niskim prometom ili malom publikom sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija.

(7) Odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se i na pružatelje medijskih usluga specijaliziranog kanala koji nije namijenjen sportskim događanjima, glazbi i informativnom programu.

(8) Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavaka 1. do 3. ovoga članka najkasnije do 3. listopada 2021. te svake dvije godine nakon toga.

(9) Vijeće pravilnikom propisuje kriterije i način povećanja opsega udjela neovisnih proizvođača, uzimajući u obzir njegove obveze informativnog, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima

Članak 51.

(1) Nakladnik televizije mora osigurati najmanje 5 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji je u prethodnoj godini ostvario obavljanjem djelatnosti za djela hrvatskih neovisnih proizvođača.

(2) Udio iz stavka 1. ovoga članka ubraja se u udio iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela hrvatski neovisnih proizvođača mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom iz članka 50. stavka 9. ovoga Zakona.

(4) Izvješće i dokaze o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka nakladnici televizije dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće.

(5) Odredbe stavka 1. ovoga članka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu, na nakladnike specijaliziranih programa te na nakladnike s niskim prometom ili malom publikom sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija

Članak 52.

(1) Za potrebe kratkih vijesti svaki nakladnik televizije i/ili radija s poslovnim nastanom u Europskoj uniji ima pod jednakim uvjetima pravo na pristup događajima od velikog interesa za javnost koje na osnovi isključivih prava prenose nakladnici televizije i/ili radija koji su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Vijeće osigurava pristup događajima iz stavaka 1. i 12. ovoga članka na način da nakladniku televizije i/ili radija dopusti slobodan odabir kratkih isječaka iz prijenosnog signala drugog nakladnika televizije i/ili radija uz označavanje najmanje njihovog izvora, osim ako to nije moguće iz praktičnih razloga.

(3) Nakladnik televizije i/ili radija može, prije i umjesto pristupa prijenosnom signalu u smislu stavka 2. ovoga članka, ostvariti pristup događajima iz stavaka 1. i 12. ovoga članka i pristupom mjestu takvih događaja radi snimanja kratkog isječaka ili korištenjem snimljenog

materijala drugog nakladnika televizije i/ili radija koji ima isključiva prava na prijenos događaja od velikog interesa za javnost.

(4) Kratki isječci koriste se isključivo za programe općih vijesti, a u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev mogu se koristiti samo ako isti pružatelj medijskih usluga nudi isti program uz vremensku odgodu.

(5) Kratkom informacijom prema ovom članku smatra se obavijest u trajanju od najviše minutu i pol koja se objavljuje u okviru općih informativnih programa, uključujući specijalizirane sportske kanale.

(6) Nakladnik televizije i/ili radija koji prenosi događaj od velikog interesa za javnost smije od drugog nakladnika televizije i/ili radija kao naknadu tražiti samo plaćanje stvarnih troškova koji nastanu radi izvršavanja te obveze nakladnika. Predviđena naknada ne smije premašivati dodatne troškove izravno nastale omogućivanjem pristupa.

(7) Pravo na kratku informaciju mora se izvršiti na način da se ne prekida tijekom događaja.

(8) Kada se događaj od značajnog interesa za javnost sastoji od više organizacijski samostalnih zbivanja, svako se samostalno zbivanje u pogledu ostvarivanja prava na kratku informaciju smatra događajem od velikog interesa za javnost.

(9) Kada događaj od velikog interesa za javnost traje dva ili više dana, nakladnik televizije i/ili radija ima pravo svaki dan proizvesti jednu kratku informaciju o tom događaju.

(10) Nakladnik televizije i/ili radija koji je iskoristio pravo na kratku informaciju mora omogućiti jednokratno korištenje snimke drugom nakladniku televizije i/ili radija koji događaj nije mogao snimiti te ima pravo za to tražiti naknadu razmjernog dijela stvarnih troškova te navođenje svojeg imena, odnosno imena tvrtke na objavi.

(11) Pravo na kratku informaciju može se u skladu s člankom 12. ovoga Zakona utvrditi i u pogledu pristupa događajima od velikog interesa za javnost koji se ne prenose na osnovi isključivih prava.

(12) Ako je nakladnik televizije i/ili radija s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ostvario isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost, drugi nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Republici Hrvatskoj može tražiti pristup navedenom događaju od tog nakladnika televizije i/ili radija. Svi nakladnici televizije i/ili radija imaju pravo na pristup događajima od značajnog interesa za javnost pod jednakim uvjetima.

(13) Način osiguranja pristupa prijenosnom signalu propisuje Vijeće pravilnikom, uz prethodnu suglasnost Vijeća Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti.

Članak 53.

(1) Nakladnik televizije ne smije na temelju dobivenih isključivih prava emitirati događaje za koje se smatra da su od velike važnosti za društvo na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja takvih događaja putem izravnog prijenosa ili odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa.

(2) Vijeće utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovoga članka, bilo nacionalnih ili stranih, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo te određuje trebaju li ti događaji biti u cijelosti ili djelomično dostupni za izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, u cijelosti ili djelomično odgođen prijenos.

(3) Vijeće je dužno o popisu iz stavka 2. ovoga članka i drugim mjerama koje je poduzelo ili namjerava poduzimati odmah obavijestiti Europsku komisiju koja provodi postupak utvrđivanja njihove usklađenosti s pravom Europske unije i priopćivanja ostalim državama članicama Europske unije. Obavijest o utvrđenom popisu i mjerama Vijeće će dostaviti i državama potpisnicama međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku.

(4) Nakladnici televizije unutar nadležnosti Republike Hrvatske ne smiju koristiti isključiva prava koja su kupili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona na način da znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskrate mogućnost praćenja događaja koji su od velike važnosti za društvo sukladno njezinom nacionalnom zakonodavstvu, a koje je ona odredila za cjelovit ili djelomičan izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, cjelovit ili djelomičan odgođen prijenos na televiziji slobodnog pristupa.

(5) Suprotno je ovom Zakonu ako događaj iz stavka 1. ovoga članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik televizije čiji audiovizualni program može pratiti manje od 80 % stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje tog programa potrebno dodatno plaćanje osim pristojbe propisane posebnim zakonom kojim se uređuje Hrvatska radiotelevizija.

Članak 54.

(1) Nakladnici televizije i/ili radija mogu se uz prethodnu suglasnost Vijeća programski povezivati u regionalne ili nacionalne mreže, s regionalnim i širim pokrivanjem područja, pod sljedećim uvjetima:

- da povezani nakladnici televizije i/ili radija posebnim aktom imenuju odgovornog urednika zajedničkog programa koji odgovara za prenošenje audiovizualnog i/ili radijskog programa u skladu s ovim Zakonom, a akt o imenovanju dostave Vijeću 15 dana prije početka objavljivanja zajedničkog audiovizualnog i/ili radijskog programa
- da zajednički program ne iznosi više od 30 % dnevnog vremena objavljivanja
- da je zajednička vlastita proizvodnja povezanih nakladnika televizije i/ili radija na hrvatskom jeziku te da dnevno iznosi najmanje 10 % audiovizualnog i/ili radijskog programa koji se objavljuju putem mreže
- da povezani nakladnici televizije i/ili radija oblikuju zajedničku programsku osnovu i pisani akt o načinu izvršavanja programske osnove te oba dokumenta dostave Vijeću radi pribavljanja prethodne suglasnosti.

(2) Nacionalna mreža programa je audiovizualni ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 60 % stanovništva Republike Hrvatske. Regionalna mreža programa je audiovizualni ili radijski program iz ovoga članka koji je dostupan za više od 70 % stanovništva regije.

(3) Regionalna ili nacionalna mreža iz ovoga članka u pogledu programskih zahtjeva i ograničenja iz ovoga Zakona smatra se jedinstvenim audiovizualnim ili radijskim programom.

(4) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na neprofitne nakladnike televizije i/ili radija.

Članak 55.

(1) Neprofitni pružatelji medijskih usluga mogu biti neprofitni nakladnici televizije i/ili radija te neprofitni pružatelji medijskih usluga iz članka 26. i 92. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelji medijskih usluga i neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija mogu biti domaće i strane udruge i njihovi savezi, zaklade, ustanove, umjetničke organizacije, komore, sindikati, udruge poslodavaca te sve druge pravne osobe kojima temeljni cilj osnivanja i djelovanja nije stjecanje dobiti, za koje iz posebnih propisa proizlazi da su neprofitnog karaktera sukladno zakonu kojim se uređuje financijsko poslovanje i računovodstvo neprofitnih organizacija.

(2) Dobit od djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neprofitni pružatelji medijskih usluga i neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija smiju koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.

(3) Plaće radnika i naknade članovima tijela upravljanja i nadzora neprofitnih pružatelja medijskih usluga i neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija koji se financiraju većim djelom iz javnih sredstava ne mogu premašiti iznos dobiven umnoškom najvećeg koeficijenta složenosti poslova za radna mjesta I. vrste i osnovice za izračun plaće sukladno zakonu kojim se uređuju plaće u javnim službama i podzakonskom propisu kojim se utvrđuju koeficijenti složenosti poslova za područje kulture.

(4) Status neprofitnog pružatelja medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće pri objavi obavijesti o namjeri davanja koncesije ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti. Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti ne može se mijenjati status neprofitnog pružatelja medijskih usluga.

(5) Neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija upisuju se u Upisnik iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona na temelju odluke Vijeća koja se donosi na njihov zahtjev. Neprofitni pružatelj elektroničkih publikacija ne može se brisati iz Upisnika dok se ne opravdaju dodijeljena sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (u daljnjem tekstu: Fond), odnosno dok se ne izvrši povrat dodijeljenih sredstava sukladno odluci Vijeća.

(6) Detaljne kriterije upisa u Upisnik neprofitnog pružatelja elektroničkih publikacija u skladu s ovim Zakonom utvrđuje Vijeće naputkom iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona.

(7) Neprofitni pružatelj medijskih usluga može objavljivati promidžbene poruke u trajanju do tri minute u jednom satu.

Članak 56.

(1) Obrazovne ustanove, studentske udruge i školske udruge s pravnom osobnošću mogu biti nakladnici audiovizualnog i/ili radijskog programa ako programe proizvode i objavljuju

pretežito učenici, odnosno studenti, a namijenjeni su školskoj, odnosno studentskoj javnosti te ako djelatnost obavljaju kao neprofitni audiovizualni i/ili radijski program.

(2) Programi nakladnika iz stavka 1. ovoga članka jesu informacije svih vrsta i autorska djela i predmeti srodnih prava kojima je svrha obavještanje te zadovoljavanje obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba djece i mladih, studentske i šire javnosti.

(3) Status nakladnika iz stavka 1. ovoga članka u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće pri davanju, odnosno oduzimanju koncesije.

VI. ZAŠTIĆENE USLUGE

Članak 57.

(1) Zabranjeno je izrađivanje, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, davanje u najam, zakup ili posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi za komercijalne svrhe.

(2) Zabranjeno je instaliranje, održavanje ili zamjena sredstava iz stavka 1. ovoga članka za komercijalne svrhe.

(3) Zabranjene su komercijalne komunikacije koje promoviraju nedopuštena sredstva, kao i plasiranje ili oglašavanje takvih sredstava.

(4) Zabranjeno je privatno posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi.

Članak 58.

Zabranjeno je ograničavati pružanje zaštićenih usluga ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanog pristupa.

Članak 59.

(1) Pružatelju zaštićene usluge osigurava se sudska zaštita.

(2) Pružatelj zaštićene usluge može protiv povreditelja prava ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema općim pravilima o naknadi štete.

Članak 60.

Nadzor nad provedbom odredbi članka 57. ovoga Zakona, pored Vijeća, provode u okviru svojeg djelokruga tržišni inspektori Državnog inspektorata i inspektori elektroničkih komunikacija Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti.

VII. ZAŠTITA PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI ELEKTRONIČKIH MEDIJA

Članak 61.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su, u roku od pet dana, Agenciji dostaviti podatke o pravnoj osobi i sjedištu, odnosno imenu i prezimenu te prebivalištu svih pravnih i fizičkih osoba koje su neposredno ili posredno postale imatelji dionica ili poslovnih udjela u tom pružatelju medijskih usluga, s podatkom o postotku dionica ili poslovnih udjela.

(2) Pružatelji medijskih usluga dužni su dostaviti Agenciji ovjerene preslike isprava o stjecanju dionica ili poslovnih udjela u tom pružatelju medijskih usluga tijekom prethodne godine te izvadak iz Registra stvarnih vlasnika. Isprave o stjecanju ne dostavljaju se za dionice i udjele do 1 % vrijednosti kapitala.

(3) Pružatelju medijskih usluga koji ne izvrši obveze iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Vijeće će uputiti pisano upozorenje s obrazloženjem mogućih sankcija za neizvršenje obveze.

(4) Svaku promjenu podataka iz stavka 1. ovoga članka vezanu uz vlasničku strukturu pružatelj medijskih usluga obavezan je objaviti u „Narodnim novinama“. Podaci o dioničarima i nositeljima udjela do 1 % vrijednosti kapitala objavljuju se zbirno.

(5) Zabranjuje se prikrivanje vlasničke strukture pružatelja medijskih usluga ili vlasništva stjecatelja dionica ili poslovnih udjela u pružatelju medijskih usluga bilo kojim pravnim poslom. Pravni poslovi kojima se prikriva vlasnička struktura pružatelja medijskih usluga ili vlasništvo stjecatelja dionica ili poslovnih udjela u pružatelju medijskih usluga jesu ništetni.

Članak 62.

(1) Pružatelji medijskih usluga moraju u pisanom obliku prijaviti tijelu nadležnom za zaštitu tržišnog natjecanja svaku namjeru provedbe koncentracije poduzetnika koja ispunjava uvjete za nastanak obveze prijave namjere provedbe koncentracije u smislu propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

(2) Agencija na zahtjev tijela nadležnog za zaštitu tržišnog natjecanja dostavit će stručno mišljenje u roku od 30 dana od zaprimanja zahtjeva za dostavu tog mišljenja. Ako nakon isteka tog roka Agencija ne dostavi zatraženo mišljenje, smatra se da nema primjedaba na provedbu prijavljene koncentracije iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Tijelo nadležno za zaštitu tržišnog natjecanja ocjenjuje prijavu namjere koncentracije iz stavka 1. ovoga članka i donosi odluku u skladu s odredbama propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

Članak 63.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su u roku od pet dana u pisanom obliku prijaviti Vijeću svaku promjenu vlasništva, bez obzira na uvjete utvrđene propisima o zaštiti tržišnog

natjecanja kako bi se ocijenili učinci vezani uz zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

(2) Ako se u postupku provedenom u skladu sa stavkom 1. ovoga članka utvrdi da nastalim promjenama dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, Vijeće će donijeti odluku kojom nalaže pružatelju medijske usluge da u primjerenom roku uskladi promjene na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

(3) Ako pružatelj medijske usluge ne postupi u skladu s odlukom ili provede koncentraciju protivno odluci iz stavka 2. ovoga članka, primijenit će se odredbe ovoga Zakona o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dana, odnosno odredbe o prestanku važenja dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa, a odluku o oduzimanju koncesije, odnosno dopuštenja donosi Vijeće.

Članak 64.

(1) Nedopuštena promjena vlasništva vezano uz zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u smislu ovoga Zakona smatra se u sljedećim slučajevima:

- nakladnik koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u drugom nakladniku iste razine ili nižim razinama s više od 25 % i obrnuto
- nakladnik koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka s udjelom većim od 10 % i obrnuto
- nakladnik koji ima koncesiju na državnoj razini i istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka i obrnuto
- nakladnik koji ima koncesiju na regionalnoj ili lokalnoj razini i ima udio u drugom nakladniku na istom području, odnosno području više ili niže razine s više od 30 % i obrnuto
- nakladnik koji ima koncesiju i ima udio u pravnoj osobi čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa s više od 10 % i obrnuto.

(2) S udjelom u kapitalu u drugom nakladniku koji je veći od 25 % izjednačeni su i drugi pravni oblici zajedničkog djelovanja poduzetnika koji dovode do toga da jedan poduzetnik ima efektivnu upravnu, kapitalnu ili organizacijsku kontrolu nad drugim poduzetnikom, kao što su poduzetnički ugovori, ugovori o zajedničkom djelovanju, dioničarski ugovori, sporazumi o zajedničkom djelovanju i na druge načine.

(3) Slučajevi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke i pravne osobe koje imaju udjele u nakladniku.

(4) Slučajevi iz stavka 1. podstavka 1., 4. i 5. i stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na pružatelje medijskih usluga putem satelita, interneta, kabela i drugim dopuštenim oblicima prijenosa.

(5) Povezane osobe u smislu ovoga Zakona su osobe koje su međusobno povezane upravljanjem, kapitalom ili na drugi način koji im omogućuje da zajednički oblikuju poslovnu politiku, posluju usklađeno s namjerom postizanja zajedničkih ciljeva, odnosno tako da jedna osoba ima mogućnost usmjeravati drugu ili na bitan način utjecati na nju u odlučivanju o financiranju i poslovanju, odnosno odlučivanju o programskoj osnovi medija.

(6) Povezane osobe u smislu ovoga Zakona utvrđuju se sukladno odredbama zakona kojim se uređuju opća porezna pitanja.

Članak 65.

(1) U slučaju da ukupni godišnji prihodi od obavljanja djelatnosti jednog pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija dosegnu udio od 40 % u udjelu godišnjih prihoda svih pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija na području Republike Hrvatske, smatra se da taj pružatelj ima dominantnu ulogu na tržištu te da dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

(2) U prihode iz stavka 1. ovoga članka računaju se samo prihodi koje Hrvatska radiotelevizija ostvaruje obavljanjem komercijalne djelatnosti.

(3) U vremenu u kojem pružatelj medijske usluge ima dominantnu ulogu na tržištu, ne može, uz postojeće, stjecati udjele u drugim pružateljima medijskih usluga, niti mu Vijeće može dati novu dodatnu koncesiju, odnosno dopuštenje, niti može biti pružatelj nove elektroničke publikacije kojom se širi poslovanje.

(4) U izračun ukupnog godišnjeg prihoda na odgovarajući se način primjenjuje članak 64. stavci 4. i 5. ovoga Zakona.

Članak 66.

(1) Vijeće neće dati koncesiju najpovoljnijem ponuditelju odabranom u provedenom postupku davanja koncesije ako se utvrdi da bi davanjem koncesije došlo do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u smislu članka 63. stavka 1. i članka 65. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Svaki podnositelj ponude na objavljenju obavijest o namjeri davanja koncesije dužan je uz ponudu dostaviti ovjerenu izjavu da eventualnim dobivanjem koncesije ne dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u smislu ovoga Zakona.

(3) Pružatelj medijskih usluga iz članka 92. ovoga Zakona dužan je uz zahtjev za izdavanje dopuštenja za satelitski, internetski, kablanski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa dostaviti izjavu da se davanjem ovog dopuštenja ne dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u smislu ovoga Zakona.

Članak 67.

(1) Domaća pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe sa sjedištem u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala ne može sudjelovati u postupku davanja koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Ako se naknadno utvrdi da je jedan od osnivača nakladnika televizije i/ili radija kojemu je dana koncesija strana pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka, primijenit će se odredbe članka 63. ovoga Zakona.

Članak 68.

(1) Nakladnici televizije s koncesijom na državnoj razini imaju obvezu javno objaviti ponudu za prijenos svojih nenaplatnih televizijskih kanala za operatore elektroničkih komunikacija koji pružaju uslugu naplatne televizije krajnjim korisnicima u okviru drugih elektroničkih komunikacijskih usluga ili samostalno putem svojih kabelskih, internetskih, pokretnih, satelitskih ili zemaljskih platformi.

(2) Stavak 1. ovog članka ne odnosi se na kanale Hrvatske radiotelevizije.

(3) Ponuda iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati naknadu za prijenos za svaki od nenaplatnih televizijskih kanala za koji nakladnik ima koncesiju na državnoj razini i ne smije se uvjetovati ponudom za druge televizijske kanale, a naknada ne može biti veća od naknade koju određuje Vijeće za odnosni televizijski kanal prema stavcima 4. i 5. ovoga članka.

(4) Vijeće određuje naknadu koju će nakladnici televizije naplaćivati za prijenos televizijskih kanala u skladu s obvezom iz stavka 1. ovoga članka, a naknada se utvrđuje u skladu s načelima razmjernosti, transparentnosti i nediskriminacije sukladno stavku 5. ovoga članka.

(5) Ukupnu naknadu za naplatni prijenos iz stavka 4. ovoga članka svih nenaplatnih kanala na državnoj razini, isključujući kanale Hrvatske radiotelevizije, određuje Vijeće u suradnji s Hrvatskom regulatornom agencijom za mrežne djelatnosti uzimajući u obzir ukupan broj nenaplatnih televizijskih kanala s nacionalnom koncesijom, udio gledanosti nenaplatnih televizijskih kanala s nacionalnom koncesijom u ukupnom broju televizijskih kanala i ukupan broj korisnika naplatne televizije. Vijeće će najkasnije šest mjeseci prije isteka roka iz članka 105. stavka 1. ovoga Zakona usvojiti metodologiju izračuna uz prethodno provođenje javnog savjetovanja sa zainteresiranom javnošću koje ne može biti kraće od 30 dana.

(6) Naknada iz stavka 5. ovoga članka utvrđuje se svakih pet godina, a pojedinačne naknade po nenaplatnom kanalu revidiraju se svake dvije godine i ovise o promjenama u udjelu gledanosti. Iznimno se pojedinačna naknada može mijenjati i prije proteka dvije godine temeljem zahtjeva nakladnika ako je došlo do promjene u udjelu gledanosti većem od 5 %.

(7) Gledanost kanala obuhvaća gledanost kod operatora elektroničkih komunikacija u vremenu od 6 do 24 sata sukladno napatku Vijeća.

(8) Kanali nakladnika televizije s koncesijom na državnoj razini moraju biti pozicionirani u prvih petnaest kanala u ponudi operatora elektroničkih komunikacija, ukoliko nakladnici ne odluče drugačije.

Članak 69.

Odredbe o vlasništvu i zaštiti pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija primjenjuju se i na strane pravne i fizičke osobe bez obzira na to u kojoj državi imaju svoje sjedište, odnosno stalno prebivalište, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno.

**VIII. FOND ZA POTICANJE PLURALIZMA I RAZNOVRSNOSTI
ELEKTRONIČKIH MEDIJA**

Članak 70.

(1) Fondom upravlja Agencija.

(2) Izvor financijskih sredstava Fonda jesu sredstva osigurana odredbama ovoga Zakona, posebnog zakona kojim se uređuje Hrvatska radiotelevizija i iz drugih izvora.

Članak 71.

(1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih projekata, programa i sadržaja:

- nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini
- neprofitnih nakladnika televizije/ili radija
- neprofitnih pružatelja medijskih usluga iz članka 26. i 92. ovoga Zakona
- pružatelja elektroničkih publikacija izuzev elektroničke verzije novina i časopisa, elektroničkih publikacija nakladnika televizije i/ili radija te elektroničkih publikacija pružatelja medijskih usluga koji imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti iz članka 26. i 92. ovoga Zakona
- neprofitnih proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga članka dodjeljuju se projektima, programima i sadržajima koji su od javnog interesa i usmjereni na:

- ostvarivanje prava građana na javno informiranje
- poticanje kulturne raznolikosti i njegovanje baštine
- razvoj odgoja i obrazovanja
- razvoj znanosti
- razvoj umjetnosti
- poticanje stvaralaštva na narječjima hrvatskog jezika
- poticanje posebnih kulturnih projekata i manifestacija
- nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj
- poticanje razvoja svijesti o ravnopravnosti spolova i drugih najviših vrednota ustavnog poretka
- poticanje svijesti o ravnopravnosti rodnih identiteta i spolnoj orijentaciji
- poticanje kvalitetnih programa za djecu i mlade kojima je cilj promicanje njihove dobrobiti
- podizanje svijesti javnosti o sposobnostima i doprinosu osoba s invaliditetom, kao i promicanje i poštovanje njihovih prava i dostojanstva, uključujući borbu protiv stereotipa, predrasuda i štetnih postupaka prema osobama s invaliditetom
- povijesno vjerodostojno prikazivanje Domovinskog rata

- razvoj i poticanje programa medijske pismenosti
- zaštitu okoliša
- promociju zdravlja i poticanje zdravstvene kulture.

(3) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nepovoljnom položaju te visokoobrazovanih stručnih radnika s invaliditetom koje je izravno povezano s proizvodnjom projekata i sadržaja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Programi i sadržaji koji su financirani sredstvima Fonda moraju biti dostupni bez dodatnih naplata.

(5) Kriteriji za dodjelu sredstava Fonda jesu:

1. značenje projekta za ostvarivanje ciljeva iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka
2. kvaliteta i sadržajna inovativnost projekta
3. interes za opći, odnosno lokalni ili regionalni kulturni razvitak
4. dostupnost programa i sadržaja osobama s invaliditetom
5. drugi kriteriji koje utvrdi Vijeće pravilnikom iz stavka 9. ovoga članka, u skladu s člankom 11. ovoga Zakona.

(6) Sredstva Fonda ne mogu se dodjeljivati pružateljima medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka kojima je Vijeće privremeno oduzelo koncesiju i/ili izreklo opomenu u prethodna 24 mjeseca i/ili onima koji su u prethodna 24 mjeseca računajući od dana objave natječaja u „Narodnim novinama“ prekršajno kažnjeni na temelju pravomoćne sudske odluke zbog kršenja odredbi ovoga Zakona, kao ni onima koji nemaju statut medija.

(7) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće.

(8) Vijeće je ovlašteno angažirati stručne vrednovatelje radi pomoći prilikom ocjenjivanja prijave na javni natječaj za raspodjelu sredstava Fonda. Za stručne vrednovatelje mogu se angažirati osobe iz reda javnih djelatnika koje su medijski stručnjaci i stručnjaci za audiovizualne djelatnosti, ugledni intelektualci, priznati umjetnici i ostali javni djelatnici koji su se istaknuli zalaganjem za razvitak civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, promicanje kulture, znanosti i umjetnosti, kao i zaštitu slobode medija i izražavanja. Djelokrug, način rada i utvrđivanje sukoba interesa stručnih vrednovatelja propisuje Vijeće pravilnikom iz stavka 9. ovoga članka.

(9) Na temelju kriterija iz stavka 5. ovoga članka Vijeće pravilnikom propisuje način i postupak provedbe javnog natječaja za sufinanciranje audiovizualnih i radijskih projekata i sadržaja iz sredstava Fonda, omjere raspoređivanja sredstava Fonda između pojedinih vrsta korisnika sredstava iz stavka 1. ovoga članka, praćenje trošenja sredstava i ostvarenje programa i sadržaja za koje su dodijeljena. Popis korisnika sredstava, programa i sadržaja za koje su sredstva dodijeljena i izvješća o njihovu ostvarenju objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća.

IX. ZAŠTITA TRŽIŠNOG NATJECANJA NA TRŽIŠTU ELEKTRONIČKIH MEDIJA

Članak 72.

- (1) Na pružatelje medijskih usluga primjenjuju se propisi o zaštiti tržišnog natjecanja.
- (2) Na sve pojedinačne potpore i programe koji sadrže potpore iz ovoga Zakona primjenjuju se propisi o državnim potporama.

X. AGENCIJA ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE I VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE

Članak 73.

- (1) Agencija je samostalna, neovisna i neprofitna pravna osoba s javnim ovlastima u okviru djelokruga i nadležnosti propisanih ovim Zakonom.
- (2) Osnivač Agencije je Republika Hrvatska, a osnivačka prava ostvaruje Hrvatski sabor. Agencija se upisuje u sudski registar.
- (3) Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost.
- (4) Rad Agencije je javan.
- (5) Sjedište Agencije je u Zagrebu.
- (6) Tijela Agencije su ravnatelj Agencije i Vijeće za elektroničke medije.
- (7) Ravnatelj Agencije zastupa, predstavlja i rukovodi Agencijom te je odgovoran za rad stručnih službi Agencije. Predsjednik Vijeća je i ravnatelj Agencije.
- (8) Unutarnji ustroj i poslovanje Agencije, opći akti Agencije te druga pitanja od značenja za rad Agencije pobliže se uređuju Statutom Agencije, kao temeljnim općim aktom Agencije.
- (9) Skraćeni naziv Agencije je AEM.
- (10) Na sva druga pitanja u vezi s radom Agencije, koja nisu uređena ovim Zakonom, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim je uređeno osnivanje i rad ustanova.

Članak 74.

- (1) Agencija ima stručnu službu koja obavlja stručne, administrativne i tehničke poslove Agencije, a ustrojena je u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Agencije.
- (2) Stručnom službom Agencije rukovodi ravnatelj Agencije. Ravnatelj Agencije obavlja sljedeće poslove:

- vodi poslovanje Agencije
- odgovoran je za rad stručne službe Agencije
- predlaže Vijeću godišnji program rada, godišnji financijski plan i projekcije za sljedeće dvije godine te godišnje izvješće o radu i financijska izvješća Agencije
- predlaže Vijeću donošenje odluka i drugih upravnih akata iz članka 77. stavka 1. i članka 82. ovoga Zakona
- priprema Vijeću prijedloge provedbenih propisa i općih akata Agencije iz članka 83. ovoga Zakona
- podnosi godišnje izvješće o radu Agencije Hrvatskome saboru, koje je sastavni dio izvješća o radu Vijeća
- obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom i Statutom Agencije.

(3) Prava iz radnog odnosa radnika stručne službe Agencije uređuju se općim aktima Agencije, u skladu s općim propisima o radu.

(4) Radnici Agencije ne mogu biti članovi uprava ili nadzornih odbora te upravnih vijeća pružatelja medijskih usluga, ili biti u članstvu bilo kojih drugih oblika interesnog udruživanja, koja bi mogla dovesti u sumnju njihovu nepristranost u vođenju postupaka koji su u nadležnosti Agencije. Iznimno, dopušteno je članstvo i sudjelovanje u znanstvenim udrugama, udruženjima i projektima, pod uvjetom da to ne utječe na nepristranost u vođenju postupaka.

Članak 75.

(1) Vijeće upravlja Agencijom te obavlja zadaće regulatornog tijela u području elektroničkih medija. Predsjednik Vijeća potpisuje odluke Vijeća.

(2) Predsjednik i članovi Vijeća obavljaju svoju dužnost profesionalno kao radnici Agencije s punim radnim vremenom, a za vrijeme obnašanja dužnosti imaju pravo na plaću koja se utvrđuje odlukom Hrvatskoga sabora te na druga materijalna prava u skladu s općim aktima Agencije.

(3) Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskome saboru.

Članak 76.

(1) Vijeće ima sedam članova od kojih je jedan predsjednik Vijeća.

(2) Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske. U postupku predlaganja članova Vijeća Vlada Republike Hrvatske objavljuje javni poziv za predlaganje kandidata za članove Vijeća.

(3) Predsjednik i članovi Vijeća imenuju se na razdoblje od pet godina, a ono se produžuje do imenovanja novog predsjednika i/ili člana Vijeća u slučaju da do njegovog isteka novi predsjednik i/ili član Vijeća nije izabran, najdulje do šest mjeseci te mogu biti ponovno imenovani.

(4) Zamjenika predsjednika Vijeća, na prijedlog predsjednika Vijeća, bira Vijeće većinom glasova.

(5) Članovi Vijeća mogu biti državljani Republike Hrvatske koji imaju završen diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij i imaju stručno znanje, sposobnost i iskustvo u radu u području medija, novinarstva, tehnologije, ekonomije, sociologije i prava.

(6) Članovi Vijeća trebaju biti javni djelatnici koji su se u javnom životu istaknuli zalaganjem za poštovanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unaprjeđenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitak civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja.

(7) Članovi Vijeća ne mogu biti državni dužnosnici, osobe koje obnašaju dužnost u tijelima političkih stranaka, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili sindikatima te pravomoćno osuđeni za kazneno djelo.

(8) Članovi Vijeća ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a odnose se na audio i audiovizualne medijske usluge te mrežne operatore.

(9) Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi s audio i audiovizualnim medijskim uslugama te mrežnim operatorima, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.

(10) Članovi Vijeća ne smiju od pružatelja medijskih usluga primati darove, prihvaćati usluge niti stupati u odnose koji ih dovode u sukob interesa u odnosu na zadaće propisane ovim Zakonom.

(11) Na pitanja sprječavanja sukoba interesa u obnašanju dužnosti članova Vijeća primjenjuje se zakon kojim je uređeno sprječavanje sukoba interesa.

(12) Članovi Vijeća obvezni su ponašati se na način da ne umanjuju osobni ugled ili ugled Agencije te da ne dovode u pitanje samostalnost i neovisnost u obnašanju svoje dužnosti niti samostalnost i neovisnost Agencije.

(13) Članovi Vijeća obvezni su u obavljanju svojih poslova, određenih ovim Zakonom te Statutom Agencije, postupati savjesno i u skladu s moralnim i etičkim načelima i pravilima struke.

(14) Hrvatski sabor odlukom će razriješiti dužnosti predsjednika, zamjenika predsjednika ili člana Vijeća prije isteka razdoblja na koje je imenovan, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, u slučaju:

- ako sam zatraži razrješenje
- ako se utvrdi da je prigodom predlaganja za člana Vijeća Agencije iznio o sebi neistinite podatke ili je propustio iznijeti podatke o okolnostima bitnim za utvrđivanje prijedloga
- ako svojim radom ili ponašanjem dovede u pitanje svoj ugled ili ugled Agencije, odnosno svoju samostalnost i neovisnost ili samostalnost i neovisnost Agencije
- ako nije u mogućnosti uredno obavljati dužnost dulje od šest mjeseci neprekinuto

- ako je zbog bolesti trajno spriječen obavljati svoju dužnost
- ako je pravomoćno osuđen za kazneno djelo
- ako svojim radom ili ponašanjem onemogućuje ispunjavanje ciljeva i zadaća utvrđenih godišnjim programom rada Agencije
- nastupa okolnosti iz stavaka 7. do 10. ovoga članka.

(15) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika, zamjenika predsjednika ili člana Vijeća prije isteka razdoblja na koje je imenovan, Agencija mora izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(16) Predsjednik, zamjenik predsjednika ili član Vijeća ne može se u razdoblju od godine dana od dana razrješenja s dužnosti imenovati za člana uprave, nadzornog odbora ili upravnog vijeća u pravnim osobama na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(17) Predsjednik, zamjenik predsjednika i članovi Vijeća nakon razrješenja s dužnosti u slučaju iz stavka 14. podstavka 1. ovoga članka, osim ako je razrješenje zatraženo prije isteka razdoblja od godine dana od dana imenovanja, stavka 14. podstavaka 4. i 5. ovoga članka, kao i nakon isteka razdoblja na koje su imenovani, sve do početka ostvarivanja plaće po drugoj osnovi ili do ostvarivanja prava na mirovinu u skladu s općim propisima, imaju šest mjeseci od dana razrješenja s dužnosti pravo na naknadu u visini plaće koju ostvaruje osoba na toj dužnosti, a sljedećih šest mjeseci pravo na naknadu u visini od 50 % plaće koju ostvaruje osoba na toj dužnosti.

Članak 77.

(1) U nadležnosti Agencije su sljedeći regulatorni i drugi poslovi:

1. provođenje postupka davanja koncesije sukladno ovom Zakonu, odredbama zakona i podzakonskih akata kojim se uređuju koncesije te podzakonskim aktima donesenim na temelju ovog Zakona
2. sklapanje ugovora o koncesiji s najpovoljnijim ponuditeljem sukladno ovom Zakonu
3. donošenje odluke o oduzimanju koncesije i dopuštenja u slučajevima predviđenim ovim Zakonom
4. poduzimanje odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih usluga iz drugih država sukladno članku 91. ovoga Zakona
5. provođenje postupka davanja dopuštenja za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev te za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa
6. izricanje upozorenja, obvezujućih naloga i opomena u slučaju nepoštivanja odredbi ovoga Zakona i podzakonskih akata i/ili podnošenje optužnih prijedloga sukladno prekršajnim odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuju prekršaji
7. vođenje Upisnika pružatelja medijskih usluga
8. provođenje odredbi ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija
9. osiguravanje nadzora nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim ovim i posebnim zakonom, osim elektroničkih publikacija te donošenje godišnjeg plana nadzora (monitoringa)
10. osiguravanje nadzora nad audiovizualnim i radijskim programima koji se emitiraju putem satelitskog, internetskog, kabelskog i drugog dopuštenog oblika prijenosa

11. osiguravanje nadzora namjenskog korištenja sredstava Fonda sukladno članku 71. ovoga Zakona
12. provođenje postupka utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga Zakona
13. razmatranje pritužbi građana na postupanje pružatelja medijskih usluga u provedbi zakona te poduzimanje mjera sukladno ovom Zakonu
14. donošenje uputa vezanih uz provedbu ovoga Zakona
15. poticanje samoregulacije i koregulacije radi provedbe ovoga Zakona
16. suradnja s regulatornim tijelima drugih država i/ili Europskom komisijom u razmjeni informacija radi provedbe ovoga Zakona, napose odredbi članka 7., članka 26. stavka 3., članka 85. stavka 7., članka 91. i članka 92. stavka 3. ovoga Zakona
17. podnošenje izvješća Hrvatskome saboru i drugim nadležnim tijelima, sukladno ovom Zakonu i drugim propisima
18. podnošenje izvješća Europskoj komisiji, sukladno ovom Zakonu i drugim propisima
19. poticanje medijske pismenosti
20. organiziranje javnih savjetovanja i stručnih skupova te provođenje istraživanja u vezi s pojedinim pitanjima iz područja elektroničkih medija
21. donošenje godišnjeg programa rada Agencije te
22. obavljanje i drugih poslova propisanih ovim Zakonom te Statutom Agencije.

(2) Regulatorne i druge poslove iz stavka 1. točaka 1. do 18. ovoga članka Agencija obavlja kao javne ovlasti.

Članak 78.

- (1) Vijeće odlučuje u poslovima Agencije iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Osim poslova iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona, Vijeće obavlja i sljedeće poslove:
 1. podnosi godišnje izvješće o radu Vijeća u skladu s člankom 75. stavkom 3. ovoga Zakona
 2. donosi opće akte i druge akte Agencije iz članka 83. ovoga Zakona
 3. nadzire provedbu i ostvarivanje godišnjeg programa rada i financijskog plana Agencije te drugih programa, planova i akata iz svoje nadležnosti
 4. donosi poslovnik o svojem radu
 5. obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom i Statutom Agencije.

Članak 79.

- (1) Vijeće podnosi Hrvatskome saboru godišnje izvješće o radu koje osobito sadržava sljedeće podatke o:
 1. ispunjavanju ciljeva i zadaća utvrđenih godišnjim programom rada Agencije
 2. davanju koncesija i dopuštenja
 3. javnosti pružatelja medijskih usluga
 4. dodijeljenim sredstvima državnih potpora
 5. nadzoru nad programom pružatelja medijskih usluga
 6. upravnim i drugim sudskim postupcima
 7. oglašavanju tijela državne uprave
 8. financijskom izvješću Agencije
 9. o provedbi ovoga Zakona te propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(2) Godišnje izvješće iz stavka 1. ovoga članka podnosi se najkasnije do kraja lipnja za prethodnu kalendarsku godinu.

(3) Na zahtjev Hrvatskoga sabora ili Vlade Republike Hrvatske Vijeće je obvezno, u roku od najviše 30 dana od dana zaprimanja zahtjeva, podnijeti izvješće iz stavka 1. ovoga članka i za razdoblje kraće od godine dana.

(4) Vijeće u skladu s odredbama članka 83. ovoga Zakona donosi godišnji program rada Agencije najkasnije do kraja godine za sljedeću kalendarsku godinu.

(5) Godišnjim programom iz stavka 4. ovoga članka osobito se utvrđuju ciljevi i zadaće Agencije u obavljanju regulatornih i drugih poslova propisanih ovim Zakonom.

Članak 80.

(1) Agencija vodi i redovito obnavlja baze podataka sa svim upisnicima i očevidnicima koje vodi u svrhu obavljanja poslova iz svoje nadležnosti, što osobito obuhvaća:

- popis nakladnika radija i televizije kojima je dana koncesija za obavljanje djelatnosti
- popis pružatelja medijskih usluga na zahtjev kojima je dano dopuštenje za obavljanje djelatnosti
- popis pružatelja medijskih usluga kojima je dano dopuštenje za satelitski, internetski, kabelski prijenos i druge dopuštene oblike prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa
- popis pružatelja elektroničkih publikacija upisanih u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija
- popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

(2) Baze podataka iz stavka 1. ovoga članka moraju biti javno dostupne, bez naknade, u elektroničkom obliku na mrežnim stranicama Agencije, koje je Agencija obvezna redovito održavati i obnavljati, zajedno s mogućnostima sveobuhvatnog pretraživanja podataka prema odabranim mjerilima.

(3) Agencija redovito i bez naknade objavljuje na svojim mrežnim stranicama osobito sljedeće akte i podatke:

- odluke i druge upravne akte Agencije
- javne pozive i pozive za javne rasprave
- stručna mišljenja i objašnjenja o primjeni ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona
- istraživanja i analize
- Statut Agencije i provedbene propise iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona
- godišnji program rada Agencije
- godišnji financijski plan Agencije, ostvarenje tog plana i godišnja financijska izvješća Agencije
- godišnje izvješće o radu Agencije
- nepravomoćne odluke o prekršaju, uz naznaku da su odluke nepravomoćne, podneseni redoviti pravni lijekovi protiv tih odluka i ishod postupka po pravnim lijekovima
- druge podatke i obavijesti o radu i poslovanju Agencije.

(4) Statut Agencije objavljuje se i u „Narodnim novinama“.

(5) Iznimno od odredaba ovoga članka, neće se objaviti akti i podaci koji se smatraju poslovnom tajnom u smislu zakona kojim se uređuje tajnost podataka te pravo na pristup informacijama.

Članak 81.

(1) Sredstva za obavljanje poslova Agencije osiguravaju se na temelju godišnjeg financijskog plana Agencije iz iznosa od 0,5 % od ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini ostvarili pružatelji medijskih usluga obavljanjem djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev iz članka 26. ovoga Zakona, djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija iz članaka 29. i 92. ovoga Zakona, djelatnosti pružanja usluga elektroničkih publikacija iz članka 94. ovoga Zakona te djelatnosti usluga platformi za razmjenu videozapisa iz članka 95. ovoga Zakona.

(2) Neutrošena sredstva iz stavka 1. ovoga članka ostvarena kao rezultat poslovanja na kraju proračunske godine mogu se utrošiti za dugoročne projekte i druge projekte od velikog značenja za rad Agencije te za medijsku pismenost i medijske analize i istraživanja.

(3) Agencija odgovara za vlastite obveze cjelokupnom svojom imovinom, a Republika Hrvatska neograničeno odgovara za obveze Agencije.

(4) Obveze Agencije u prvom se redu podmiruju iz njezine imovine, a tek onda iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

Članak 82.

(1) Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća Agencije.

(2) Protiv odluka, opomena i drugih upravnih akata Agencije nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor pred mjesno nadležnim upravnim sudom.

(3) U slučaju nepostupanja prema izvršnoj odluci ili drugom upravnom aktu Agencije iz stavka 2. ovoga članka, Vijeće može izdati prekršajni nalog ili podnijeti optužni prijedlog radi pokretanja prekršajnog postupka.

Članak 83.

(1) Propise za provedbu ovoga Zakona, koji su u nadležnosti Agencije u skladu s odredbama ovoga Zakona, donosi Vijeće.

(2) Vijeće donosi Statut Agencije uz prethodnu suglasnost Hrvatskoga sabora.

(3) Vijeće donosi godišnji program rada Agencije.

(4) Vijeće donosi druge opće akte Agencije propisane ovim Zakonom i Statutom Agencije. Statutom Agencije može se propisati ovlast ravnatelju Agencije za donošenje određenih općih akata Agencije za koje nije propisano da ih donosi Vijeće.

XI. KONCESIJE ZA PRUŽANJE MEDIJSKIH USLUGA TELEVIZIJE I RADIJA

Članak 84.

Vijeće provodi pripreme radnje za davanje koncesije sukladno odredbama zakona kojim se uređuju koncesije.

Članak 85.

(1) Vijeće objavljuje obavijest o namjeri davanja koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na tehničkoj podlozi koju utvrđuje Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti u skladu s propisima o elektroničkim komunikacijama.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se za slobodnu radijsku frekvenciju ili više radijskih frekvencija koje čine zasebnu koncesiju, odnosno kod digitalnog radija i televizije za slobodni prijenosni kapacitet zasebnog radijskog ili televizijskog programskog kanala unutar multipleksa.

(3) Prilikom objavljivanja obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Vijeće određuje o kojoj se vrsti programa radi.

(4) Vijeće će na svojoj mrežnoj stranici omogućiti neograničen, neposredan i besplatni pristup dokumentaciji za prijavu na obavijest o namjeri davanja koncesija od dana objave obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Kriteriji za davanje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija jesu:

- programski uvjeti sukladno ovom Zakonu, a napose količina vlastite proizvodnje, hrvatskih audiovizualnih djela, europskih audiovizualnih djela i djela neovisnih proizvođača
- vrijeme objavljivanja
- kvaliteta i raznovrsnost audiovizualnih i/ili radijskih programa
- posebni tehnički, financijski uvjeti koji uključuju visinu sredstava i financijska jamstva te kadrovski uvjeti
- poštivanje obveze plaćanja javnih davanja i doprinosa za mirovinsko i zdravstveno osiguranje u Republici Hrvatskoj.

(6) Ponuda na temelju obavijesti iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih obavijestima, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika televizije i/ili radija.

(7) Prije donošenja odluke o davanju koncesije Vijeće je ovlašteno s regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o najpovoljnijem ponuditelju ako će se djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i radija odnositi i na druge države članice Europske unije.

(8) Odluku o davanju koncesije donosi Vijeće nakon provedenog postupka nadmetanja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja uvjeta za davanje koncesije u roku od 30 dana od isteka roka za dostavu ponuda, ako u dokumentaciji za nadmetanje nije određeno drugačije.

(9) Odluka iz stavka 8. ovoga članka mora sadržavati:

- naziv davatelja koncesije
- broj odluke i datum donošenja odluke
- naziv odabranog najpovoljnijeg ponuditelja
- osnovna prava i obveze davatelja koncesije i nakladnika
- obvezu nakladnika da najkasnije do polovice roka na koji mu je dana koncesija započne s radom na svim dodijeljenim radijskim frekvencijama
- vrstu i predmet koncesije
- prirodu i opseg te mjesto, odnosno područje obavljanja djelatnosti koncesije
- rok na koji se daje koncesija
- posebne uvjete kojima tijekom trajanja koncesije mora udovoljavati odabrani najpovoljniji ponuditelj
- iznos naknade za koncesiju ili osnovu za utvrđivanje iznosa naknade za koncesiju koju će koncesionar plaćati
- rok u kojem je odabrani najpovoljniji ponuditelj obavezan sklopiti ugovor o koncesiji s davateljem koncesije te posljedice nepoštivanja roka za potpisivanje ugovora o koncesiji
- obrazloženje razloga za odabir najpovoljnijeg ponuditelja
- uputu o pravnom lijeku
- potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.

(10) Odluka o davanju koncesije može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podnesenom ponudom te odredbama ovoga Zakona, zakona kojim se uređuju koncesije i pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(11) Vije pravilnikom propisuje postupak davanja koncesije i sadržaj obavijesti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 86.

(1) Vijeće može godinu dana prije isteka koncesije nakladniku televizije i/ili radija objaviti poziv zainteresiranim osobama za iskazivanje interesa za obavljanje djelatnosti televizije i/ili radija na određenom koncesijskom području.

(2) Poziv iz stavka 1. ovoga članka može se objaviti pod uvjetom da je koncesiju koristio nakladnik kojem Vijeće nije izreklo opomenu i/ili nije prekršajno kažnjen na temelju pravomoćne sudske odluke i/ili mu nije privremeno oduzeta koncesija pet godina prije objave

poziva iz stavka 1. ovoga članka, ima statut medija, podmirene sve financijske obveze sukladno odredbama ovoga Zakona te nije poduzetnik u poteškoćama.

(3) Trajanje poziva iz stavka 1. ovoga članka ne može biti manje od 30 dana.

(4) Ako se na poziv iz stavka 1. ovoga članka odazove samo jedna zainteresirana osoba koja je ujedno i dosadašnji nakladnik na predmetnom području, Vijeće joj može dati koncesiju za obavljanje djelatnosti televizije i/ili radija pod uvjetom da dostavi dokumentaciju propisanu pravilnikom iz članka 85. stavka 11. ovoga Zakona.

(5) Ako se na poziv iz stavka 1. ovoga članka odazovu dvije ili više zainteresiranih osoba, Vijeće je obvezno provesti postupak iz članka 85. ovoga Zakona.

(6) Postupak provedbe poziva iz stavka 1. ovoga članka Vijeće propisuje pravilnikom iz članka 85. stavka 11. ovoga Zakona.

Članak 87.

(1) Pravo obavljanja djelatnosti pružanja medijskih usluga nakladnika televizije i/ili radija stječe se na temelju odluke o davanju koncesije i potpisanog ugovora o koncesiji.

(2) Na temelju odluke o davanju koncesije Vijeće potpisuje s najpovoljnijim ponuditeljem ugovor o koncesiji.

(3) Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije.

(4) Ako u roku utvrđenom u odluci iz stavka 2. ovoga članka najpovoljniji ponuditelj ne potpiše ugovor o koncesiji koji je sastavljen u pisanom obliku u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, svim podacima iz obavijesti o namjeri davanja koncesije, odabranom ponudom te odlukom o davanju koncesije, Vijeće će ukinuti odluku o davanju koncesije, a ponuditelj nema pravo na naknadu štete.

(5) Zabranjeno je prenošenje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija na drugu fizičku ili pravnu osobu.

Članak 88.

(1) Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom.

(2) Područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60 % stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj i nižim razini najmanje 70 % stanovništva regije.

(3) Koncesija se daje na vrijeme od 20 godina.

(4) Za koncesiju se plaća naknada. Naknada za koncesiju uplaćuje se u korist državnog proračuna Republike Hrvatske.

(5) Koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija upisuje se u Upisnik, koji vodi Agencija i Registar koncesija, koji vodi ministarstvo nadležno za poslove financija. Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje Vijeće napatkom iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona.

(6) Visinu i način plaćanja naknade za koncesiju propisuje Vijeće pravilnikom, kao i visinu i način plaćanja naknade za ponudu podnesenu na temelju obavijesti o namjeri davanja koncesije.

Članak 89.

(1) Ako za vrijeme trajanja koncesije dođe do izmjene parametara odašiljača sukladno tehničkoj podlozi Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, a povećanje pokrivanja signalom ne prelazi više od 30 % stanovništva pokrivenog tehničkom podlogom na temelju koje je koncesija dana, predmetno se neće smatrati novom koncesijom, već će se s postojećim pružateljem medijske usluge sklopiti dodatak Ugovora.

(2) Ako promjena parametara odašiljača iz stavka 1. ovoga članka dovodi do širenja koncesije na gradsku, županijsku, regionalnu ili državnu razinu, Vijeće je u obvezi raspisati novu obavijest o namjeri davanja koncesije.

Članak 90.

(1) Vijeće će donijeti rješenje i/ili odluku o privremenom ili trajnom oduzimanju koncesije ili dopuštenja pružatelju medijskih usluga ako utvrdi:

1. da je koncesija dana na temelju netočno iskazanih podataka važnih za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja
2. da nakladnik televizije i/ili radija nije počeo ostvarivati koncesiju u roku određenom ugovorom o koncesiji ili ne poštuje tehničke uvjete iz ugovora o koncesiji dulje od mjesec dana od početka ostvarivanja koncesije, odnosno prekine ostvarivati koncesiju dulje od 48 sati
3. da pružatelj medijskih usluga i nakon treće opomene Vijeća, koje je ono izreklo u prethodnih 12 mjeseci, postupa suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili ugovora o koncesiji
4. da nakladnik televizije i/ili radija više ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti iz članka 26. ovoga Zakona
5. da pružatelj medijskih usluga objavljuje audiovizualne ili radijske programe suprotno člancima 14. i/ili 24. ovoga Zakona
6. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava najmanje 50 % programske osnove
7. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava utvrđenog vremena objavljivanja iz članka 42. stavaka 3. i/ili 4. i/ili 5. i/ili 6. i/ili 7. i/ili 8. i/ili 9. ovoga Zakona
8. da je pružatelj medijskih usluga onemogućio drugom pružatelju medijskih usluga ostvarivanje prava na kratku informaciju u skladu s člankom 52. stavkom 2. ovoga Zakona
9. da pružatelj medijskih usluga nije platio naknadu za koncesiju više od dva puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju

10. da pružatelj medijskih usluga nije ni nakon primitka opomene Vijeća, u određenom roku dostavio podatke o promjeni podataka iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona
11. postojanje nedopuštene koncentracije utvrđene ovim Zakonom
12. da pružatelj medijskih usluga ni nakon opomene Vijeća nije u određenom roku pribavio odobrenje od ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava
13. da je pružatelj medijskih usluga prenio koncesiju na drugu osobu suprotno članku 87. stavku 5. ovoga Zakona
14. da je pružatelj medijskih usluga prenio dopuštenje na drugu osobu suprotno članku 26. stavku 7. i članku 92. stavku 7. ovoga Zakona
15. da pružatelj medijskih usluga unatoč odluci Vijeća o mjerama radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz druge države objavljuje audiovizualne programe iz članka 91. ovoga Zakona.

(2) Koncesija prestaje u sljedećim slučajevima:

1. istekom vremena na koje je dana
2. ako se pružatelj medijskih usluga odrekne koncesije
3. prestankom pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestankom obrta
4. ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dana
5. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji
6. trajnim oduzimanjem koncesije.

(3) Ugovor o koncesiji raskida se sukladno odredbama zakona kojim je se uređuju pravila na temelju kojih javnopravna tijela, u okviru djelokruga utvrđenog na temelju zakona, postupaju i rješavaju u upravnim stvarima.

Članak 91.

(1) Iznimno od odredbe članka 10. ovoga Zakona, Vijeće može poduzeti odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, u slučaju kada je Republika Hrvatska ovlaštena privremeno odstupiti od obveze osiguranja slobode prijama audiovizualnih medijskih usluga i ponovnog prijenosa na svojem području, ako su ispunjeni uvjeti propisani stavcima 2. do 4. ovoga članka.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge koje dolaze iz druge države članice Europske unije ako program audiovizualne medijske usluge očito, ozbiljno i teško krši odredbe članka 14. stavka 2. i članka 24. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona ili se dovodi u pitanje javno zdravlje ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javnog zdravlja u pitanje i to pod sljedećim uvjetima:

- tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge postupio je u smislu ovoga stavka najmanje dva puta
- Republika Hrvatska pisano je obavijestila pružatelja medijske usluge, nadležno tijelo u državi članici Europske unije koja nad tim pružateljem ima nadležnost i Europsku komisiju o navodnim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove
- Republika Hrvatska je osigurala pravo pružatelju medijske usluge da iznese svoja stajališta o navodnim povredama

- konzultacije s državom članicom Europske unije koja obavlja prijenos i Europskom komisijom nisu pridonijele prijateljskoj nagodbi u roku od jednog mjeseca od dana obavijesti iz podstavka 2. ovoga stavka.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge koje dolaze iz druge države članice Europske unije ako program audiovizualne medijske usluge očito, ozbiljno i teško krši članak 14. stavak 1. ovoga Zakona ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javne sigurnosti u pitanje, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane i to pod slijedećim uvjetima:

- tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge postupio je u smislu ovoga stavka barem u jednom slučaju
- Republika Hrvatska je pisano obavijestila pružatelja medijske usluge, nadležno tijelo u državi članici Europske unije koja nad tim pružateljem ima nadležnost i Europsku komisiju o navodnim povredama iz ovoga članka i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi.

(4) Vijeće je obvezno poštivati pravo na obranu pružatelja medijske usluge te mu mora dati priliku da izrazi svoj stav o navodnim kršenjima.

(5) U hitnim slučajevima, a najkasnije u roku od jednog mjeseca, Republika Hrvatska može odstupiti od uvjeta navedenih u stavku 3. ovoga članka te je u tim slučajevima dužna u što kraćem roku obavijestiti o poduzetim mjerama Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi, navodeći razloge zbog kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.

(6) Vijeće će odmah prekinuti primjenu mjera iz stavka 1. ovoga članka ako Europska komisija utvrdi da one nisu u skladu s propisima Europske zajednice.

XII. POSTUPAK DAVANJA DOPUŠTENJA ZA SATELITSKI, INTERNETSKI, KABELSKI I DRUGE OBLIKE PRIJENOSA AUDIOVIZUALNOG I/ILI RADIJSKOG PROGRAMA

Članak 92.

(1) Vijeće daje pružatelju medijskih usluga iz članaka 6. ili 7. ovoga Zakona, koji nije dobio koncesiju u smislu članka 85. ovoga Zakona i nije pružatelj medijskih usluga na zahtjev u smislu članka 26. ovoga Zakona, dopuštenje za satelitski, internetski, kabelski prijenos i druge dopuštene oblike prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa.

(2) Dopuštenje se daje na temelju zahtjeva pružatelja medijskih usluga koji je ostvario tehničke uvjete za prijenos programa i uvjete iz članka 30. ovoga Zakona.

(3) Prije donošenja odluke o davanju dopuštenja, Vijeće je ovlašteno s regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o pružatelju medijskih usluga ako se prijenos programa iz stavka 1. ovoga članka odnosi i na druge države članice Europske unije.

(4) Vijeće je dužno donijeti odluku o davanju i uskraćivanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana od prijema urednog zahtjeva.

(5) Na temelju odluke o davanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka pružatelj medijskih usluga upisuje se u Upisnik iz članka 7. stavka 11. koji vodi Vijeće.

(6) Vijeće će po službenoj dužnosti donijeti odluku o ukidanju dopuštenja iz stavka 1. ovoga članka i brisati pružatelja medijskih usluga iz Upisnika u sljedećim slučajevima:

- ako pružatelj medijskih usluga u pisanom obliku izvijesti Vijeće o prestanku obavljanja djelatnosti
- ako pružatelj medijskih usluga prekine obavljati djelatnost na razdoblje dulje od godine dana
- ako pružatelj medijskih usluga više ne ispunjava tehničke uvjete prijenosa audiovizualnih i radijskih programa
- ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje upisane djelatnosti
- nakon prestanka pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestanka obrta
- ako je ostvarena nedopuštena koncentracija medija propisana ovim Zakonom.

(7) Dopuštenje za satelitski, internetski, kablanski i drugi oblik prijenosa audiovizualnih i/ili radijskih programa ne može se prenijeti na drugu osobu.

(8) Popis pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka Vijeće objavljuje na svojoj mrežnoj stranici.

(9) Sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 5. ovoga članka propisuje Vijeće napatkom iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona.

(10) Na audio i audiovizualne usluge iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se također odredbe članaka 30. do 53. i članka 55. ovoga Zakona.

Članak 93.

(1) U slučaju da operator postane pružatelj medijske usluge iz članka 92. ovoga Zakona, mora osigurati najmanje 10 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji je u prethodnoj godini ostvario obavljanjem djelatnosti za djela hrvatskih neovisnih proizvođača.

(2) Pružatelj medijske usluge koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela hrvatskih neovisnih proizvođača mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom iz članka 50. stavka 9. ovoga Zakona .

(3) Izvješće i dokaze o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka operator je dužan dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće

XIII. ELEKTRONIČKE PUBLIKACIJE

Članak 94.

(1) Na elektroničke publikacije na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe članaka 20., 31., 32., 35., 41. i 61. ovoga Zakona.

(2) Pružatelji elektroničkih publikacija dužni su:

- sukladno članku 24. stavcima 3. do 5. ovoga Zakona poduzeti sve mjere kako bi zaštitili maloljetnike
- sukladno članku 14. ovoga Zakona poduzeti sve mjere kako bi onemogućili objavljivanje sadržaja koji potiče na nasilje ili mržnju
- poduzeti sve mjere kako bi onemogućili objavljivanje sadržaja koji potiče na kaznena djela terorizma iz članka 99. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.), kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom iz članka 163. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.) i kaznena djela koja se odnose na rasizam i ksenofobiju iz članka 125. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.)
- sukladno članku 16. ovoga Zakona poštivati autorska i srodna prava.

(3) Pružatelj elektroničke publikacije odgovoran je za cjelokupni sadržaj objavljen na elektroničkoj publikaciji, uključujući i sadržaj koji generiraju korisnici ako propusti registrirati korisnika i ako nije na jasan i lako uočljivi način upozorio korisnika na pravila komentiranja i na kršenja odredaba iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Fizička i pravna osoba mora podnijeti prijavu za upis u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija koji vodi Agencija.

(5) Sadržaj prijave te sadržaj i način vođenja Upisnika iz stavka 4. ovoga članka propisuje Vijeće naputkom iz članka 7. stavka 11. ovoga Zakona

(6) U Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija upisuju se one elektroničke publikacije koje ispunjavaju uvjete propisane zakonom kojim se uređuje područje medija te uvjete koje propiše Vijeće pravilnikom..

XIV. USLUGE PLATFORMI ZA RAZMJENU VIDEOZAPISA

Članak 95.

(1) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa unutar su nadležnosti Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 4. ovoga članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Ako pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa nema sjedište u jednoj od država članica Europske unije, smatrat će se da taj pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj u sljedećim slučajevima:

- ima matično društvo ili ovisno društvo s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili
- dio je grupe, a drugo društvo iz te grupe ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

(3) U svrhu primjene stavka 2. ovoga članka, ako matično društvo, ovisno društvo ili druga društva iz grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama Europske unije, smatra se da pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj njegovo matično društvo ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj ovisno društvo ima poslovni nastan ili ako

ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugo društvo iz grupe.

(4) U svrhu primjene stavka 3. ovoga članka, ako postoji više ovisnih društava i svako od njih ima poslovni nastan u različitim državama članicama Europske unije, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od ovisnih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice. Ako postoji više drugih društava koja su dio grupe i svako od njih ima poslovni nastan u različitoj državi članici, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od tih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.

(5) Vijeće vodi ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u popisu se navodi na kojim se kriterijima, utvrđenim u stavcima 1. do 4. ovoga članka, temelji njihova nadležnost.

(6) Vijeće je u obvezi dostaviti Europskoj komisiji popis iz stavka 5. ovoga članka te sva njegova ažuriranja.

Članak 96.

(1) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u nadležnosti Republike Hrvatske dužni su poduzeti odgovarajuće mjere u pogledu zaštite:

- maloljetnika od programa – videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje bi mogle naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika sukladno članku 24. ovoga Zakona
- šire javnosti od programa – videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje sadrže poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju članka 14. ovoga Zakona
- šire javnosti od programa – videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje imaju sadržaj čije širenje čine aktivnost koja je kazneno djelo, a to su javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma iz članka 99. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.), kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom iz članka 163. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.) i kaznena djela koja se odnose na rasizam i ksenofobiju iz članka 125. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19.).

(2) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su prilikom objava audiovizualnih komercijalnih komunikacija poštivati odredbe članka 21. stavaka 1. do 8. ovoga Zakona.

(3) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi videozapise koje je generirao korisnik, a koji sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije poštovale odredbe članka 21. stavaka 1. do 8. ovoga Zakona.

(4) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su obavijestiti korisnike kada programi i videozapisi koje su generirali korisnici sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije sukladno stavku 7. podstavku 3. ovoga članka ili pružatelj ima spoznaja o toj činjenici.

(5) Vijeće potiče uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja sukladno članku 12. ovoga Zakona, u cilju učinkovitog smanjenja izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasne kiseline, sol/natrij i šećera, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje, a tim se kodeksima ujedno osigurava da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.

(6) Prilikom propisivanja mjera iz stavaka 1. i 2. ovoga članka Vijeće uzima u obzir prirodu sadržaja o kojemu je riječ, štetu koju može prouzročiti, obilježja kategorije osoba koje treba zaštititi, kao i prava i legitimne interese o kojima se radi, uključujući one pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa i korisnika koji su ih izradili ili učitali sadržaj, kao i interes šire javnosti. Mjere moraju biti izvedive i proporcionalne te se njima uzimaju u obzir opseg usluga platformi za razmjenu videozapisa i priroda usluge koja se pruža, a ne smiju dovoditi do mjera *ex ante* kontrola ili filtriranja sadržaja pri učitavanju, koje nisu u skladu s odredbama zakona kojim je uređeno područje elektroničke trgovine.

(7) U svrhu provedbe stavka 1. ovoga članka, sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta podliježe najstrožim mjerama za kontrolu pristupa, a te mjere prema potrebi sastoje se od:

- uključivanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa i njihove primjene u tim uvjetima
- uključivanja zahtjeva iz članka 21. stavaka 1. do 8. ovoga Zakona za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa te njihove primjene u tim uvjetima
- postojanja funkcionalnosti za korisnike koji učitavaju videozapise koje su generirali korisnici da izjave sadrže li takvi videozapisi audiovizualne komercijalne komunikacije, ako to znaju ili se može razumno očekivati da znaju
- uspostave i primjene transparentnih mehanizama prilagođenih korisnicima kojima korisnici platforme za razmjenu videozapisa mogu prijaviti ili naznačiti dotičnom pružatelju usluge platforme za razmjenu videozapisa sadržaj iz stavka 1. ovoga članka pružen na njegovoj platformi
- uspostave i primjene sustava s pomoću kojih pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa objašnjavaju korisnicima platformi za razmjenu videozapisa koji je učinak prijavljivanja i označavanja iz podstavka 4. ovoga stavka
- uspostave i primjene sustava za provjeru dobi za korisnike usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika
- uspostave i primjene sustava jednostavnih za uporabu kojima se korisnicima platformi za razmjenu videozapisa omogućuje da ocijene sadržaj iz stavka 1. ovoga članka
- osiguravanja sustava za roditeljsku kontrolu koji su pod kontrolom krajnjeg korisnika u pogledu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika
- uspostave i primjene transparentnih i učinkovitih procedura jednostavnih za uporabu za bavljenje pritužbama korisnika pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa

u odnosu na provedbu mjera iz podstavaka 4. do 8. ovoga stavka te za njihovo rješavanje

- predviđanja učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnika o tim mjerama i alatima.

(8) Osobni podaci maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu sa stavkom 7. podstavcima 6. i 8. ovoga članka ne smiju se obrađivati u komercijalne svrhe, kao što je izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.

(9) Za provedbu mjera iz stavaka 1. i 7. ovoga članka Vijeće potiče postupanje propisano člankom 12. ovoga Zakona.

(10) Vijeće uspostavlja mehanizme za ocjenu prikladnosti mjera iz stavka 7. ovoga članka koje su poduzeli pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa.

XV. ZABRANA I PRESTANAK OBAVLJANJA DJELATNOSTI

Članak 97.

(1) Fizička ili pravna osoba ne smije objavljivati audiovizualne i/ili radijske programe te sadržaje elektroničkih publikacija ako ne ispunjava uvjete iz ovoga Zakona.

(2) Vijeće može osobi iz stavka 1. ovoga članka zabraniti obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga i djelatnosti objave sadržaja elektroničkih publikacija te pokrenuti postupak pred nadležnim tijelom radi privremenog oduzimanja uređaja za rad, proizvoda i materijala koji je upotrebljavan za obavljanje djelatnosti.

XVI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. obavlja djelatnost pružanja audio ili audiovizualnih medijskih usluga, odnosno pružanja usluga elektroničkih publikacija, a nije kao pružatelj medijskih usluga, odnosno pružatelj elektroničkih publikacija upisana u sudski ili drugi propisani registar (članak 6.)

2. programe i audiovizualne medijske usluge prenosi uz skraćivanje i/ili mijenjanje, kao i s prekrivanjem nadodanim elementima iz komercijalnih razloga, bez izričite suglasnosti pružatelja medijskih usluga (članak 8.)

3. obavlja djelatnost pružanja medijskih usluga, a za trajanja velikih prirodnih nepogoda ili velikih nesreća, katastrofa ili epidemija zaraznih bolesti prema posebnom zakonu ne objavi ili odbije objaviti bez naknade proglase i/ili službena priopćenja nadležnih državnih tijela sukladno naredbi ministra (članak 20. stavak 1.)

4. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja nije odmah prepoznatljiva kao takva (članak 21. stavak 1.)

5. objavi prikrivenu audiovizualnu komercijalnu komunikaciju (članak 21. stavak 2.)

6. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja koristi podsvjesne tehnike (članak 21. stavak 3.)
7. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja dovodi u pitanje poštivanje ljudskog dostojanstva (članak 21. stavak 4. podstavak 1.)
8. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja uključuje ili promiče bilo kakvu diskriminaciju na temelju rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnosti ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije (članak 21. stavak 4. podstavak 2.)
9. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja potiče ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost (članak 21. stavak 4. podstavak 3.)
10. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja potiče ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša (članak 21. stavak 4. podstavak 4.)
11. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja promiče cigarete i druge duhanske proizvode, kao i elektroničke cigarete i spremnike za njihovo ponovno punjenje (članak 21. stavak 5.)
12. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja promiče alkoholna pića, a koja je posebno usmjerena na maloljetnike i potiče na neumjerenu konzumaciju takvih pića (članak 21. stavak 6.)
13. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja promiče lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept (članak 21. stavak 7.)
14. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja će prouzročiti fizičku, psihičku ili moralnu štetu maloljetnicima (članak 21. stavak 8. podstavak 1.)
15. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja izravno potiče maloljetnike na kupnju ili unajmljivanje proizvoda ili usluge, iskorištavajući njihovo neiskustvo ili lakovjernost (članak 21. stavak 8. podstavak 2.)
16. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja iskorištava posebno povjerenje koje maloljetnici imaju u roditelje, učitelje ili druge osobe (članak 21. stavak 8. podstavak 4.)
17. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja neopravdano pokazuje maloljetnike u opasnim prilikama (članak 21. stavak 8. podstavak 5.)
18. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju koja promiče alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, a ne ispunjava propisane kriterije (članak 21. stavak 9.)
19. objavi audiovizualne medijske usluge i programe koji su pod pokroviteljstvom gospodarskog subjekta čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje (članak 22. stavak 2.)
20. objavi audiovizualne medijske usluge koji promiču određene lijekove ili liječenja dostupnih isključivo na liječnički recept (članak 22. stavka 3.)
21. objavi vijesti i program o tekućim događanjima koji ima pokrovitelja (članak 22. stavak 4.)
22. objavi znak tvrtke ili žig pokrovitelja tijekom dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa (članak 22. stavak 5.)
23. objavi plasman proizvoda u vijestima i programima o tekućim događanjima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskom programu i dječjem programu (članak 23. stavak 1.)
24. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda koji na njihov sadržaj i organizaciju u okviru rasporeda, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u okviru kataloga, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev utječe na način kojim se utječe na

odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga (članak 23. stavak 2. podstavak 1.)

25. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda, a koji izravno potiče na kupnju ili najam robe ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge (članak 23. stavak 2. podstavak 2.)

26. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda te neprilično ističe dotični proizvod (članak 23. stavak 2. podstavak 3.)

27. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda, a gledatelj nije jasno obavješten o postojanju plasmana proizvoda na najavnoj i/li odjavnoj špici te kada se audiovizualni program nastavi nakon stanke za oglašavanje (članak 23. stavak 2. podstavak 4.)

28. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili plasman proizvoda gospodarskog subjekta čija je glavna djelatnost proizvodnja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje (članak 23. stavak 4. podstavak 1.)

29. objavi audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept (članak 23. stavak 4. podstavak 2.)

30. objavi u audiovizualnim medijskim uslugama i/ili radijskom programu te sadržajima elektroničkih publikacija sadržaj koji potiče građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga (članak 24. stavak 1. podstavak 3.)

31. objavi u audiovizualnim medijskim uslugama i/ili radijskom programu te sadržajima elektroničkih publikacija sadržaj koji može ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika, posebno oni koji uključuju bezrazložno nasilje (članak 24. stavak 2.)

32. objavi u audiovizualnim medijskim uslugama i/ili radijskom programu sadržaje za koje je vjerojatno da bi mogli naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika, a pri tome pružatelj medijske usluge nije osigurao, odabirom vremena emitiranja, alatima za provjeru dobi ili bilo kojom tehničkom mjerom, da ih maloljetnici u području prijenosa neće, obično, čuti ili gledati (članak 24. stavak 3.)

33. ne dostavi najkasnije do 10. svibnja tekuće godine putem informacijskog sustava pružatelja medijskih usluga na mrežnim stranicama Agencije izvješće o ostvarenim prihodima za prethodnu godinu (članak 25. stavak 1.)

34. obavlja djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev bez dopuštenja (članak 26. stavak 1.)

35. prenese dopuštenja za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev na drugu osobu (članak 26. stavak 7.)

36. ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela (članak 27. stavak 1.)

37. ne dostavi izvješće o udjelima europskih audiovizualnih djela najkasnije do 31. siječnja (članak 27. stavak 4.)

38. obavlja djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i/ili rada bez ugovora o koncesiji za obavljanje djelatnosti (članak 29. stavak 1.)

39. obavlja djelatnost pružanja audio ili audiovizualnih medijskih usluga, a ne ispunjava posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete (članak 29. stavak 2.)

40. promijeni programsku osnovu za više od 10 % njezinog sadržaja na temelju kojeg je dana koncesija bez suglasnosti Vijeća (članak 30. stavak 8.)

41. objavi oglašavanje i teletrgovinu koji nisu lako prepoznatljivi i ne razlikuju se od uredničkog sadržaja (članak 33. stavak 1.)

42. objavi, kao iznimku, pojedinačni kratki televizijski oglas i kratki oglas za teletrgovinu u programima koji nisu sportski (članak 33. stavak 2.)

43. obavi usporedno oglašavanje suprotno pretpostavkama propisanim zakonom kojim se uređuju pitanja nedopuštenog oglašavanja (članak 33. stavak 3.)
44. u oglašavanju i teletrgovini namijenjenim maloljetnicima ili koji koristi maloljetnike objavi ono što bi moglo nauditi njihovim interesima te prouzroči moralnu ili fizičku štetu maloljetnicima (članak 34. stavak 1.)
45. objavi oglas u kojem se žene i muškarci prikazuju na uvredljiv ili ponižavajući način s obzirom na spol ili spolnu orijentaciju (članak 34. stavak 2.)
46. objavi oglas političkih stranaka, koalicija i nezavisnih zastupnika u Hrvatskome saboru te članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave izabranih s liste grupe birača mimo vremena izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu (članak 34. stavak 3.)
47. objavi teletrgovinu lijekova i liječenja (članak 35. stavak 3.)
48. oglašava i objavi teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića, osim ako posebnim propisima nije drugačije propisano (članak 35. stavak 4.)
49. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića koje je usmjereno na maloljetnike ili prikazuje maloljetnike koji konzumiraju takva pića (članak 35. stavak 5. podstavak 1.)
50. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića koje povezuje konzumiranje alkohola s poboljšanim fizičkim stanjem ili vožnjom (članak 35. stavak 5. podstavak 2.)
51. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića koje ostvaruje dojam da potrošnja alkohola pridonosi društvenom ili seksualnom uspjehu (članak 35. stavak 5. podstavak 3.)
52. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića s tvrdnjom da alkohol ima ljekovita svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih problema (članak 35. stavak 5. podstavak 4.)
53. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića koje potiče neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazuje apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu (članak 35. stavak 5. podstavak 5.)
54. objavi oglašavanje i teletrgovinu alkohola i alkoholnih pića i stavlja naglasak na visok sadržaj alkohola kao pozitivno svojstvo pića (članak 35. stavak 5. podstavak 6.)
55. emitira kratke televizijske oglase i kratke oglase za teletrgovinu u razdoblju između 6 i 18 sati te u razdoblju od 18 i 24 sata u trajanju većem od 20 % tog razdoblja (članak 36. stavak 1.)
56. umetne oglašavanje i teletrgovinu u vrijeme audiovizualnog programa i pri tome ne uzme u obzir prirodne stanke u programu, kao i trajanje i značaj programa te ošteti integritet programa i prava nositelja prava (članak 36. stavak 4.)
57. emitira oglašavanje i/ili teletrgovinu više od jednom u svakom predviđenom razdoblju od najmanje 30 minuta prilikom prijenosa filmova snimljenih za televiziju, kinematografskih djela i vijesti (članak 36. stavak 5.)
58. emitira oglašavanje i teletrgovinu u prijenosu vjerskih službi (članak 36. stavak 6.)
59. emitira kratke televizijske oglase u programu za djecu koji su kraći od 30 minuta ili prekine oglašavanjem program za djecu više od jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta (članak 36. stavak 7.)
60. emitira teletrgovinu tijekom cijelog trajanja programa za djecu ili 10 minuta prije početka i poslije završetka dječjeg programa (članak 36. stavak 8.)
61. emitira izloge namijenjene teletrgovini u trajanju kraćem od 15 minuta (članak 40. stavak 1.)
62. objavi programe pod pokroviteljstvom političke stranke, nezavisnih zastupnika u Hrvatskome saboru i članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne)

samouprave izabranih s liste grupe birača i koalicija mimo izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu (članak 41.)

63. ne izvrši obvezu objavljivanja radijskog programa od najmanje 18 sati dnevno ili 6 sati radijskog programa dnevno (članak 42. stavak 3.)

64. ne izvrši obvezu objavljivanja audiovizualnog programa od najmanje 12 sati dnevno ili 6 sata audiovizualnog programa dnevno (članak 42. stavak 4.)

65. ne izvrši obvezu objavljivanja najmanje 4 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvećenog priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije (članak 42. stavak 5.)

66. ne izvrši obvezu objavljivanja najmanje 5 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvećenog priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije (članak 42. stavak 6.)

67. ne izvrši obvezu objavljivanja najmanje 6 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvećenog priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije (članak 42. stavak 7.)

68. ne izvrši obvezu objavljivanja najmanje 7 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvećenog priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije (članak 42. stavak 8.)

69. ne izvrši obvezu dnevnog objavljivanja informativnog programa u trajanju od najmanje 30 minuta (članak 42. stavak 9.)

70. ne izvrši obvezu dnevnog objavljivanja jedne informativne emisije u trajanju od najmanje 15 minuta (članak 42. stavak 10.)

71. ne izvrši obvezu o propisanom minimalnom udjelu vlastite proizvodnje u razdoblju od 15. lipnja do 15. rujna i od 15. prosinca do 15. siječnja (članak 44. stavak 1.)

72. ne izvrši obvezu o propisanom minimalnom udjelu vlastite proizvodnje u razdoblju od 16. rujna do 14. prosinca i od 16. siječnja do 14. lipnja (članak 44. stavak 2.)

73. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu vlastite proizvodnje od najmanje 30 % tjednog vremena objavljivanja svakog radijskog programa nakladnika radija (članak 44. stavak 3.)

74. ne izvrši obvezu o propisanom minimalnom udjelu hrvatske glazbe (članak 45. stavak 1.)

75. ne postigne opseg udjela europskih djela od 50 % godišnjeg vremena objavljivanja, a od čega su polovina hrvatska audiovizualna djela (članak 48. stavak 1.)

76. ne dostavi Vijeću izvješće o godišnjem udjelu europskih djela do 31. siječnja na obrascima koje je utvrdilo Vijeće (članak 48. stavak 4.)

77. ne postigne najmanji početni udio europskih djela od 20 % ili ne poveća udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima i načinima utvrđenim pravilnikom (članak 48. stavak 8.)

78. ne postigne udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem vremenu objavljivanja (članak 50. stavak 1.)

79. ne poveća udio europskih djela neovisnih proizvođača (članak 50. stavak 2.)

80. ne postigne udio europskih djela neovisnih proizvođača proizvedenih u posljednjih pet godina (članak 50. stavak 3.)

81. ne dostavi Vijeću izvješće i dokaze o udjelu europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu (članak 50. stavak 5.)

82. ne postigne udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu (članak 51. stavak 1.)

83. ne dostavi Vijeću izvješće i dokaze o udjelu hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu (članak 51. stavak 4.)

84. ako kratke isječke o događajima od velikog interesa za javnost ne koristi isključivo za programe općih vijesti ili ako ih u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev koristi isti pružatelj medijske usluge bez vremenske odgode (članak 52. stavak 4.)

85. kao naknadu za prijenos događaja od velikog interesa za javnost od drugog nakladnika televizije i/ili radija kao naknadu traži plaćanje ne samo stvarno nastalih troškova (članak 52. stavak 6.)
86. se pravo na kratku informaciju izvrši na način da prekida tijekom događaja (članak 52. stavak 7.)
87. nakladnik televizije i/ili radija koji je iskoristio pravo na kratku informaciju ne omogući jednokratno korištenje snimke drugom nakladniku televizije i/ili radija koji događaj nije mogao snimiti (članak 52. stavak 10.)
88. na temelju dobivenih isključivih prava emitira događaje za koje se smatra da su od velike važnosti za društvo na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja takvih događaja putem izravnog prijenosa ili odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa (članak 53. stavak 1.)
89. koristi isključiva prava koja su kupili na način da znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskrati mogućnost praćenja događaja koji su od velike važnosti za društvo sukladno njezinom nacionalnom zakonodavstvu (članak 53. stavak 4.)
90. se poveže u audiovizualnu i/ili radijsku programsku mrežu bez prethodne suglasnosti Vijeća i ne ispunjava uvjete (članak 54. stavak 1.)
91. objavi promidžbene poruke u trajanju duljem od tri minute u jednom satu (članak 55. stavak 7.)
92. ne izvrši obvezu dostave podataka o imateljima dionica i udjela nakon upozorenja Vijeća (članak 61. stavak 1.)
93. ne dostavi ovjerene preslike isprava o stjecanju dionica ili udjela u pružatelju medijskih usluga nakon upozorenja Vijeća (članak 61. stavak 2.)
94. ne objavi u Narodnim novinama svaku promjenu podataka vezanu za vlasničku strukturu (članak 61. stavak 4.)
95. ne izvrši obvezu prijave promjene vlasništva (članak 63. stavka 1.)
96. ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u drugom nakladniku iste razine ili nižim razinama s više od 25 % i obrnuto (članak 64. stavak 1. podstavak 1.)
97. ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka s udjelom većim od 10 % i obrnuto (članak 64. stavak 1. podstavak 2.)
98. ima koncesiju na državnoj razini i istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka (članak 64. stavak 1. podstavak 3.)
99. ima koncesiju na regionalnoj ili lokalnoj razini i ima udio u drugom nakladniku na istom području, odnosno području više ili niže razine s više od 30 % i obrnuto (članak 64. stavak 1. podstavak 4.);
100. ima koncesiju i ima udio u pravnoj osobi čija je djelatnost prikupljanje, oblikovanje i posredovanje oglasa s više od 10 % i obrnuto (članak 64. stavak 1. podstavak 5.)
101. prenese koncesiju za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na drugu fizičku ili pravnu osobu (članak 87. stavak 5.)
102. obavlja satelitski, internetski, kabelski ili drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa bez dopuštenja (članak 92. stavak 1.)
103. prenese dopuštenje na drugu osobu (članak 92. stavak 7.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnik, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Ako prekršaj iz stavka 1. točke 1. ovoga članka počini fizička osoba, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

Članak 99.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. objavi audiovizualni ili radijski program koji sadrži nagradna natjecanja ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja i ne provodi ih pravedno uz objavu nedvosmislenih pravila o tim sadržajima te javno obećanoj nagradi (članak 17. stavak 1.)

2. objavi audiovizualne medijske usluge i programe pod pokroviteljstvom koji utječu na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge u pogledu sadržaja u slučaju televizijskog emitiranja ili na njihov raspored (članak 22. stavak 1. podstavak 1.)

3. objavi audiovizualne medijske usluge i programe pod pokroviteljstvom koji izravno potiču na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu i uslugu (članak 22. stavak 1. podstavak 2.)

4. objavi audiovizualne medijske usluge i programe pod pokroviteljstvom kojim gledatelji nisu jasno obaviješteni o postojanju sporazuma o pokroviteljstvu (članak 22. stavak 1. podstavak 3.)

5. objavi audiovizualne medijske usluge i programe pod pokroviteljstvom koji nisu jasno označeni kao takvi na početku, tijekom te na kraju programa, emisije ili svakog pojedinačnog priloga (članak 22. stavak 1. podstavak 4.)

6. jasno ne označi reprizu radijske ili televizijske emisije u skladu s tehničkim mogućnostima (članak 44. stavak 4.)

7. sudjeluje u postupku davanja koncesije, a domaća je pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala (članak 67. stavak 1.)

8. propusti registrirati korisnika i upozoriti na pravila komentiranja i kršenja odredaba (članak 94. stavak 3.)

9. ne izvrši obvezu podnošenja prijave za upis u Upisnik pružatelja usluge elektroničkih publikacija (članka 94. stavak 4.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnik, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.

XVII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 100.

(1) Pružatelji medijskih usluga dužni su u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona.

(2) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su započeli obavljati djelatnost prije stupanja na snagu ovoga Zakona dužni su u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti Vijeću dokaz o obavljanju djelatnosti.

(3) Ako pružatelj medijskih usluga prilikom usklađivanja svojeg rada s člankom 30. ovoga Zakona utvrdi da dolazi do promjene programske osnove, dužan je u roku od 30 dana podnijeti Vijeću zahtjev za prethodnu suglasnost.

Članak 101.

Nakladnik televizije mora osigurati u 2023. najmanje 2,5 % godišnjeg bruto prihoda ostvarenog obavljanjem djelatnosti pružanja medijskih usluga za djela hrvatskih neovisnih proizvođača.

Članak 102.

Postupci započeti po odredbama Zakona o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. - ispravak) do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama tog Zakona i propisa donesenih na temelju tog Zakona.

Članak 103.

Članovi Vijeća, predsjednik Vijeća i ravnatelj Agencije nastavljaju s radom i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 104.

Obvezuje se Agencija da u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladi Statut Agencije s odredbama ovoga Zakona i podnese ga Hrvatskome saboru na potvrđivanje.

Članak 105.

(1) Iznimno od članka 68. stavka 5. ovoga Zakona ukupnu naknadu do 31. prosinca 2023. godine za naplatni prijenos iz članka 68. stavka 4. ovoga Zakona svih nenaplatnih kanala na državnoj razini, isključujući kanale Hrvatske radiotelevizije određuje Vijeće u suradnji s Hrvatskom regulatornom agencijom za mrežne djelatnosti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Ukupnu naknadu čini zbroj ponderiranih naknada svih nenaplatnih kanala s nacionalnom koncesijom. Za izračun ukupne ponderirane naknade uzimaju se naknade koje su operatori plaćali nacionalnim nakladnicima za nenaplatne kanale s nacionalnom koncesijom u godini koja prethodi godini stupanja na snagu ovoga Zakona, a koje uključuju sve interaktivne usluge vezane uz predmetne kanale u odnosu na broj korisnika pojedinog kanala po operatoru. U slučaju da naknada koja se plaća nacionalnim nakladnicima uključuje i naplatne kanale čija vrijednost nije zasebno određena, iz takve jedinstvene naknade izuzima se vrijednost naplatnih kanala temeljem udjela naplatnih kanala u ukupnom broju kanala. Za određivanje pojedinačne naknade za svaki nenaplatni kanal u okviru ukupne naknade uzima se u obzir udio u gledanosti pojedinog nenaplatnog kanala u odnosu na ukupnu gledanost drugih nenaplatnih kanala s koncesijom na nacionalnoj razini u zadnjem tromjesečju koje prethodi tromjesečju donošenja ovoga Zakona. Naknada koja je određena za

pojedini kanal obuhvaća prijenos predmetnog nenaplatnog kanala, kao i sve interaktivne usluge vezane uz predmetni kanal.

(2) Nakladnici televizije s koncesijom na nacionalnoj razini koji imaju obvezu objave ponude iz članka 68. ovoga Zakona ponudu će objaviti u roku od 15 dana od dana odluke Vijeća o visini naknade za pojedine televizijske kanale.

Članak 106.

(1) Vijeće će u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise iz članka 17. stavka 2., članka 22. stavka 7., članka 23. stavka 6., članka 24. stavka 7., članka 29. stavka 3., članka 43. stavka 6., članka 44. stavka 6., članka 46. stavka 3., članka 48. stavka 9., članka 50. stavka 9., članka 52. stavka 13., članka 71. stavka 9., članka 85. stavka 11., članka 88. stavka 6. i članka 94. stavka 6.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi propisi:

- Pravilnik o Fondu za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija („Narodne novine“, br. 150/13. i 2/17.)
- Pravilnik o kriterijima i načinu povećanja opsega udjela europskih audiovizualnih djela neovisnih proizvođača („Narodne novine“, broj 77/15.)
- Pravilnik o kriterijima i načinu povećanja opsega udjela europskih djela („Narodne novine“, broj 77/15.)
- Pravilnik o zaštiti maloljetnika u elektroničkim medijima („Narodne novine“, broj 28/15.)
- Pravilnik o detaljnim mjerilima za određivanje audiovizualnih i/ili radijskih programa koji se smatraju vlastitom proizvodnjom („Narodne novine“, broj 132/14.)
- Pravilnik o minimalnim uvjetima za obavljanje audio i audiovizualnih medijskih usluga i vođenju očevidnika („Narodne novine“, broj 83/14.)
- Pravilnik o Upisniku pružatelja medijskih usluga, elektroničkih publikacija i neprofitnih proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa („Narodne novine“, br. 134/13., 79/14. i 23/17.)
- Pravilnik o sadržaju i postupku obavijesti o namjeri davanja koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija („Narodne novine“, broj 131/13.)
- Pravilnik o visini i načinu plaćanja naknada („Narodne novine“, broj 93/13.)
- Pravilnik o hrvatskim audiovizualnim djelima („Narodne novine“, broj 43/10.)
- Popis značajnih događaja („Narodne novine“, broj 47/08.).

Članak 107.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. - ispravak).

Članak 108.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 51. i 101. koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Rad elektroničkih medija uređen je odredbama Zakona o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. – ispravak), Zakona o medijima („Narodne novine“, br. 59/04., 84/11. i 81/13.) i Direktivom 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) Tekst značajan za EGP (SL L 95, 15.4.2010.); (u daljnjem tekstu: Direktiva 2010/13/EU), dok se rad i djelovanje Hrvatske radiotelevizije uređuje posebnim zakonom.

Važeći Zakon o elektroničkim medijima usvojen je 2009. u tijeku pregovora Republike Hrvatske u poglavlju 10. – Informacijsko društvo i mediji te je usvajanje u Hrvatskome saboru bio jedan od preduvjeta za zatvaranje ovoga poglavlja. Zakon o elektroničkim medijima se nije značajno mijenjao od 2009., dok su se tehnologije u emitiranju programa značajno promijenile. Tako je 14. studenoga 2018. usvojena Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL L 303, 28.11.2018.); (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2018/1808), a kako bi se proširila određena audiovizualna pravila na platforme za dijeljenje video sadržaja, kao i na audiovizualni sadržaj koji se dijeli na određenim uslugama društvenih medija; uvela fleksibilnost ograničenja primjenjivih na televiziju; ojačala promidžba europskog sadržaja; zaštitila djeca i učinkovitije suzbio govor mržnje te ojačala neovisnost nacionalnih regulatornih tijela.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonom, u nacionalno zakonodavstvo Republike Hrvatske, transponirat će se odredbe Direktive (EU) 2018/1808, kojom je izmijenjena Direktiva 2010/13/EU, Direktive 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28.11.1998.); (u daljnjem tekstu: Direktiva 98/84/EZ) i dijelom odredbe Direktive 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP (SL L 376, 27.12.2006.); (u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/114/EZ).

Ovim Zakonom se propisuje da audiovizualno oglašavanje mora biti lako prepoznatljivo kao takvo te ne smije: koristiti podsvjesne tehnike; dovoditi u pitanje ljudsko dostojanstvo; uključiti ili promicati diskriminaciju; poticati ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti; poticati ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša. Zabranjeni oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju: oglašavanje cigareta i drugih duhanskih proizvoda, uključujući elektroničke cigarete i spremnike za ponovno punjenje; oglašavanje alkoholnih proizvoda usmjereno posebno na maloljetnike ili poticanje neumjerene potrošnje, među nizom ograničenja; oglašavanje lijekova koji se izdaju na recept i liječenje; oglašavanje iskorištavanja dječjeg neiskustva ili lakovjernosti i povjerenja u odrasle ili neopravdanog pokazivanja maloljetnika u opasnim situacijama. Također, pružatelji medijske usluge

audiovizualnog programa imaju veću fleksibilnost tijekom vremena oglašavanja, s novim ograničenjem od 20 % u razdoblju između 6 i 18 sati i u razdoblju između 18 i 24 sata.

Prijedlogom zakona se nadalje propisuju mjere koje su dužni poduzimati pružatelji medijskih usluga kako bi osigurali da programi, koji bi mogli „narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika”, budu dostupni samo na način koji osigurava da ih maloljetnici obično ne čuju ni ne vide, odabirom odgovarajućeg vremena za emitiranje, alata za provjeru starosti ili drugih tehničkih mjera razmjernih potencijalnoj šteti. Najštetniji sadržaj, poput neopravdanog nasilja i pornografije, podvrgnut je najstrožim mjerama. Maloljetnici također imaju koristi od veće razine zaštite na mreži: platforme za dijeljenje videozapisa moraju uspostaviti mjere za zaštitu maloljetnika od štetnog sadržaja. Plasiranje proizvoda zabranjeno je u dječjim programima. Ovim Prijedlogom zakona se također potiče uporaba samoregulacije i koregulacije kako bi se utvrdila pravila ponašanja koja se odnose na neprimjereno oglašavanje u dječjim programima, za hranu i pića s visokim udjelom masti, soli i šećera.

Nadalje, audiovizualne medijske usluge ne smiju sadržavati poticanje na nasilje ili mržnju usmjerenu protiv grupa ili člana grupe koje se temelji na diskriminaciji na osnovi spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog podrijetla, genetskih obilježja, jezika, religije ili uvjerenja, političkog ili bilo kojeg drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invalidnosti, dobi, seksualne orijentacije ili državljanstva, kao ni sadržaje koji izazivaju na počinjenje terorističkoga kaznenog djela.

Pružatelji medijskih usluga moraju neprekidno i progresivno učiniti usluge dostupnijim osobama s invaliditetom te ih se potiče da razvijaju akcijske planove o dostupnosti kako bi se to postiglo. Javne informacije u hitnim slučajevima koje se pružaju putem audiovizualnih medijskih usluga, na primjer tijekom prirodnih katastrofa, moraju biti dostupne osobama s invaliditetom.

Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev moraju imati najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalogima i osigurati isticanje takvih djela.

Kao novina, u ovaj Zakon se uvode i pružatelji usluga platformi za dijeljenje videozapisa koji, također, moraju poduzeti odgovarajuće mjere zaštite maloljetnika od sadržaja koji bi mogao utjecati na njihov fizički, mentalni ili moralni razvoj i opće javnosti, od poticanja na nasilje ili mržnju ili javnog izazivanja da počine terorističko kazneno djelo. Pružatelji usluga platforme za dijeljenje videozapisa imaju iste obveze kao i pružatelji audiovizualnih usluga u pogledu oglašavanja i drugih ograničenja sadržaja, uzimajući u obzir ograničenu kontrolu koju mogu vršiti nad oglašavanjem na svojim platformama koje ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, a sukladno odredbama Direktive (EU) 2018/1808, kojom je izmijenjena Direktiva 2010/13/EU.

Vodeći računa o potrebi donošenja propisa koji će biti u skladu s modernim razvojem tehnike, načelom slobode medija i potrebom promicanja javnog interesa u obavljanju djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga, predloženim zakonom uređuju se i:

- dodatno se definiraju mehanizmi utvrđivanja nadležnosti nad pružateljima medijskih usluga
- pružatelji medijskih usluga potiču se na izradu planova kako bi njihove usluge bile pristupačnije osobama s invaliditetom

- uvodi se veća transparentnost u objavi podataka pružatelja medijskih usluga vezano za objavu vlasničke strukture na internetskim stranicama samog pružatelja kao i na objavu podataka vezano za iznose i izvore financiranja
- obveza potrošnje 15 % godišnjeg iznosa namijenjenog promidžbi ili oglašavanju od strane tijela državne uprave, javnih ustanova i zavoda te pravnih osoba u pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske proširena je i na elektroničke publikacije
- uvodi se obveza da se sredstva za financiranje proizvodnje i objavljivanja regionalnih i lokalnih programa, a koja su osigurana u proračunima (kako državnim tako i u proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave) dodjeljuju putem javnog poziva na temelju javno objavljenih kriterija
- mijenja se način izračuna programske osnove
- usklađuje se udio ukupnog tjednog programa koji mora biti posvećen priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije sukladno veličini koncesijskog područja
- uvodi se veća zaštita hrvatskog kulturnog identiteta kroz povećanje kvote hrvatske glazbe, hrvatskih audiovizualnih djela te uvođenje kvote za djela neovisnih producenata audiovizualnih djela
- promjene su vezane i za narušavanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija te tako u slučaju da udio jednog pružatelja medijskih usluga u ukupnim godišnjim prihodima od obavljanja djelatnosti dosegnu udio od 40% u udjelu svih pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija smatrat će se da taj pružatelj ima dominantnu ulogu na tržištu te da dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija te ne može uz postojeće stjecati nove udjele niti mu Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće) može dati novu koncesiju ili dopuštenje; u prihode se uračunavaju samo prihodi koje HRT ostvaruje obavljanjem komercijalne djelatnosti
- pojačavaju se odredbe vezane za obveze pružatelja elektroničkih publikacija

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom određuje se predmet Zakona i to: prava, obveze i odgovornosti pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost pružanja audio i audiovizualnih medijskih usluga, usluga elektroničkih publikacija putem elektroničkih komunikacijskih mreža, platformi za razmjenu videozapisa te interes Republike Hrvatske u području elektroničkih medija.

Uz članak 2.

Ovim člankom određuje se usklađenost Zakona s propisima Europske unije.

Uz članak 3.

Ovim člankom definiraju se pojmovi koji se koriste u Zakonu.

Uz članak 4.

Ovim člankom jamči se sloboda izražavanja i puna programska sloboda elektroničkih medija te određuje kako se odredbe Zakona ne mogu tumačiti na način da daju pravo na cenzuru ili ograničenje prava slobode govora i izražavanja misli.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuje kako su pružatelji medijskih usluga dužni objavljivati program na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu ili u prijevodu na hrvatski jezik. Također, propisuje se kako hrvatski jezik nije obavezan u programima namijenjenim pripadnicima nacionalnih manjina u skladu s Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina te iznimka da pružatelji medijskih usluga mogu objavljivati informativni program i uslužne informacije za potrebe stranih gostiju na jezicima prema zastupljenosti stranih gostiju na području njihove koncesije.

Uz članak 6.

Ovim člankom određuje se kako djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga, usluga elektroničkih publikacija, kao i usluga platformi za razmjenu videozapisa može obavljati pružatelj upisan u sudski ili drugi propisani registar u Republici Hrvatskoj te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj. Kao iznimka propisano je da pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Sporazuma o sudjelovanju Republike Hrvatske u Europskom gospodarskom prostoru može trajno obavljati djelatnost u Republici Hrvatskoj ako se upiše u sudski ili drugi odgovarajući registar i ima uredništvo u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 7.

Ovim člankom određuje se kako su pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području odnosno ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim člankom. Također članak propisuje da kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u onoj državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom. Detaljno su propisani i drugi uvjeti kada pružatelj medijske usluge ima nastan u pojedinoj državi, a vezani za program, udio radne snage te uredničku odgovornost. Propisuje se kako je jedan od elemenata za utvrđivanje nadležnosti i upotreba satelitske uzlazne veze ili drugi oblik veze koji je smješten u Republici Hrvatskoj ili ako pružatelj medijske usluge ne upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu ili drugi oblik veze kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj. Ako se ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada unutar nadležnosti one države članice u kojoj ima poslovni nastan u smislu značenja članaka 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Ako se utvrdi da pružatelj audiovizualne medijske usluge koji nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj spada pod nadležnost Republike Hrvatske, Vijeće ga upisuje po službenoj dužnosti u Upisnik, a u svrhu provedbe Zakona, Vijeće je ovlašteno tražiti sve podatke kojima ne raspolaže od pružatelja medijskih usluga. Vijeće je dužno obavješćivati nadležna regulatorna tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti te vodi popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti te ga dostavlja Europskoj komisiji, uključujući i sva njegova ažuriranja. Propisuje se i mogućnost

da u slučaju ako se u postupku utvrđivanja nadležnosti ne može utvrditi koja država ima nadležnost Vijeće o tome bez odgode obavješćuje Europsku komisiju.

Uz članak 8.

Ovim člankom određuje se kako programe i audiovizualne medijske usluge treba prenositi bez njihova skraćivanja i/ili mijenjanja, kao i bez prekrivanja nadodanim elementima iz komercijalnih razloga, bez izričite suglasnosti pružatelja medijskih usluga.

Uz članak 9.

Ovim člankom određuje se kako pružatelj medijskih usluga samostalno oblikuje programsku osnovu medija i snosi odgovornost za objavljivanje programa te da djelatnost pružatelja medijskih usluga može obuhvaćati proizvodnju programa.

Uz članak 10.

Ovim člankom osigurava se sloboda prijenosa i prijama audio i audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica Europske unije uz mogućnost ograničenja u propisanim slučajevima.

Uz članak 11.

Ovim člankom utvrđuje se kako je djelatnost objavljivanja programa od javnog interesa radi postizanja ciljeva i vrijednosti koji su važni za državu: ostvarivanje prava na javno informiranje i na obavještenost svih građana Republike Hrvatske, zaštitu hrvatskog jezika, očuvanje nacionalnog i kulturnog identiteta, zaštita djece i mladeži, djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom i posebnim potrebama, poticanje kulturnog stvaralaštva, razvoj obrazovanja, znanosti, umjetnosti i sporta, zaštita prirode, okoliša i ljudskog zdravlja te poticanje medijske pismenosti.

Uz članak 12.

Ovim člankom određuje se da se pojedina pitanja pod propisanim uvjetima mogu u skladu s odredbama ovoga Zakonu urediti koregulacijom ili samoregulacijom radi ujednačavanja njihove primjene u praksi. Navedeno uređenje mora biti općenito prihvaćeno od glavnih interesnih skupina u Republici Hrvatskoj, odobreno od strane Vijeća, te osiguravati učinkovitu provedbu njegovih odredbi.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuje se kako su pružatelji audiovizualnih medijskih usluga dužni primateljima usluge omogućiti jednostavan, izravan i stalan pristup najmanje sljedećim informacijama: nazivu pružatelja medijskih usluga; adresi na kojoj je pružatelj medijskih usluga osnovan ili ima sjedište; detaljnim podacima o pružatelju medijskih usluga, uključujući adresu njegove elektroničke pošte ili internetsku stranicu, što omogućava brže, izravno i učinkovito stupanje u kontakt s njime; vlasničkoj strukturi te nadležnim regulatornim i/ili nadzornim tijelima.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se da su zabranjene audio i/ili audiovizualne medijske usluge koje ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost te javno potiču na počinjenje kaznenog djela terorizma te kako je zabranjeno poticati, pogodovati poticanju i širiti mržnju ili diskriminaciju na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije te antisemitizam i ksenofobiju, ideja fašističkih, nacističkih, komunističkih i drugih totalitarnih režima.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje da se u audiovizualnim i radijskim programi te sadržajima elektroničkih publikacija treba: objavljivati točne informacije, poštovati ljudska prava i temeljne slobode, pridonositi slobodnom oblikovanju mišljenja, svestranom i objektivnom informiranju slušatelja i gledatelja, kao i njihovoj izobrazbi i zabavi, promicati hrvatske kulturne stečevine i poticati slušatelje i gledatelje na sudjelovanje u kulturnom životu, promicati međunarodno razumijevanje i osjećaj javnosti za pravdu, braniti demokratske slobode, služiti zaštiti okoliša, poticati ravnopravnost žena i muškaraca, promicati ravnopravnost pripadnika nacionalnih manjina.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga ne smiju prenositi audiovizualna djela izvan razdoblja utvrđenih ugovorom s nositeljima prava, a da u proizvodnji i objavljivanju audiovizualnih ili radijskih programa pružatelji medijskih usluga moraju poštivati autorska prava i srodna prava te su dužni pribaviti odobrenje ovlaštene organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

Uz članak 17.

Ovaj članak propisuje da je nagradna natjecanja (kvizove, pitalice i sl.) ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja u audiovizualnom ili radijskom programu, pružatelj medijskih usluga obavezan provoditi pravično uz objavu nedvosmislenih pravila o tim sadržajima te javno obećanoj nagradi te da uvjete za pružanje audio i audiovizualnih medijskih usluga koje uključuju citirane sadržaje uređuje Vijeće pravilnikom, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) Tekst značajan za EGP (SL L 95, 15.4.2010.), (u daljnjem tekstu: Direktiva 2010/13/EU).

Uz članak 18.

Ovim člankom propisano je da su nakladnici televizije i pružatelji medijskih usluga iz članaka 26. i 92. Zakona dužni stalno i postupno korištenjem proporcionalnih mjera svoje usluge učiniti pristupačnijima djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom. Vijeće potiče pružatelje medijskih usluga da razviju akcijske planove o pristupačnosti u odnosu na stalno i

postupno povećanje pristupačnosti svojih usluga osobama s invaliditetom. Pružatelji medijskih usluga dužni su jednom godišnje, a najkasnije do 1. rujna izvijestiti Vijeće o poduzetim mjerama iz stavka 1. ovoga članka. Agencija za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Agencija) online je kontaktna točka za pružanje informacija i primanje pritužbi u pogledu svih pitanja pristupačnosti iz ovoga članka. Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisano je da Vijeće promiče programe za razvoj znanja i vještina medijske pismenosti te da je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga, a sukladno smjernicama Europske komisije.

Uz članak 20.

Ovaj članak propisuje da radi trenutne zaštite pravnog poretka te zaštite života, sigurnosti, zdravlja stanovništva ili imovine veće vrijednosti za trajanja velikih prirodnih nepogoda ili velikih nesreća, katastrofa ili epidemija zaraznih bolesti prema posebnom zakonu, ministar može pružateljima medijskih usluga narediti obveznu objavu proglašenja i službenih priopćenja nadležnih tijela, bez naknade te da su dužni istu objaviti na način da bude pristupačna djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.

Uz članak 21.

Ovim člankom uređena je audiovizualna komercijalna komunikacija sukladno odredbama Direktive (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL L 303, 28.11.2018.); (u daljnjem tekstu: Direktiva (EU) 2018/1808). Posebno je propisano kakva audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije biti, primjerice dovoditi u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva, uključivati ili promicati bilo kakvu diskriminaciju, prouzročiti moralnu ili fizičku štetu maloljetnicima, nerazborito prikazivati maloljetnike u opasnim situacijama i dr. Određeno je također da su pružatelji medijskih usluga dužni utvrditi pravila ponašanja u pogledu dječjih programa koji sadržavaju ili su popraćeni neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom u vezi s hranom i pićima koji sadrže hranjive tvari i sastojke s negativnim prehrambenim ili fiziološkim učinkom, a posebno onih kao što su masnoća, transmasne kiseline, sol/natrij i šećeri, čija se pretjerana uporaba u općoj prehrani ne preporučuje.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisani su uvjeti koje audiovizualne medijske usluge i programi te sadržaji elektroničkih publikacija pod pokroviteljstvom moraju zadovoljavati, sukladno odredbama Direktive (EU) 2018/1808. Posebno se propisuje kako audiovizualne medijske usluge ili programi ne smiju biti pod pokroviteljstvom pravne ili fizičke osobe čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda. Kad su audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom pravne ili fizičke osobe čija djelatnost uključuje proizvodnju ili prodaju medicinskih proizvoda i pružanje zdravstvenih usluga, može se promicati ime ili imidž pravne ili fizičke osobe sponzora, ali se ne mogu promicati posebni

medicinski proizvodi ili zdravstvene usluge dostupne samo na recept. Vijesti i informativni program ne smiju biti pod pokroviteljstvom. Zabranjuje se prikazivanje znaka tvrtke tijekom dječjih programa i vjerskih programa. Način i trajanje označavanja programa pod pokroviteljstvom pravilnikom propisuje Vijeće, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 23.

Ovaj članak propisuje da plasman proizvoda nije dopušten u vijestima i programima o tekućim događanjima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskom programu i dječjem programu te uvjete koje moraju ispunjavati audiovizualni programi koji sadrže plasman proizvoda. Izričito je zabranjeno u audiovizualne programe uključivati plasman sljedećih proizvoda: cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili plasman proizvoda gospodarskog subjekta čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept. Vijeće pravilnikom propisuje tehničke i druge mjere kojima se gledatelji obavještavaju o postojanju plasmata proizvoda u programima, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. Odredba stavka 6. ovoga članka, kojom se propisuje primjena ovoga članka samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009., usvojena je Direktivom 2010/13/EU te ne dovodi do retroaktivnosti budući da je ista implementirana u članku 18. stavku 7. Zakon o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. – ispravak).

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se da u audiovizualnim medijskim uslugama i radijskim programima te sadržajima elektroničkih publikacija nije dopušteno: objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka, objavljivati priloge osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja, na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga. Nisu dopuštene audiovizualne medijske usluge i radijski programi te sadržaji elektroničkih publikacija koji mogu ozbiljno naštetiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika, posebno oni koji uključuju pornografiju ili bezrazložno nasilje te se iste ne smiju objavljivati osim kada je pružatelj medijske usluge osigurao, odabirom vremena emitiranja, alatima za provjeru dobi ili bilo kojom tehničkom mjerom, da ih maloljetnici u području prijenosa neće, obično, čuti ili gledati. U slučaju emitiranja programa u nekodiranom obliku pružatelj medijske usluge obvezan je osigurati da im prethodi zvučno upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja. Nadalje, propisano je da nije dopušteno objavljivanje informacije kojom se otkriva identitet djeteta do 18. godine života uključenog u slučajevne bilo kojeg oblika nasilja, bez obzira je li svjedok, žrtva ili počinitelj ili je dijete pokušalo ili izvršilo samoubojstvo, a niti iznositi pojedinosti iz djetetovih obiteljskih odnosa i privatnog života, osobne podatke maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji medijskih usluga ne smiju obrađivati u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje. Vijeće pravilnikom propisuje tehničke mjere i način postupanja nakladnika televizije i/ili radija, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 25.

Ovim člankom propisuje se da su pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija dužni do 10. svibnja tekuće godine dostaviti Agenciji izvješće o ostvarenim prihodima za prethodnu godinu. Izvješće sadrži podatke o ostvarenim iznosima: prihoda od obavljanja djelatnosti definiranim članka 81. stavkom 1. Zakona, prihoda od primljenih državnih potpora i potpora male vrijednosti, prihoda od jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, prihoda na temelju članka 38. Zakona i svih preostalih prihoda iskazanih zbirno. Ostvareni iznosi prihoda iskazuju se pojedinačno uz navođenje subjekata od kojih je ostvaren svaki pojedinačni prihod. Obveza se primjenjuje i na one pružatelje medijskih usluga i elektroničkih publikacija koji tijekom godine dobiju koncesiju i/ili dopuštenje za obavljanje djelatnosti i/ili budu upisani u knjigu pružatelja elektroničkih publikacija, od dana davanja koncesije i/ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti odnosno od dana upisa u knjigu pružatelja elektroničkih publikacija. Agencija, pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija objavit će na svojim mrežnim stranicama izvješće uz poštovanje odredaba o poslovnoj tajni. Agencija naputkom propisuje sadržaj i oblik izvješća te sve ostale elemente potrebne za provedbu ovoga članka.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuje se tko može obavljati djelatnost objavljivanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, pa se navodi da ih može obavljati pravna ili fizička osoba koja ispunjava uvjete iz članka 6. ili 7. ovoga Zakona te ima dopuštenje Vijeća za obavljanje ove djelatnosti. Dopuštenje se daje na temelju zahtjeva pružatelja medijskih usluga na zahtjev koji je ostvario tehničke uvjete za prijenos audiovizualnog i/ili radijskog programa i programske osnove koja sadrži programsko usmjerenje pružatelja medijskih usluga na zahtjev (opće ili specijalizirano). Na temelju odluke o davanju dopuštenja pružatelj medijske usluge na zahtjev upisuje se u Upisnik koji vodi Agencija. Propisani su i uvjeti pod kojim dopuštenje prestaje važiti, te da se dopuštenje ne može prenijeti na drugu osobu.

Uz članak 27.

Ovaj članak propisuje da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev moraju osigurati najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalogima te osigurati njihovo isticanje i na naslovnoj stranici kataloga. Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su ostvarivati i povećavati udio europskih djela u katalogu programa sukladno kriterijima koje će propisati pravilnikom Vijeće, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. Obveza se ne primjenjuje se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija. Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su dostaviti Vijeću izvješće najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće, a Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. ovoga članka najkasnije do 19. prosinca 2021. te svake dvije godine nakon toga.

Uz članak 28.

Ovim člankom propisuje se da su pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji ciljaju publiku u Republici Hrvatskoj, a čiji je poslovni nastan u drugim državama članicama Europske unije dužni, sukladno propisu kojim se uređuje audiovizualna djelatnost, uplaćivati financijski doprinos iz godišnjeg prihoda ostvarenog u Republici Hrvatskoj za provedbu Nacionalnog programa audiovizualnog stvaralaštva, a za proizvodnju europskih djela te uložiti 2 % u

produkciju hrvatskih audiovizualnih djela neovisnih proizvođača ili otkupiti proizvedena hrvatska audiovizualna djela neovisnih proizvođača. Financijski doprinos vezan za proizvodnju ili otkup može se kumulirati kroz dvije godine, a odnosi se na prihode koje je pružatelj medijske usluge na zahtjev ostvario obavljanjem djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Podatke o ostvarenim prihodima od oglašavanja i od pretplate pružatelji medijskih usluga na zahtjev trebaju dostaviti u obliku financijskih izvješća ovjerenih od strane neovisnih revizorskih tvrtki. Pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji imaju nastan u Republici Hrvatskoj, a koji ciljaju publiku u drugim državama članicama Europske unije koje su uvele financijski doprinos, iznos uplaćenog doprinosa u drugim državama uzima se u obzir. Obveza se ne primjenjuje na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisani su uvjeti za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija, kojima su osim općih i programskih uvjeta obuhvaćeni i posebni tehnički, prostorni, financijski i kadrovski standardi za obavljanje ove djelatnosti. Propisano je da ove uvjete detaljno uređuje posebnim pravilnikom Vijeće, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 30.

Ovim člankom uređena je programska osnova općeg televizijskog ili radijskog programskog kanala, koja mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje vrsta programa, kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja, kao i opseg vlastitih i udio hrvatskih audio i audiovizualnih djela, te vrijeme objavljivanja. Također je uređena programska osnova specijaliziranog televizijskog ili radijskog programskog kanala koja mora sadržavati programsku shemu kojom se određuje vrsta programa, od kojih preko 80 % moraju biti istovrsni programi, kvantitativni razmjer između pojedinih skupina sadržaja, omjer djela europske audiovizualne proizvodnje i drugih djela za nakladnike specijaliziranog televizijskog programa, te vrijeme objavljivanja. Programska osnova nakladnika televizije i/ili radija temeljem koje je dodijeljena koncesija i njezine izmjene je javna i objavljuje se na internetskoj stranici Vijeća.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje da u svrhu omogućavanja kontrole poštivanja navedenih programskih načela i obveza, nakladnik televizije i/ili radija dužan je voditi elektronički očevidnik o objavljenom programu i čuvati snimke programa najmanje 90 dana. Način vođenja očevidnika i kvalitetu snimke propisuje Vijeće, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010.

Uz članak 32.

Ovaj članak propisuje da državna tijela i njihovi predstavnici, političke stranke te sindikati i različite interesne skupine ne smiju utjecati na nakladnika televizije i/ili radija glede stvaranja audiovizualnog ili radijskog programa.

Uz članak 33.

Ovim člankom propisuje se da oglašavanje i teletrgovina moraju biti lako prepoznatljivi i razlikovati se od uredničkog sadržaja i pri tome se ne dovodi u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja, oglašavanje i teletrgovina moraju se jasno odvojiti od drugih dijelova programa putem vizualnih/grafičkih i zvučnih sredstava. Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima te predstavljaju iznimku, a usporedno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz zakona kojim se uređuje pitanje nedopuštenog oglašavanja.

Uz članak 34.

Ovim člankom propisuje se da u oglašavanju i teletrgovini namijenjenim maloljetnicima ili koje koriste maloljetnike, ne smije se emitirati sve što bi moglo nauditi njihovim interesima. Nije dopušteno oglašavanje u kojem se žene i muškarci prikazuju na uvredljiv ili ponižavajući način, s obzirom na spol ili spolnu orijentaciju. Također nije dopušteno oglašavanje političkih stranaka, koalicija i nezavisnih zastupnika u Hrvatskome saboru i članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave izabranih s liste grupe birača, izuzev za vrijeme izborne promidžbe.

Uz članak 35.

Ovim člankom predviđene su zabrane oglašavanja i teletrgovine oružja, streljiva i pirotehničkih sredstava, duhana i duhanskih proizvoda te opojne droge. Oglašavanje lijekova i medicinskih proizvoda i liječenja mora odgovarati uvjetima propisanim Zakonom o lijekovima („Narodne novine“, br. 76/13., 90/14. i 100/18.) i Zakonom o medicinskim proizvodima („Narodne novine“, broj 76/13.), kao i podzakonskim aktima donesenim na temelju tih Zakona. Nije dopuštena teletrgovina lijekova i zdravstvenih usluga. Određuje se da nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića te oglašavanje i teletrgovina energetskih pića i navode se uvjeti pod kojima je ono dozvoljeno.

Uz članak 36.

Ovim člankom propisuje se da trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 6 i 18 sati ne smije prekoračiti 20 % tog razdoblja. Trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 18 i 24 sata ne smije prekoračiti 20 % tog razdoblja. Citirano se ne primjenjuje na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi iz članka 41. stavka 2. ovoga Zakona kao ni na najave nakladnika televizije vezane uz vlastite programe i sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa ili s programima i audiovizualnim medijskim uslugama drugih subjekata koji pripadaju istoj grupi televizijskih nakladnika, najave pokroviteljstva, plasman proizvoda i neutralne okvire između uredničkog sadržaja i spotova za televizijsko oglašavanje ili za teletrgovinu te između kratkih televizijskih oglasa. Oglašavanje i teletrgovina u audiovizualnom programu umetat će se između programa. Oglašavanje i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme audiovizualnog programa, ali tako da integritet programa i prava nositelja prava ne budu oštećeni, uzimajući u obzir prirodne stanke u programu kao i trajanje i značaj programa. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije), kinematografskih djela i vijesti može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom, jednom u svakom predviđenom razdoblju od

najmanje 30 minuta. Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi. Programi za djecu koji su kraći od 30 minuta ne smiju se prekidati kratkim televizijskim oglasima. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta. Programe za djecu zabranjeno je prekidati teletrgovinom tijekom cijelog trajanja te objavljivati kratke oglase za teletrgovinu 10 minuta prije početka i poslije završetka dječjeg programa. Odredbe ovoga članka ne odnose se na oglašavanje u radijskim programima.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisano je da su poruke humanitarnog karaktera koje se odnose na prikupljanje humanitarne pomoći i/ili provođenje humanitarne akcije te poruke koje potiču temeljne društvene vrijednosti koje se besplatno emitiraju u programima pružatelja medijskih usluga dopuštene pod uvjetom: da se radi o pravnoj osobi koja je pribavila rješenje kojim se odobrava stalno prikupljanje humanitarne pomoći ili pravnoj odnosno fizičkoj osobi koja je pribavila rješenje kojim se odobrava provođenje humanitarne akcije, a sukladno zakonu kojim je uređeno prikupljanje i pružanje humanitarne pomoći te da se radi o sadržaju koji nije zabranjen odredbama ovoga Zakona. Emitiranje ovih poruka ne ubraja se u dopušteno vrijeme oglašavanja.

Uz članak 38.

Ovim člankom propisano je da su tijela državne uprave i pravne osobe u vlasništvu ili većinskom vlasništvu Republike Hrvatske dužni 15 % godišnjeg iznosa namijenjenog promidžbi svojih usluga ili aktivnosti utrošiti na oglašavanje u programima regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija te pružatelja elektroničkih publikacija. Ovom odredbom osigurava se obaviještenost građana na regionalnoj (županijskoj) odnosno lokalnoj (gradskoj/općinskoj razini) o uslugama i aktivnostima državnih tijela i pravnih osoba u vlasništvu ili većinskom vlasništvu Republike Hrvatske, pri čemu se utvrđuje obveza da se o obavljenom oglašavanju do 31. ožujka svake kalendarske godine izvijesti Vijeće i objaviti podatke o oglašavanju na svojim internetskim stranicama.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se da ako su sredstva za proizvodnju i objavljivanje programa regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija te elektroničkih publikacija osigurana u proračunima tijela državne uprave, javnih ustanova i zavoda kojima je osnivač Republika Hrvatska kao i pravnih osoba u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, da se ista dodjeljuju putem javnog poziva, a na temelju javno objavljenih kriterija.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se da izlozi koji su namijenjeni za teletrgovinu moraju biti jasno određeni kao takvi pomoću vizualnih i zvučnih sredstava te da moraju trajati bez prekida najmanje 15 minuta. Isti članak određuje da se odredbe ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju, teletrgovini i samopromidžbi, osim odredbi članka 36. stavaka 4. do 8. te članaka 42. i 44. ovoga Zakona, koje se ne primjenjuju na navedene specijalizirane televizijske programske kanale.

Uz članak 41.

Ovim člankom izričito je propisana zabrana pokroviteljstva političkih stranaka, nezavisnih zastupnika u Hrvatskome saboru i članova predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne samouprave) izabranih s liste grupe birača i koalicije audiovizualnog ili radijskog programa osim u vrijeme izborne promidžbe sukladno posebnom zakonu.

Uz članak 42.

Ovim člankom određuje se da svi audiovizualni ili radijski programi objavljeni putem radijskog ili televizijskog emitiranja svakog dana od 0 do 24 sata ulaze u dnevno vrijeme objavljivanja, osim kada je ovim Zakonom drugačije propisano, te da godišnje vrijeme objavljivanja obuhvaća sve audiovizualne ili radijske programe koji se objave od 1. siječnja do 31. prosinca pojedine godine, osim programa koji su ovim Zakonom od toga izuzeti. Nadalje, određuje se u kojem je trajanju nakladnik radija na državnoj i regionalnoj razini te na razini županije i Grada Zagreba dužan objavljivati dnevni program, te se određuje da je isti obavezan objaviti najmanje 18 sati radijskog programa dnevno, a nakladnik radija na nižoj razini od razine županije najmanje 6 sati radijskog programa dnevno osim ako ugovorom o koncesiji nije drukčije utvrđeno. Za nakladnika televizije na državnoj i regionalnoj razini te na razini županija i Grada Zagreba propisana je obveza objavljivanja najmanje 12 sati audiovizualnog programa dnevno, a nakladnika televizije na nižoj razini od razine županije najmanje 6 sata audiovizualnog programa dnevno. Nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja do 19.999 stanovnika mora najmanje 4 % ukupnoga tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije, nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja od 20.000 do 99.999 stanovnika mora najmanje 5 % ukupnoga tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije, nakladnik televizije i/ili radija čije je pokrivanje od 100.000 do 199.999 stanovnika mora najmanje 6 % ukupnog tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti s područja koncesije, nakladnik televizije i/ili radija čije je područje pokrivanja veće od 200.000 stanovnika mora najmanje 7 % ukupnoga tjednog audiovizualnog i/ili radijskog programa posvetiti priopćavanju vijesti i obavijesti na području koncesije. Nakladnik televizije i/ili radija na državnoj razini mora dnevno objavljivati informativni program u trajanju od najmanje 30 minuta pri čemu je nakladnik televizije na državnoj razini u okviru propisanog vremena dužan emitirati najmanje jednu informativnu emisiju u trajanju od najmanje 15 minuta, osim ako ugovorom o koncesiji nije utvrđeno dulje vrijeme trajanja programa, odnosno informativne emisije. U vrijeme izborne promidžbe nakladnik televizije i/ili radija mora omogućiti svim političkim strankama promidžbu pod jednakim uvjetima sukladno izbornim propisima i uputama nadležnog tijela koje nadzire ili provodi izbore. Za nakladnike radija i televizije postoji mogućnost da ugovorima o koncesiji utvrde trajanje objavljivanja programa u vremenu duljem od propisanog.

Uz članak 43.

Ovim člankom definirano je što se smatra vlastitom proizvodnjom te se određuje da se istom smatraju audiovizualni i/ili radijski programi koji su izvorno proizvedeni od nakladnika televizije i/ili radija ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun, a uključuju informativne, igrane, obrazovne, dokumentarne, zabavne, kulturno-umjetničke, glazbene, sportske i druge emisije te druge izvorno proizvedene audiovizualne i/ili radijske programe.

Vlastitom proizvodnjom smatra se i premijerna prva reprizna izvedba hrvatskih audiovizualnih djela i objavljivanje hrvatske glazbe u radijskom programu, pri čemu se ne smatraju vlastitim programima oglasi, radijska i televizijska prodaja te naplatne obavijesti. Vijeće pravilnikom propisuje detaljnija mjerila za određivanje programa koji se smatraju vlastitom proizvodnjom, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 44.

Ovim člankom utvrđen je udio vlastite proizvodnje koji u razdoblju od 15. lipnja do 15. rujna te od 15. prosinca do 15. siječnja mora iznositi najmanje 15 % tjednog vremena objavljivanja svakoga audiovizualnog programa nakladnika televizije, a od toga najmanje 50 % između 16 i 22 sata, a u razdoblju od 16. rujna do 14. prosinca te od 16. siječnja do 14. lipnja udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 25 % tjednog vremena objavljivanja svakog audiovizualnog programa nakladnika televizije, a od toga najmanje 50 % između 16 i 22 sata. Udio vlastite proizvodnje mora iznositi najmanje 30 % tjednog vremena objavljivanja svakog radijskog programa nakladnika radija. Određeno je da repriziranje radijske ili televizijske emisije mora biti jasno označeno za cijelo vrijeme trajanja emisije sukladno tehničkim mogućnostima, kao i da se u udio vlastite proizvodnje može ubrojiti samo prva repriza emisije. Definiranje pojmova i način označavanja repriza emisija pobliže pravilnikom uređuje Vijeće, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 45.

Ovim člankom utvrđeno je da hrvatska glazba mora činiti najmanje 25 % dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa, a od čega najmanje 20 % mora biti objavljeno između 6 i 22 sata, a u udio vlastite proizvodnje može se ubrojiti najviše 25 % vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba. Propisano je i da se, u slučajevima u kojima udio hrvatske glazbe čini najmanje 40 % dnevnog objavljivanja glazbenog programa predviđenog programskom shemom radijskog programa, a od čega je najmanje 30 % objavljeno između 6 i 22 sata, u udio vlastite proizvodnje može ubrojiti najviše 30 % vremena dnevnog objavljivanja u kojem se izvodi hrvatska glazba. Predviđeno je i isključenje primjene ovoga članka na nakladnika specijaliziranog radijskog programskog kanala.

Uz članak 46.

Ovim člankom definiraju se hrvatska audiovizualna djela, koja su prema ovom Zakonu djela izvorno proizvedena na hrvatskom jeziku ili djela namijenjena nacionalnim manjinama na njihovim jezicima, kao i djela hrvatske kulturne baštine. Hrvatskim audiovizualnim djelima smatraju se igrani i dokumentarni filmovi, animirani filmovi, eksperimentalni filmovi, multimedijски i transmedijски projekti, televizijske serije i filmovi te sva druga audiovizualna djela koja su umjetnički i/ili autorski izraz bez obzira na tehnologiju kojom su nastala, podlogu na kojoj su fiksirana te način na koji se prikazuju, čiji je producent ili koproducent državljaniin Republike Hrvatske, odnosno, pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj registrirana za proizvodnju audiovizualnih djela te u kojemu je redatelj državljaniin Republike Hrvatske ili je sudjelovanje hrvatskih autora, glumaca i drugih hrvatskih umjetnika i djelatnika i/ili hrvatskoga kapitala od većeg značenja. Vijeće pravilnikom propisuje detaljnija mjerila za određivanje programa koji se smatraju hrvatskim audiovizualnim djelima, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 47.

Ovim člankom definirano je što se smatra europskim djelima te se utvrđuje da se istima smatraju djela koja potječu iz država članica Europske unije, djela koja potječu iz drugih europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji kao i djela koja su proizvedena u koprodukciji u okviru sporazuma koji se odnose na audiovizualni sektor i koji su sklopljeni između Europske unije i trećih zemalja i koja ispunjavaju uvjete definirane u svakom od tih sporazuma, pod uvjetom da u državama nečlanicama Europske unije nisu primijenjene diskriminacijske mjere prema audiovizualnim djelima iz država članica Europske unije. Određena su i druga svojstva ovih djela sukladno Direktivi 2010/13/EU.

Uz članak 48.

Ovim člankom propisano je da nakladnik televizije mora postići da europska djela čine većinski udio njegovog objavljenog programa na godišnjoj razini, a od čega barem polovina moraju biti hrvatska audiovizualna djela. U slučaju da nakladnik televizije koji je započeo s emitiranjem programa danom stupanja na snagu ovoga Zakona ne postigne propisani udio europskih djela u ukupno ostvarenom programu, svake naredne godine mora povećati udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima utvrđenima pravilnikom Vijeća, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. U objavljeni program na godišnjoj razini ne uračunava se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini. Izričito je određeno da se u opseg udjela europskih djela ubrajaju vlastita i hrvatska audiovizualna djela i da se ovaj članak ne primjenjuje na nakladnika televizije na lokalnoj razini. Vijeće je dužno izvijestiti Europsku komisiju o provedbi ovoga članka.

Uz članak 49.

Ovaj članak propisuje da je neovisni proizvođač audiovizualnih djela pravna osoba koja ispunjava sljedeće uvjete: da je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela i ima sjedište u Republici Hrvatskoj ili u jednoj od država članica Europske unije, da nema vlasnički udio nakladnika televizije i/ili pružatelju audiovizualne medijske usluge, da je u svom poslovanju neovisna o nakladniku televizije i/ili pružatelju audiovizualne medijske usluge, kod pojedinačnog nakladnika televizije i/ili pružatelja audiovizualne medijske usluge u razdoblju od tri godine ne participira s više od 90 % ukupnog ostvarenog prometa svog ukupnog prihoda te da raspolaže sekundarnim pravima na audiovizualnom djelu. Nadalje neovisni proizvođač je i pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje djelatnosti proizvodnje audiovizualnih djela, a ima sjedište u jednoj od trećih zemalja pod uvjetom da europska djela čine većinski udio njegove audiovizualne proizvodnje u zadnje tri godine i da ispunjava uvjete iz stavka 1. podstavaka 2. i 3. ovoga članka, ali su izričito iz tog statusa isključene pravne ili fizičke osobe čiji prosječni udio financijskih sredstava za pokriće ukupnih troškova proizvodnje odnosno koprodukcije ne prelazi 5 %.

Uz članak 50.

Ovim člankom propisano je da je nakladnik televizije obvezan osigurati da udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10 % vremena. Ukoliko se pak taj opseg ne ostvari, nakladnik mora svake godine povećavati udio tih djela prema pravilniku Vijeća, s time da je najmanje polovica djela proizvedena u

posljednjih pet godina, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini. Izviješće i dokaze o provedbi obveze nakladnici televizije dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće. Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu, ali se primjenjuju na pružatelje medijskih usluga specijaliziranog kanala u djelu programa koji ne pripada specijaliziranome programu. Vijeće je dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provođenju odredaba ovoga članka.

Uz članak 51.

Ovim člankom propisano je da nakladnik televizije mora osigurati da udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 5 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini ostvarili obavljanjem djelatnosti. Ukoliko se pak taj opseg ne ostvari, nakladnik mora svake godine povećavati udio tih djela prema pravilniku Vijeća, s time da je najmanje polovica djela proizvedena u posljednjih pet godina, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini. Izviješće i dokaze o provedbi obveze nakladnici televizije dužni su dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće. Odredbe ovoga članka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu, ali se primjenjuju na pružatelje medijskih usluga specijaliziranog kanala u djelu programa koji ne pripada specijaliziranome programu

Uz članak 52.

Ovim člankom osigurava se pravo svakom nakladniku televizije i/ili radija osnovanom u Europskoj uniji i Republici Hrvatskoj na pristup značajnim događajima koje prenose na temelju isključivih prava domaći nakladnici. Pristup značajnim događajima osigurava se slobodnim odabirom kratkih isječaka iz prijenosnog signala nakladnika. Međutim, prije i umjesto ove mogućnosti, pristup značajnim događajima može se ostvariti pristupom na mjesto značajnog događaja radi snimanja kratkog isječka ili korištenjem snimljenog materijala drugog nakladnika. Kratki isječci se koriste isključivo za programe općih vijesti, a u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev mogu se koristiti samo ako isti pružatelj medijskih usluga nudi isti program uz vremenski odmak. Kratkom informacijom smatra se obavijest u trajanju najviše minutu i pol. Kada se događaj od značajnog interesa za javnost sastoji od više organizacijski samostalnih zbivanja, svako se samostalno zbivanje u pogledu ostvarivanja prava na kratku informaciju smatra događajem od značajnog interesa za javnost. Kada pak događaj od značajnog interesa za javnost traje dva ili više dana, nakladnik televizije i/ili radija ima pravo svaki dan objaviti jednu kratku informaciju o tom događaju. Nakladnik koji prenosi za javnost značajni događaj smije od drugog nakladnika tražiti samo plaćanje stvarnih troškova. Ako se u postupku koregulacije tako uredi, postoji mogućnost da se pravo na kratku informaciju ostvari i u odnosu na događaje od značajnog interesa za javnost koji se ne prenose na osnovi isključivih prava.

Uz članak 53.

Ovim člankom određeno je da nakladnik televizije na temelju dobivenih isključivih prava ne smije emitirati događaje za koje se smatra da su od značajne važnosti za društvo na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja tih događaja. Vijeće pravilnikom utvrđuje značajne događaje i potrebu njihova potpunog, djelomičnog ili odgođenog emitiranja. Također, domaći nakladnici ne smiju znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskratiti mogućnost praćenja događaja koji su od značajne važnosti za društvo. Određeno je da televizijski program iz ovoga članka mora biti dostupan za najmanje 80 % stanovništva Republike Hrvatske bez dodatnog plaćanja.

Uz članak 54.

Ovim člankom utvrđuju se pretpostavke povezivanja nakladnika u regionalne ili nacionalne mreže, kao što su imenovanje odgovornog urednika, određeno trajanje dnevnog programa vlastite proizvodnje, zajednička programska osnova, proizvodnja programa na hrvatskom jeziku i sl. Regionalna mreža programa mora biti dostupna za više od 70 % stanovništva regije. Odredbe se na primjenjuju na neprofitne nakladnike televizije i/ili radija.

Uz članak 55.

Ovim člankom utvrđeno je da neprofitni pružatelji medijskih usluga mogu biti neprofitni nakladnici televizije i/ili radija te neprofitni pružatelji medijskih usluga iz članaka 26. i 92. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelji medijskih usluga i neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija mogu biti domaće i strane udruge i njihovi savezi, zaklade, ustanove, umjetničke organizacije, komore, sindikati, udruge poslodavaca te sve druge pravne osobe kojima temeljni cilj osnivanja i djelovanja nije stjecanje dobiti, za koje iz posebnih propisa proizlazi da su neprofitnog karaktera sukladno zakonu kojim se uređuje financijsko poslovanje i računovodstvo neprofitnih organizacija. Nadalje, propisane su i pretpostavke pod kojima može poslovati neprofitna televizija ili radio, koje se odnose na plaće, tri minute promidžbe u jednom satu i dr. Status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće pri objavi obavijesti o namjeri davanja koncesije ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti. Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti ne može se mijenjati status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga. Neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija Vijeće na njihov zahtjev upisuje u Upisnik te se ne može se brisati iz Upisnika dok se ne opravdaju dodijeljena sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, odnosno ne izvrši povrat dodijeljenih sredstava sukladno odluci Vijeća.

Uz članak 56.

Ovim člankom određeno je da obrazovne ustanove, studentske i školske udruge mogu biti nakladnici ako programe uređuju pretežito učenici ili studenti, a programi su namijenjeni toj populaciji.

Uz članak 57.

Ovim člankom zabranjene su sve radnje te posjedovanje nedopuštenih sredstava kojima se omogućuje pristup zaštićenoj usluzi. Zabranjene su i komercijalne komunikacije koje

promoviraju nedopuštena sredstava, kao i plasiranje ili oglašavanje takvih sredstava. Ovim člankom zaštićuju se pružatelji onih medijskih usluga kojima je pristup moguć tek po posebnoj pravnoj osnovi, koja uključuje plaćanje posebne naknade za pristup programu i posjedovanje odgovarajućih tehničkih sredstava (kodirani programi, naplatna TV). Ova odredba je u skladu sa člankom 4. Direktive 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28.11.1998.).

Uz članak 58.

Ovim člankom propisano je da nije dopušteno ograničavati pružanje zaštićenih usluga ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanoga pristupa.

Uz članak 59.

Ovim člankom jamči se pružatelju zaštićene usluge odgovarajuća sudska zaštita i pravo na naknadu štete nastale zbog nedopuštenog pristupa zaštićenim uslugama.

Uz članak 60.

Ovim člankom propisuje se tko provodi nadzor nad provedbom odredbi članka 57. ovoga Zakona.

Uz članak 61.

Ovim člankom nameće se obveza pružateljima medijskih usluga da, u roku od pet dana, Agenciji propisane podatke vezane uz vlasničku strukturu i poslovanje pružatelja medijskih usluga. Podaci o dioničarima i nositeljima udjela do 1 % vrijednosti kapitala objavljuju se zbirno. Za slučaj neizvršenja propisane obveze, nakladniku se upućuje pisano upozorenje s obrazloženjem mogućih sankcija za neizvršenje obveze. Zabranjuje se prikrivanje vlasničke strukture pružatelja medijskih usluga ili vlasništva stjecatelja dionica ili poslovnih udjela u pružatelju medijskih usluga bilo kojim pravnim poslom. Pravni poslovi kojima se prikriva vlasnička struktura pružatelja medijskih usluga ili vlasništvo stjecatelja dionica ili poslovnih udjela u pružatelju medijskih usluga su ništetni.

Uz članak 62.

Ovim člankom propisuje se da pružatelji medijskih usluga moraju u pisanom obliku prijaviti tijelu nadležnom za zaštitu tržišnog natjecanja svaku namjeru provedbe koncentracije poduzetnika koja ispunjava uvjete za nastanak obveze prijave namjere provedbe koncentracije u smislu propisa o zaštiti tržišnog natjecanja. Agencija je dužna na zahtjev tijela nadležnog za zaštitu tržišnog natjecanja dostaviti stručno mišljenje u roku od 30 dana od zaprimanja zahtjeva za dostavu tog mišljenja. Ako nakon isteka tog roka Agencija ne dostavi zatraženo mišljenje, smatra se da nema primjedaba na provedbu prijavljene koncentracije iz stavka 1. ovoga članka. Tijelo nadležno za zaštitu tržišnog natjecanja ocjenjuje prijavu namjere koncentracije i donosi odluku u skladu s odredbama propisa o zaštiti tržišnog natjecanja.

Uz članak 63.

Ovim člankom propisuje se obveza pružatelja medijskih usluga da u pisanom obliku moraju prijaviti Vijeću u roku od pet dana svaku promjenu vlasništva, bez obzira na uvjete utvrđene propisima o zaštiti tržišnog natjecanja kako bi se ocijenili učinci vezani uz zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija. Nadalje je propisano da će, ako se u provedenom postupku utvrdi da nastalim promjenama dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, Vijeće donijeti odluku kojom nalaže pružatelju medijske usluge da u primjerenom roku uskladi promjene na način koji nije u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona. Ako pružatelj medijske usluge ne postupi u skladu s odlukom ili provede koncentraciju protivno odluci, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona, o prestanku važenja koncesije prije isteka roka na koji je dana, odnosno odredbe o prestanku važenja dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa, a odluku o oduzimanju koncesije, odnosno dopuštenja donosi Vijeće.

Uz članak 64.

Ovim člankom uređeno je ograničenje vezano za zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija te je propisano da se povezane osobe utvrđuju se u skladno odredbama zakona kojim se uređuju opća porezna pitanja.

Uz članak 65.

Ovaj članak propisuje da se, u slučaju da ukupni prihodi od obavljanja djelatnosti jednog pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija dosegnu udio od 40 %, smatra da taj pružatelj medijske usluge ima dominantnu ulogu na tržištu Republike Hrvatske te da dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija te da u vremenu u kojem pružatelj medijske usluge ima dominantnu ulogu na tržištu ne može, uz postojeće, stjecati udjele u drugim pružateljima medijskih usluga, niti mu Vijeće može dati novu koncesiju, odnosno dopuštenje niti može biti pružatelj nove elektroničke publikacije kojom se širi poslovanje. U udio prihoda uračunavaju se samo prihodi koje Hrvatska radiotelevizija ostvaruje obavljanjem komercijalne djelatnosti.

Uz članak 66.

Ovim člankom propisano je da Vijeće neće dati koncesiju najpovoljnijem ponuditelju ako utvrdi da bi davanjem koncesije došlo do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija te da je svaki podnositelj ponude dužan dostaviti ovjerenu izjavu da eventualnim dobivanjem koncesije ne dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija. Pružatelj medijskih usluga iz članka 92. ovoga Zakona dužan je uz zahtjev za izdavanje dopuštenja za satelitski, internetski i kabelski prijenos audiovizualnog i/ili radijskog programa dostaviti izjavu da se davanjem tog dopuštenja ne dolazi do narušavanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u smislu ovoga Zakona.

Uz članak 67.

Ovim člankom propisano je da domaće pravne osobe kojima su osnivači ili suosnivači strane pravne osobe, registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne mogu sudjelovati u postupku

dodjele koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija. Ako ove pravne osobe dobiju koncesiju, ista se oduzima nakon utvrđivanja ovih činjenica.

Uz članak 68.

Ovim člankom propisana je obveza nakladnicima televizije s koncesijom, izuzev Hrvatske radiotelevizije, na državnoj razini da javno objavi ponudu za prijenos svojih nenaplatnih televizijskih kanala za operatore elektroničkih komunikacija koji pružaju uslugu naplatne televizije krajnjim korisnicima u sklopu drugih elektroničko komunikacijskih usluga ili samostalno putem svojih kabelskih, internetskih, pokretnih, satelitskih ili zemaljskih platformi. Ponuda članka mora sadržavati cijenu prijenosa za svaki od nenaplatnih televizijskih kanala za koji nakladnik ima koncesiju na državnoj razini i ne smije se uvjetovati s ponudom za druge televizijske kanale, a cijena ne može biti veća od naknade koju određuje Vijeće za odnosni televizijski kanal. Vijeće određuje naknadu koju će nakladnici televizije naplaćivati za prijenos televizijskih kanala u skladu s načelima razmjernosti, transparentnosti i nediskriminacije. Ukupnu naknadu za naplatni prijenos iz stavka 4. ovoga članka svih nenaplatnih kanala na državnoj razini, isključujući kanale Hrvatske radiotelevizije, određuje Vijeće u suradnji s Hrvatskom agencijom za mrežne djelatnosti na temelju cijene pojedinačnog kanala koju operatori elektroničkih komunikacija plaćaju nacionalnim kanalima, a pri određivanju cijene osobito se uzima u obzir najviša cijena kanala i najveći udio u gledanosti. Cijena iz prethodnog stavka ažurira se jednom godišnje ili svake dvije godine te se pri tome mora voditi računa o stopi inflacije te stvarnom stanju na tržištu. Gledanost kanala obuhvaća gledanost kod operatora elektroničkih komunikacija u vremenu od 6 do 24 sata sukladno nalogu Vijeća. Kanali nakladnika televizije sa koncesijom na državnoj razini moraju biti pozicionirani u prvih petnaest kanala u ponudi operatora elektroničkih komunikacija, ukoliko nakladnici ne odluče drugačije.

Uz članak 69.

Ovim člankom propisano je da se odredbe ovoga Zakona, koje se odnose na ograničenje vlasništva i zabranu koncentracije odnose i na strane pravne i fizičke osobe.

Uz članak 70.

Ovaj članak propisuje da je Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti medija (u daljnjem tekstu: Fond) Fond Agencije te se u stavku 2. ovoga članka navode propisi kojima se osiguravaju sredstva za rad Fonda.

Uz članak 71.

Ovim člankom propisano je da će se sredstvima Fonda poticati proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih projekata, programa i sadržaja nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini, neprofitnih nakladnika televizije i/ili radija, neprofitnih pružatelja medijskih usluga iz članka 26. i 92. ovoga Zakona, pružatelja elektroničkih publikacija uz izuzetke te neprofitnih proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa. Sredstvima Fonda potiče se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nepovoljnom položaju te visokoobrazovanih stručnih radnika s invaliditetom koje je izravno povezano s proizvodnjom. Sredstva Fonda raspoređivat će se za mogućim prijaviteljima sukladno omjerima koje utvrdi Vijeće, a u ovom se članku navodi i kada se sredstva Fonda ne mogu dodjeljivati.

Uz članak 72.

Ovaj članak propisuje da se na pružatelje medijskih usluga primjenjuju propisi o zaštiti tržišnog natjecanja, a na sve pojedinačne potpore i programe koji sadrže potpore iz ovoga Zakona primjenjuju se propisi o državnim potporama.

Uz članak 73.

Ovim člankom propisuje se da je Agencija samostalna, neovisna i neprofitna pravna osoba s javnim ovlastima u okviru djelokruga i nadležnosti propisanih ovim Zakonom. Osnivač Agencije je Republika Hrvatska, a osnivačka prava ostvaruje Hrvatski sabor. Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost. Rad Agencije je javan, a sjedište je u Zagrebu. Tijela Agencije su ravnatelj Agencije i Vijeće. Ravnatelj zastupa, predstavlja i rukovodi Agencijom te je odgovoran za rad stručnih službi Agencije. Predsjednik Vijeća je i ravnatelj Agencije. Unutarnji ustroj i poslovanje Agencije, opći akti Agencije te druga pitanja od značenja za rad Agencije pobliže se uređuju Statutom Agencije, kao temeljnim općim aktom Agencije. Skraćeni naziv Agencije je AEM.

Uz članak 74.

Ovim člankom propisuje se da Agencija ima stručnu službu koja obavlja stručne, administrativne i tehničke poslove Agencije, a ustrojena je u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Agencije. Stručnom službom Agencije rukovodi ravnatelj Agencije. Ravnatelj Agencije obavlja sljedeće poslove: vodi poslovanje Agencije, odgovoran je za rad stručne službe Agencije, predlaže Vijeću godišnji program rada, godišnji financijski plan i projekcije za sljedeće dvije godine te godišnje izvješće o radu i financijske izvještaje Agencije, predlaže Vijeću donošenje odluka i drugih upravnih akata iz članaka 77. stavka 1. i članka 82. ovoga Zakona, priprema Vijeću prijedloge provedbenih propisa i općih akata Agencije iz članka 83. ovoga Zakona, podnosi godišnje izvješće o radu Agencije Hrvatskome saboru te obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom i Statutom Agencije. Propisano je da prava iz radnog odnosa radnika stručne službe Agencije uređuju se općim aktima Agencije, u skladu s općim propisima o radu. Također je propisano da radnici Agencije ne mogu biti članovi uprava ili nadzornih odbora te upravnih vijeća pružatelja medijskih usluga ili biti u članstvu bilo kojih drugih oblika interesnog udruživanja, koja bi mogla dovesti u sumnju njihovu nepristranost u vođenju postupaka koji su u nadležnosti Agencije. Iznimno, dopušteno je članstvo i sudjelovanje u znanstvenim udrugama, udruženjima i projektima, pod uvjetom da isto ne utječe na nepristranost u vođenju postupaka. Na kraju se propisuje da na sva druga pitanja u vezi s radom Agencije, a koja nisu uređena ovim Zakonom, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o ustanovama

Uz članak 75.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće upravlja Agencijom te obavlja zadaće regulatornog tijela u području elektroničkih medija. Predsjednik Vijeća potpisuje odluke Vijeća. Predsjednik i članovi Vijeća obavljaju svoju dužnost profesionalno kao radnici Agencije s punim radnim vremenom, a za vrijeme obnašanja dužnosti imaju pravo na plaću koja se utvrđuje Odlukom Hrvatskoga sabora te na druga materijalna prava sukladno općim aktima Agencije. Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskome saboru.

Uz članak 76.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće ima sedam članova, od kojih je jedan predsjednik Vijeća. Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, a na temelju javnog poziva koji objavljuje Vlada Republike Hrvatske. Predsjednik i članovi Vijeća imenuju se na razdoblje od pet godina te mogu biti ponovo imenovani. Zamjenika predsjednika Vijeća, na prijedlog predsjednika Vijeća, bira Vijeće većinom glasova. Propisani su kriteriji za izbor članova Vijeća, tako da u Vijeće mogu biti izabrane osobe koje imaju završen diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij i imaju stručno znanje, sposobnosti i iskustvo u radu u području medija, novinarstva, tehnologije, ekonomije, sociologije i prava te su se kao javni djelatnici istakli zalaganjem za poštivanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unapređenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitka civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja. Član Vijeća ne može biti državni dužnosnik, dužnosnik u izvršnoj ili sudbenoj vlasti, dužnosnik političke stranke kao ni osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo. Ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, a odnose se na audio i audiovizualne medijske usluge te mrežne operatore. Članovi Vijeća ne smiju od pružatelja medijskih usluga primati darove, prihvaćati usluge, ni stupati u odnose koji ih dovode u sukob interesa u odnosu na zadaće propisane ovim Zakonom. Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi s audio i audiovizualnim medijskim uslugama te mrežnim operatorima, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa. Na pitanja sprječavanja sukoba interesa u obnašanju dužnosti članova Vijeća primjenjuje se posebni zakon kojim je uređeno sprječavanje sukoba interes, a članovi Vijeća obvezni su u obavljanju svojih poslova postupati savjesno i u skladu s moralnim i etičkim načelima i pravilima struke. Također se navode slučajevi kada Hrvatski sabor može razriješiti predsjednika, odnosno člana Vijeća prije isteka mandata, a na prijedlog Vlade Republike Hrvatske. Predsjednik, zamjenik predsjednika i član Vijeća ne može se u razdoblju od godine dana od dana razrješenja s dužnosti imenovati za člana uprave, nadzornog odbora ili upravnog vijeća u pravnim osobama na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona, dok nakon razrješenja s dužnosti u slučaju iz stavka 14. podstavaka 1., 4. i 5. ovoga članka, pa sve do početka ostvarivanja plaće po drugoj osnovi ili do ostvarivanja prava na mirovinu u skladu s općim propisima, a najdulje godinu dana od dana razrješenja, imaju pravo na naknadu u visini plaće koju ostvaruje osoba na toj dužnosti, a sljedećih šest mjeseci pravo na naknadu u visini 50 % plaće koju ostvaruje osoba na toj dužnosti. isplaćene u mjesecu prije razrješenja s dužnosti.

Uz članak 77.

Ovim člankom propisuje se da su u nadležnosti Agencije regulatorni i drugi poslovi: provođenje postupka davanja koncesije sukladno ovom Zakonu, odredbama zakona i podzakonskih akata kojim se uređuju koncesije te podzakonskim aktima donesenim na temelju ovoga Zakona, sklapanje ugovora o koncesiji s najpovoljnijim ponuditeljem sukladno ovom Zakonu, donošenje odluka o oduzimanju koncesije i dopuštenja u slučajevima predviđenim ovim Zakonom, poduzimanje odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih usluga iz drugih država sukladno članku 92. ovoga Zakona, provođenje postupka davanja dopuštenja za obavljanje djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev te za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik

prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa, izricanje upozorenja, obvezujućih naloga i opomena u slučaju nepoštivanja odredbi ovoga Zakona i podzakonskih akata i/ili podnošenje optužnih prijedloga sukladno prekršajnim odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuju prekršaji, vođenje upisnike pružatelja medijskih usluga, provođenje odredbe ovoga Zakona koje se odnose na zaštitu pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, osiguravanje nadzor nad provedbom odredbi o programskim načelima i obvezama utvrđenim ovim i posebnim zakonom, osim elektroničkih publikacija, te donosi godišnji plan nadzora (monitoringa), osiguravanje nadzora nad audiovizualnim i radijskim programima koji se emitiraju putem satelitskog, internetskog, kabelskog i drugog dopuštenog oblika prijenosa, osiguravanje nadzora namjenskog korištenja sredstava Fonda sukladno članku 71. ovoga Zakona, provođenje postupka utvrđivanja nepoštivanja ili kršenja odredbi ovoga Zakona, razmatranje pritužbi građana na postupanje pružatelja medijskih usluga u provedbi zakona te poduzimanje mjere sukladno ovom Zakonu, donošenje uputa vezanih uz provedbu ovoga Zakona, poticanje samoregulaciju i koregulaciju radi provedbe ovoga Zakona, suradnja sa regulatornim tijelima drugih država i/ili Europskom komisijom u razmjeni informacija, podnošenje izvješća Hrvatskome saboru i drugim nadležnim tijelima te Europskoj komisiji, poticanje medijske pismenosti, organiziranje javnih savjetovanja i stručne skupove, provođenje istraživanja, donošenje godišnjeg programa rada Agencije te obavljanje i drugih poslova propisane ovim i posebnim zakonom te Statutom Agencije. Određuje se da su regulatorni i drugi poslovi iz stavka 1. podstavaka 1. do 18. ovoga članka poslovi iz područja javnih ovlasti Agencije koje obavlja Vijeće.

Uz članak 78.

Ovim člankom propisuje se da Vijeće odlučuje u poslovima Agencije iz članka 77. stavka 1. ovoga Zakona. Osim poslova iz stavka 1. ovoga članka Vijeće obavlja i sljedeće poslove: podnosi godišnje izvješće o radu Agencije u skladu sa člankom 75. stavkom 3. ovoga Zakona, donosi opće akte i druge akte Agencije iz članka 83. ovoga Zakona, nadzire provedbu i ostvarivanje godišnjeg programa rada i financijskog plana Agencije te drugih programa, planova i akata iz svoje nadležnosti, donosi poslovnik o svojem radu, obavlja i druge poslove utvrđene ovim Zakonom i Statutom Agencije.

Uz članak 79.

Ovim člankom propisan je sadržaj i rokovi za godišnje izvješće o radu i godišnji program rada Agencije.

Uz članak 80.

Ovim člankom propisane su obveze Agencije vezano za vođenje i redovito obnavljanje baza podataka u upisnicima i očevidnicima koje su javno dostupne te su navedeni i akti te podaci koje Agencija obvezno objavljuje na svojim mrežnim stranicama.

Uz članak 81.

Ovim člankom utvrđen je način osiguravanja sredstava za rad Agencije, postupanje s neutrošenim sredstvima, odgovornost Agencije da odgovara za vlastite obveze cjelokupnom imovinom.

Uz članak 82.

Ovim člankom propisan je način na koje Vijeće donosi odluke, da protiv odluka, opomena i drugih upravnih akata Agencije nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor te ostala pitanja vezana za izvršenje odluka.

Uz članak 83.

Ovim člankom propisuju se postupci donošenja provedbenih propisa i općih akata.

Uz članak 84.

Ovaj članak propisuje da Vijeće provodi pripremne radnje za davanje koncesije sukladno odredbama zakona kojim se uređuju koncesije.

Uz članak 85.

Ovim člankom propisan je postupak davanja koncesije za pružanje medijskih usluga televizije i radija. Vijeće raspisuje obavijest o namjeri davanje koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na temelju tehničke podloge koju utvrđuje Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti u skladu s propisima o elektroničkim komunikacijama. Obavijest o namjeri davanja koncesije raspisuje se za slobodnu radijsku frekvenciju ili više radijskih frekvencija koje čine zasebnu koncesiju, odnosno kod digitalnog radija i televizije za slobodni prijenosni kapacitet zasebnog radijskog ili televizijskog programskog kanala unutar multipleksa. Sadržaj i postupak obavijesti propisuje Vijeće posebnim pravilnikom, a ovlast za donošenje pravilnika propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU. Također se navode kriteriji za davanje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija. Ponuda mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih obavijestima, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika televizije i/ili radija. Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja donosi Vijeće nakon provedenog postupka te utvrđivanja uvjeta za davanje koncesija. Zbog velikog značenja i zahtjevnosti sadržaja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, propisan je i specificiran obvezan sadržaj teksta odluke.

Uz članak 86.

Ovim člankom propisano je da Vijeće može godinu dana prije isteka koncesije nakladniku televizije i/ili radija objaviti poziv zainteresiranim osobama za iskazivanje interesa za obavljanje djelatnosti televizije i/ili radija na određenom koncesijskom području pod uvjetom da je koncesiju koristio nakladnik kojem Vijeće nije izreklo opomenu i/ili nije prekršajno kažnjen na temelju pravomoćne sudske odluke pet godina do dana objave poziva u Narodnim novinama, ima statut medija, podmirene sve financijske obveze sukladno odredbama ovoga Zakona te nije poduzetnik u poteškoćama. Ako se na poziv odazove samo jedna zainteresirana osoba, Vijeće joj može dati koncesiju za obavljanje djelatnosti televizije i/ili radija pod uvjetom da dostavi propisanu dokumentaciju. Ukoliko se na poziv odazovu dvije ili više zainteresiranih osoba Vijeće je obvezno provesti postupak iz članka 85. ovoga Zakona.

Postupak provedbe poziva Vijeće propisuje pravilnikom iz članka 85. stavka 5. ovoga Zakona.

Uz članak 87.

Ovim člankom propisano je da se pravo obavljanja djelatnosti pružanja medijskih usluga nakladnika televizije i/ili radija stječe na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i sklopljenog ugovora o koncesiji. Na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja Vijeće sklapa ugovor o koncesiji s najpovoljnijim ponuditeljem. Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije. Također, ako u roku utvrđenom u odluci o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, najpovoljniji ponuditelj ne potpiše ugovor o koncesiji koji je sastavljen u pisanom obliku u skladu s dokumentacijom za javni natječaj, svim podacima iz javnog natječaja, odabranom ponudom te odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, Vijeće će ukinuti odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, a ponuditelj nema pravo na naknadu štete. Ovim člankom također je propisano da nije dopušteno prenošenje koncesije.

Uz članak 88.

Ovim člankom propisano je područje i trajanje koncesije za pružanje medijskih usluga televizije i/ili radija. Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom. Propisano je da područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60 % stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj i nižim razini najmanje 70 % stanovništva regije. Koncesija se daje na vrijeme od 20 godina. Za koncesiju se plaća naknada, a način plaćanja te visinu naknade propisuje Vijeće. Koncesija za pružanje medijskih usluga radija i/ili televizije upisuje se u Upisnik koji vodi Agencija i Registar koncesija koji vodi Ministarstvo financija. Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje Vijeće naputkom, a ovlast za donošenje naputka propisana je člankom 30. Direktive 2010/13/EU.

Uz članak 89.

Ovaj članak propisuje da se, ako za vrijeme trajanja koncesije dođe do izmjene parametara odašiljača sukladno tehničkoj podlozi Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, a povećanje pokrivanja signalom ne prelazi više od 30 % stanovništva pokrivenog tehničkom podlogom na temelju koje je koncesija dana, predmetno neće smatrati novom koncesijom već će se s postojećim pružateljem medijske usluge sklopiti dodatak Ugovora, no ako promjena parametara odašiljača dovodi do širenja koncesije na gradsku, županijsku, regionalnu ili državnu razinu Vijeće je u obvezi raspisati novu obavijest o namjeri davanja koncesije.

Uz članak 90.

Ovim člankom propisani su slučajevi u kojima je Vijeće ovlašteno privremeno ili trajno oduzeti koncesiju za pružanje medijskih usluga televizije i/ili radija ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti objavljivanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev te dopuštenja za satelitski, internetski i kablanski prijenos programa, kao i drugi slučajevi prestanka koncesije.

Uz članak 91.

Ovim člankom propisano je da Vijeće može privremeno ograničiti slobodu prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, ako: program audiovizualne medijske usluge očito, ozbiljno i teško krši odredbe članka 14. stavka 2. i članka 24. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona ili se dovodi u pitanje javno zdravlje ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javnog zdravlja u pitanje, pod uvjetom da je tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge postupio u smislu stavka 2. ovoga članka najmanje dva puta, da je Republika Hrvatska pisano obavijestila pružatelja medijske usluge, nadležno tijelo u državi članici Europske unije koja nad tim pružateljem ima nadležnost i Europsku komisiju o navodnim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove, da je Republika Hrvatska osigurala pravo pružatelju medijske usluge da iznese svoja stajališta o navodnim povredama, da konzultacije s državom članicom Europske unije koja obavlja prijenos i Europskom komisijom nisu pridonijele prijateljskoj nagodbi u roku od jednog mjeseca od dana obavijesti iz podstavka 2. ovoga stavka. Vijeće mora pisano obavijestiti nakladnika televizije i Europsku komisiju o utvrđenim povredama i obaviti konzultacije s državom članicom ako su povrede nastavljene. Mjere su neophodne ako su učinjene u svrhu zaštite maloljetnika, borbu protiv mržnje, razloga nacionalne sigurnosti, javnog zdravlja, pod pretpostavkom da je Republika Hrvatska prethodno tražila od države članice da poduzme odgovarajuće mjere, od čega se može odstupiti samo u hitnom slučaju. Predviđene su pretpostavke pod kojima se može ograničiti sloboda prijensa i audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev.

Uz članak 92.

Ovim člankom propisano je da Vijeće daje pružatelju medijskih usluga iz članaka 6. ili 7. ovoga Zakona, koji ne koristi koncesiju i nije pružatelj medijskih usluga na zahtjev, dopuštenje za satelitski, internetski ili kabelski prijenos ili drugi dopušteni oblik prijensa audiovizualnog i/ili radijskog programa, ako je podnositelj zahtjeva ostvario tehničke uvjete za prijenos programa. Odluka se donosi najkasnije u roku od 30 dana od prijama urednog zahtjeva, a pružatelj medijskih usluga upisuje se u Upisnik koji vodi Vijeće i objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća. Propisani su i uvjeti pod kojima se dopuštenje ukida te da nije dopušten prijenos dopuštenja na drugu osobu. Na ove pružatelje medijskih usluga primjenjuju se također odredbe članaka 30. do 53. i članak 55. ovoga Zakona, čime su oni u pogledu programskih obveza izjednačeni sa nakladnicima televizije i/ili radija.

Uz članak 93.

Člankom se propisuje da u slučaju da operator postane pružatelj medijske usluge iz članka 92. mora osigurati da udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji je ostvario u prethodnoj godini obavljanjem djelatnosti. Pružatelj medijske usluge koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela hrvatski neovisnih proizvođača mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom iz članka 51. stavka 2. ovoga Zakona. Izvješće i dokaze o provedbi obveze iz stavka 1. ovoga članka operator je dužan dostaviti Vijeću najkasnije do 31. siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće

Uz članak 94.

Ovim člankom propisano je da se na programe elektroničkih publikacija na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 20., 31., 32., 35., 41. i 61. ovoga Zakona, obveze pružatelja elektroničkih publikacija te odgovornost za cjelokupni sadržaj uključujući i onaj koji je generirao korisnik ukoliko ne registrira korisnika te ako na jasan i lako uočljiv način nije upozorio korisnika na pravila komentiranja i na kršenje odredaba iz stavka 2. ovoga članka. Propisana je i obveza da fizička i pravna osoba mora podnijeti prijavu za upis u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija pri Vijeću.

Uz članak 95.

Ovim člankom propisano je da su pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 4. ovoga članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske. Ako pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa ima sjedište u jednoj od država članica Europske unije, smatrat će se da taj pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj u sljedećim slučajevima: ima matično društvo ili ovisno društvo s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili dio je grupe, a drugo društvo iz te grupe ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Propisana je obveza Vijeća da vodi ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u popisu se navodi na kojim se kriterijima temelji njihova nadležnost te da je u obvezi dostaviti Europskoj komisiji, popis kao i sva njegova ažuriranja.

Uz članak 96.

Ovim člankom propisuju se obveze koje su pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa, a koji su u nadležnosti Republike Hrvatske, dužni poduzeti u pogledu zaštite i objave audiovizualnih komercijalnih komunikacija. Vijeće potiče uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja sukladno članku 12. ovoga Zakona, u cilju učinkovite smanjenosti izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasne kiseline, soli ili natrija i šećera, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje, a tim se kodeksima ujedno osigurava da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića. U svrhu provedbe stavka 1. ovoga članka, sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta podliježe najstrožim mjerama za kontrolu pristupa, a te mjere prema potrebi sastoje se i od: uključivanja zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa i njihove primjene u tim uvjetima; uključivanja zahtjeva iz članka 22. stavaka 1. do 8. ovoga Zakona za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, u uvjet usluga platformi za razmjenu videozapisa te njihove primjene u tim uvjetima; postojanju funkcionalnosti za korisnike koji učitavaju videozapise koje su generirali korisnici da izjave sadrže li takvi videozapisi audiovizualne komercijalne komunikacije, ako to znaju ili se može razumno očekivati da znaju; uspostave i primjene sustava jednostavnih za uporabu kojima se korisnicima platformi za razmjenu videozapisa omogućuje da ocijene sadržaj iz stavka 1. ovoga članka; osiguravanja sustava za roditeljsku kontrolu koji su pod kontrolom krajnjeg korisnika u pogledu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika; uspostave i primjene transparentnih i učinkovitih procedura

jednostavnih za uporabu za bavljenje pritužbama korisnika pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na provedbu mjera iz podstavaka 4. do 8. ovoga stavka te za njihovo rješavanje; predviđanje učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnika o tim mjerama i alatima. Osobni podaci maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu sa stavkom 7. podstavcima 6. i 8. ovoga članka ne smiju se obrađivati u komercijalne svrhe, kao što je izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.

Uz članak 97.

Ovim člankom propisano je da fizička ili pravna osoba ne smije objavljivati audiovizualne i/ili radijske programe te sadržaje elektroničkih publikacija ako ne ispunjava uvjete određene ovim Zakonom, te da mu Vijeće može zabraniti obavljanje djelatnosti pružanja usluga te pokrenuti odgovarajući postupak radi privremenog oduzimanja uređaja za rad, proizvoda i materijala koji je upotrebljavan za obavljanje djelatnosti.

Uz članke 98. i 99.

Ovim člancima propisane su prekršajne odredbe koje utvrđuju iznos kojim će se za radnje ili propuštanja koja su utvrđene kao prekršaji kazniti pravna osoba koja prekrši taksativno navedene odredbe ovoga Zakona. Zakon također, u skladu sa odredbama Prekršajnog zakona („Narodne novine“, br. 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. i 118/18.), predviđa zaštitne mjere oduzimanja predmeta i zabrane obavljanja djelatnosti, kao i oduzimanje imovinske koristi stečene prekršajem. Određen je i iznos u kojem će se za počinjenje navedenih prekršaja kazniti i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba.

Uz članak 100.

Ovim člankom obvezuju se pružatelji medijskih usluga da u roku od 12 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona usklade svoj rad, poslovanje i opće akte s odredbama ovoga Zakona, što je dovoljno razdoblje u kojem će se obaviti sve potrebne radnje kojima se usklađuje rad i opći akti svih adresata ovoga Zakona. Također, ostavlja se mogućnost postojećim pružateljima platformi za razmjenu videozapisa da u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnesu Vijeću uredan zahtjev za izdavanje dopuštenja propisanih ovim Zakonom, čime se smatra da imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti u smislu ovoga Zakona. Također je propisano da ako pružatelji medijskih usluga prilikom usklađivanja rada s člankom 30. ovoga Zakona utvrde da dolazi do promjene programske osnove, dužni su podnijeti Vijeću zahtjev za prethodnu suglasnost.

Uz članak 101.

Ovim člankom propisana je iznimka kojom nakladnik televizije mora osigurati da u 2023. udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 2,5 % bruto prihoda ostvarenog obavljanjem djelatnosti pružanja medijskih usluga.

Uz članak 102.

Ovim člankom određuje se da će postupci započeti prema odredbama Zakona o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. - ispravak) do dana

stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti po odredbama tog Zakona i drugih provedbenih propisa.

Uz članak 103.

Ovim člankom određeno je da će članovi Vijeća, predsjednik Vijeća i ravnatelj Agencije nastaviti s radom i nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 104.

Ovim člankom određuje se da će Agencija u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti Statut Agencije s njegovim odredbama i podnijeti ga Hrvatskome saboru na potvrđivanje.

Uz članak 105.

Ovim člankom određuje se iznimka od članka 68. stavka 5. ovoga Zakona te propisuju da će ukupnu naknadu, do 31. prosinca 2023. godine, za naplatni prijenos iz članka 68. stavka 4. ovoga Zakona svih nenaplatnih kanala na državnoj razini, isključujući kanale Hrvatske radiotelevizije, odrediti Vijeće u suradnji sa Hrvatskom regulatornom agencijom za mrežne djelatnosti, u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Ukupnu naknadu čini zbroj ponderiranih naknada svih nenaplatnih kanala sa nacionalnom koncesijom. Za izračun ukupne ponderirane naknade uzimaju se naknade koje su operatori plaćali nacionalnim nakladnicima za nenaplatne kanale sa nacionalnom koncesijom u godini koja prethodi godini stupanja na snagu ovog zakona, a koje uključuju sve interaktivne usluge vezane uz predmetne kanale, u odnosu na broj korisnika pojedinog kanala po operatoru. U slučaju da naknada koja se plaća nacionalnim nakladnicima uključuje i naplatne kanale čija vrijednost nije zasebno određena, iz takve jedinstvene naknade izuzima se vrijednost naplatnih kanala temeljem udjela naplatnih kanala u ukupnom broju kanala. Za određivanje pojedinačne naknade za svaki nenaplatni kanal u okviru ukupne naknade uzima se u obzir udio u gledanosti pojedinog nenaplatnog kanala u odnosu na ukupnu gledanost drugih nenaplatnih kanala s koncesijom na nacionalnoj razini u zadnjem tromjesečju koje prethodi tromjesečju donošenja ovog zakona. Naknada koja je određena za pojedini kanal obuhvaća prijenos predmetnog nenaplatnog kanala kao i sve interaktivne usluge vezane uz predmetni kanal. Nakladnici televizije sa koncesijom na nacionalnoj razini koji imaju obvezu objave ponude iz članka 68. ovoga Zakona istu će objaviti u roku od 15 dana od dana odluke Vijeća o visini naknade za pojedine televizijske kanale.

Uz članak 106.

Ovim člankom određuje se da će Vijeće u roku od devet mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom. Do donošenja navedenih propisa, primjenjivat će se propisi koji su doneseni prema Zakonu o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. - ispravak).

Uz članak 107.

Ovim člankom određuje se da danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o elektroničkim medijima („Narodne novine“, br. 153/09., 84/11., 94/13. i 136/13. - ispravak).

Uz članak 108.

Odredbama ovoga članka uređuje se da ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim članka 51. i 101. koji stupaju na snagu 1. siječnja 2023.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na 6. sjednici 5. veljače 2021. prihvatio Prijedlog zakona o elektroničkim medijima, te uputio predlagatelju primjedbe, prijedloge i mišljenja radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Razlike između rješenja koja se predlažu u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona o elektroničkim medijima navode se kako slijedi.

Prema mišljenju Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora, od 19. studenoga 2020. godine, iznesenog u Izvješću o Prijedlogu zakona o elektroničkim medijima, P.Z. br. 62, pravno i nomotehničkih doraden je članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 2., članak 5. stavak 1., članak 18. stavak 2. (prijašnji članak 19.), članak 24. (prijašnji članak 25.), članak 26. stavak 4. , članak 35. stavak 5. (prijašnji članak 36.), članak 52. stavak 3., članak 64. stavak 3. i 4., članak 73. stavak 1., članak 92., članak 93. te članak 103.

Prema mišljenju Odbora za informiranje, informatizaciju i medije Hrvatskoga sabora, od 2. prosinca 2020., pravno i nomotehnički doraden je članak 94. (prijašnji članak 93.) u suradnji s Hrvatskim novinarskim društvom i Udrugom novinskih izdavača pri HUP-u na način da je jasnije propisano da pružatelj elektroničke publikacije odgovara za kršenje zakonskih odredaba u slučaju da nije registrirao i na jasan i lako uočljiv način upozorio na pravila komentiranja.

Sukladno mišljenjima Klubova zastupnika u Hrvatskome saboru, u članku 3., uvršten je pojam neprofitnog proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa te im je omogućena prijava na natječaj za raspodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija. Nadalje brisan je članak 16. te preformuliran članak 15., a vezano za obveze pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija.

U članku 22. dodan je novi stavak 11. kojom je propisana obveza da audiovizualne komercijalne komunikacije vezane uz igre na sreću moraju sadržavati poruku o postojanju rizika razvijanja ovisnosti o igrama na sreću te je slijedom toga i u članak 24. stavak 3. unesena obveza o označavanju istih vizualnim simbolom.

U članku 39. stavku 2. dodana je obveza tijelima državne uprave i javne ustanove kojima je osnivač Republika Hrvatska kao i pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom

vlasništvu Republike Hrvatske koje utroše sredstva za promidžbi ili oglašavanju svojih usluga ili aktivnosti u audiovizualnim ili radijskim programima regionalnih i lokalnih nakladnika televizije i/ili radija i/ili kod pružatelja elektroničkih publikacija da izvješće objave i na svojim internetskim stranicama.

Obveza nakladnik televizije da mora osigurati da udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 5 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji su u prethodnoj godini ostvarili obavljanjem djelatnosti, a koja je bila propisana člankom 51. stavkom 2. jasnije je raspisana novim člankom 52.

U članku 55. stavku 1. svojstvo neprofitnog pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija povezano je s zakonom kojim se uređuje financijsko poslovanje i računovodstvo neprofitnih organizacija.

U članku 65. umjesto udjela u gledanosti kao dominantna uloga na tržištu određen je udio od 40 % u udjelu godišnjih prihoda svih pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija na području Republike Hrvatske, a pri izračunu uzimaju se u obzir prihodi Hrvatske radiotelevizije koje ostvaruje isključivo obavljanjem komercijalne djelatnosti.

Članak 68. koji je zabranjivao vertikalnu integraciju brisan je te je uvedena obveza nakladnicima televizije sa koncesijom na državnoj razini imaju obvezu javno objaviti ponudu za prijenos svojih nenaplatnih televizijskih kanala za operatore elektroničkih komunikacija koji pružaju uslugu naplatne televizije krajnjim korisnicima u sklopu drugih elektroničko komunikacijskih usluga ili samostalno putem svojih kabelaških, IPTV, pokretnih, satelitskih ili zemaljskih platformi. Ukupnu naknadu izračunava Vijeće u suradnji s Hrvatskom agencijom za mrežne djelatnosti.

Dodan je novi članak 93. koji propisuje obvezu operatoru da ako postane pružatelj medijske usluge emitiranja programa putem satelita, kabela, interneta i drugim dopuštenim oblicima prijenosa (članak 92.) mora osigurati da udio hrvatskih neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10 % ukupnog godišnjeg bruto prihoda koji je ostvario u prethodnoj godini obavljanjem djelatnosti.

U člancima 94. i 96. (prijašnji članci 93. i 95.) dodanu su brojevi „Narodnih novina“ u kojima je objavljen Kazneni zakon.

U članku 98. iznos najviše prekršajne kazne smanjen je sa 100.000,00 kuna na 50.000,00 kuna.

U prijelaznim i završnim odredbama, a vezano za članak 68. stavak 5. propisan je način izračuna ukupne naknade do 31. prosinca 2023.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Djelomično je prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora vezano za članak 26 stavak 9. (prijašnji članak 27.) obzirom da se prvi puta naputak koji donosi Vijeće spominje u članku 7. stavku 11. ovoga Zakona.

Nije prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora vezano za članak 22. (prijašnji članak 23.) o potrebi zamjene odredbe stavka 6. i 7. budući da nije u skladu s odredbom članka 17. stavka 2. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor („Narodne novine“, broj 74/15.).

Vezano za prijedlog Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora o preispitivanju članka 25. stavka 2. podstavka 4. (prijašnji članak 26.) ističemo da se u članku 38. ne govori o prihodima, no sredstva koja nakladnici radija i televizije te elektroničke publikacija ostvaruju od oglašavanja su prihodi.

Nije prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora vezano za članak 33. stavak 1. (prijašnji članak 34.) kojim je traženo brisanje prvog dijela druge rečenice „Ne dovodeći u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja...“ budući da ista formulacija postoji u važećem Zakonu o elektroničkim medijima, a brisanje iste moglo bi dovesti do neželjenih manipulacija pri emitiranju programa u slučajevima novih tehnika oglašavanja.

Nadalje nije prihvaćena primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora vezano za definiranje povezanih osoba budući da se u članku 64. poziva na zakon kojim se uređuju opća porezna pitanja.

Sukladno prijedlozima s rasprave o Prijedlogu zakona o elektroničkim medijima, na 6. sjednici Hrvatskoga sabora održanoj 4. veljače 2021., nisu prihvaćeni prijedlozi koje su predložili saborski zastupnici Mosta, Domovinskog pokreta, Hrvatskih suverenista, Istarskog demokratskog sabora, Socijaldemokratske partije Hrvatske, a vezano za:

- izmjenu članka 14. Nacrta prijedloga zakona budući da se radi o definiciji koja je u osnovi preuzeta iz Zakona o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“, br. 85/08. i 112/12.)
- smanjenje novčanih kazni iz članka 97. Nacrta prijedloga zakona budući da o iznosu novčanih kazni odlučuje Prekršajni sud, a iz dosadašnje prakse u posljednjih deset godina pri odmjeravanju kazne uvijek su uzimane u obzir i olakotne okolnosti te do sada nije izrečena niti jedna kazna iznad minimalno propisane od 100.000,00 kuna. Valja istaknuti da se radi o kršenjima odredaba zakona koje su prvenstveno vezane uz programe koje emitiraju pružatelji medijskih usluga.

- PRILOZI** - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
- **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o elektroničkim medijima (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO KULTURE I MEDIJA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: II. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 53. stavak 1. i članak 62.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu (SL L 303, 28.11.2018.)

32018L1808

Direktiva 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28.11.1998)

31998L0084

Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) Tekst značajan za EGP (SL L 95, 15.4.2010.)

32010L0013

Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP (SL L 376, 27.12.2006.)

32006L0114

e) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

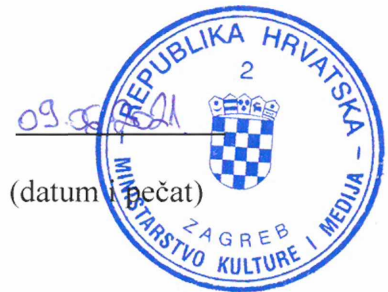
Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Nina Obuljen Koržinek

ministrica

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

državna tajnica

(potpis)

(datum i pečat)

2/1
3/3

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu ili usluga koje pružaju uvjetovani pristup

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o elektroničkim medijima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Cilj ove Direktive je usklađivanje propisa država članica o mjerama u borbi protiv nezakonitih uređaja koji omogućuju neovlašteni pristup zaštićenim uslugama.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:</p> <p>Direktiva 98/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenog 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu i usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28. 11. 1998.)</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) zaštićena usluga znači jedna od sljedećih usluga koja je obavljena uz naknadu i na temelju uvjetovanog pristupa:</p> <ul style="list-style-type: none"> —televizijsko emitiranje kao što je određeno u članku 1.a Direktive 89/552/EEZ, —emitiranje radijskog programa, što znači svaki prijenos žicom ili bežičnim putem uključujući satelitom, radijskih programa namijenjenih za javni prijam, —usluge informacijskog društva u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa te o pravilima za usluge informacijskog društva (7), 	<p>Članak 3.</p> <p>17. <i>nedopušteno sredstvo</i>: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup u razumljivom obliku zaštićenoj usluzi bez prethodnog odobrenja davatelja usluge</p> <p>32. <i>sredstvo uvjetovanog pristupa</i>: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku</p> <p>33. <i>sustav uvjetovanog pristupa</i>: bilo koja tehnička mjera ili rješenje kojom se omogućuje pristup u razumljivom obliku zaštićenim uslugama uz uvjet plaćanja pretplate ili drugi oblik prethodnog pojedinačnog odobrenja</p> <p>40. <i>zaštićena usluga</i>: medijska usluga televizije i radija te druga audiovizualna medijska usluga, kao i usluga informacijskog društva koja</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>ili o uvjetovanom pristupu gore navedenim uslugama, što se smatra zasebnom uslugom,</p> <p>(b) uvjetovani pristup, znači svaka tehnička mjera i/ili ustroj kojim se pristup zaštićenoj usluzi na jasan način uvjetuje prethodnim pojedinačnim odobrenjem;</p> <p>(c) uređaj za uvjetovani pristup znači svaka oprema ili softver oblikovan ili prilagođen tako da na jasan način omogući pristup zaštićenoj usluzi;</p> <p>(d) pridružena usluga znači postavljanje, održavanje ili zamjena uređaja za uvjetovani pristup kao i pružanje komercijalnih komunikacijskih usluga u pogledu ovih ili zaštićenih usluga;</p> <p>(e) nezakoniti uređaj znači sva oprema ili softver koji je oblikovan ili prilagođen tako da na razumljiv način omogući pristup zaštićenoj usluzi bez odobrenja davatelja usluge;</p> <p>(f) područje usklađeno ovom Direktivom znači svaka odredba koja se odnosi na radnje kojima se vrši povreda prava, određene u članku 4.</p>	<p>se pruža uz naknadu i na temelju uvjetovanog pristupa, ili pružanje uvjetovanog pristupa prethodno navedenim uslugama kao usluge po sebi. Pod uslugom informacijskog društva smatra se svaka usluga informacijskog društva koja se uobičajeno pruža uz naknadu, na daljinu te elektroničkim putem na pojedinačni zahtjev primatelja usluge</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Načela unutarnjeg tržišta</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere da na svom državnom području zabrani aktivnosti popisane člankom 4., i da odredi kazne i pravni lijek određen člankom</p>	<p>Članak 58.</p> <p>Zabranjeno je ograničavati pružanje zaštićenih usluga, ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanog pristupa</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>5.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., države članice ne smiju:</p> <p>(a) ograničiti isporuku zaštićenih ili pridruženih usluga koje potječu iz neke druge države članice; ili</p> <p>(b) ograničiti slobodan promet uređaja s uvjetovanim pristupom,</p> <p>zbog razloga obuhvaćenih područjem koje je usklađeno ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Radnje kojima se vrši povreda prava</p> <p>Države članice na svojem državnom području zabranjuju svaku od sljedećih radnji:</p> <p>(a) proizvodnju, uvoz, distribuciju, prodaju, najam ili posjedovanje nezakonitih uređaja u komercijalne svrhe;</p> <p>(b) postavljanje, održavanje ili zamjenu nezakonitih uređaja u komercijalne svrhe;</p> <p>(c) korištenje poslovnih komunikacija za promicanje nezakonitih uređaja.</p>	<p>Članak 57.</p> <p>(1) Zabranjeno je izrađivanje, proizvodnja, uvoz, distribucija, prodaja, davanje u najam, zakup ili posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi za komercijalne svrhe.</p> <p>(2) Zabranjeno je instaliranje, održavanje ili zamjena sredstava iz stavka 1. ovog članka za komercijalne svrhe.</p> <p>(3) Zabranjene su komercijalne komunikacije koje promoviraju nedopuštena sredstva, kao i plasiranje ili oglašavanje takvih sredstava.</p> <p>(4) Zabranjeno je privatno posjedovanje nedopuštenih sredstava koja omogućuju pristup zaštićenoj usluzi</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 5.</p> <p>Sankcije i pravni lijekovi</p> <p>1. Sankcije moraju biti učinkovite, odvraćajuće i razmjerne potencijalnom učinku povrede prava.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se zajamčilo da davatelji zaštićenih usluga, čiji su interesi ugroženi radnjama utvrđenim člankom 4., koje su se odvijale na njihovu državnom području, mogu pribjeći redovitom pravnom lijeku, uključujući podnošenje odštetnog zahtjeva i dobivanje zabrane ili neke druge preventivne mjere, i, gdje je primjereno, podnijeti zahtjev za povlačenje nezakonitih uređaja iz trgovinskih tokova.</p>	<p>Članak 59.</p> <p>1) Pružatelju zaštićene usluge osigurava se sudska zaštita.</p> <p>(2) Pružatelj zaštićene usluge može protiv povreditelja prava ostvariti pravnu zaštitu i naknadu štete prema općim pravilima o naknadi štete</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 6.</p> <p>Provedba</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 28. svibnja 2000. Države članice o njima odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području obuhvaćenom ovom Direktivom.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Izvješća</p> <p>Najkasnije tri godine nakon stupanja na snagu ove Direktive i svake druge godine nakon toga, Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi ove Direktive uz koju se, prema potrebi, prilažu prijedlozi posebno što se tiče definicija iz članka 2., za njezinu prilagodbu s obzirom na tehnički i gospodarski razvoj i savjetovanja koja je obavila Komisija.</p>	n/p	Nije potrebno preuzimanje	nije primjenjivo
<p>Članak 8.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europskih zajednica.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo

Članak 9. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
---	------------------	---------------------------	------------------

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i komparativnom oglašavanju (kodificirana verzija) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o elektroničkim medijima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Svrha ove Direktive je zaštita trgovaca od zavaravajućeg oglašavanja i nepoštenih posljedica takvog oglašavanja te utvrđivanje uvjeta prema kojima se dopušta komparativno oglašavanje.</p>	<p>Članak 2.</p> <p>Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije</p> <p>Direktiva 2006/114/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i usporednom oglašavanju (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.)</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 2.</p> <p>Za potrebe ove Direktive:</p> <p>(a) „oglašavanje” znači predstavljanje u bilo kojem obliku u vezi s trgovinom, poslovanjem, obrtom ili profesionalnom djelatnošću s ciljem promidžbe roba ili usluga, uključujući i nepokretnu imovinu, prava i obveze;</p> <p>(b) „zavaravajuće oglašavanje” znači svaki oblik oglašavanja koje na bilo koji način, uključujući i njegovo predstavljanje, zavarava ili vrlo vjerojatno zavarava osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire te za koje postoji velika vjerojatnost da zbog svoje zavaravajuće naravi utječe na ekonomsko ponašanje ili koje iz istih tih razloga šteti ili vrlo vjerojatno šteti konkurentima;</p> <p>(c) „komparativno oglašavanje” znači svaki oblik oglašavanja koje izrijekom ili prešutno identificira konkurenta ili robe ili usluge koje taj konkurent nudi;</p> <p>(d) „trgovac” znači svaka fizička ili pravna osoba koja djeluje u svrhe vezane uz</p>	<p>8. <i>gospodarski subjekt</i>: pravna ili fizička osoba koja, bez obzira na pravni status, obavlja gospodarsku djelatnost</p> <p>19. <i>oglašavanje</i>: bilo koji oblik objave emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisiju u svrhu vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze</p> <p>38. <i>usporedno oglašavanje</i>: bilo koje oglašavanje koje izravno ili neizravno upućuje na konkurenta, odnosno koje izravno ili neizravno upućuje na robu ili usluge konkurenta</p> <p>41. <i>zavaravajuće oglašavanje</i>: bilo koje oglašavanje koje na bilo koji način, uključujući njegovo predstavljanje, dovodi u zabludu ili je vjerojatno da će dovesti u zabludu</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>njezinu trgovačku odnosno poslovnu djelatnost, obrt ili slobodno zanimanje, kao i svaka osoba koja djeluje u ime ili za račun trgovca;</p> <p>(e) „nositelj pravila postupanja” znači svaki subjekt, uključujući trgovca ili skupinu trgovaca, koji je odgovoran za sastavljanje i reviziju pravila postupanja i/ili praćenje kako ta pravila poštuju osobe koje su pristale njima se obvezati.</p>	<p>osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire pa je vjerojatno da će zbog toga utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje, odnosno da zbog toga povređuje ili je vjerojatno da će povrijediti konkurente</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Prilikom određivanja je li neko oglašavanje zavaravajuće, u obzir se uzimaju sva njegova svojstva, posebno sve informacije koje ono sadrži, a koje se odnose na:</p> <p>(a) svojstva roba ili usluga, kao što su njihova dostupnost, narav, izvedba, sastav, metoda i datum proizvodnje ili dobavljanja, prikladnost za namjenu, uporaba, količina, specifikacija, zemljopisno ili komercijalno podrijetlo ili rezultati koji se očekuju od njihove uporabe ili rezultati i materijalna svojstva ispitivanja ili provjera koji se provode na toj robi ili uslugama;</p> <p>(b) cijenu ili način izračuna te cijene i uvjete pod kojima se ta roba dobavlja ili te usluge pružaju;</p> <p>(c) narav, attribute i prava oglašivača, kao što su njegov identitet i imovina, njegove kvalifikacije i vlasništvo nad industrijskim, komercijalnim ili intelektualnim vlasničkim pravima ili</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>njegove prednosti i razlikovna svojstva.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Komparativno oglašavanje, ako se odnosi na uspoređivanje, dopušteno je ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) ako ono nije zavaravajuće u smislu članka 2. točke (b), članka 3. i članka 8. stavka 1. ove Direktive ili članka 6. i 7. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (7);</p> <p>(b) ako ono uspoređuje robe ili usluge koje zadovoljavaju iste potrebe ili koje su namijenjene u iste svrhe;</p> <p>(c) ako ono objektivno uspoređuje jedno od ili veći broj materijalnih, relevantnih i reprezentativnih provjerljivih svojstava tih roba i usluga, koja mogu obuhvaćati i cijenu;</p> <p>(d) ako ono ne diskreditira niti ne blati robne žigove, zaštićena imena, ostala razlikovna svojstva, robe, usluge, djelatnosti ili</p>	<p>Članak 33.</p> <p>(3) Usporedno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz zakona kojim se uređuje pitanje nedopuštenog oglašavanja.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>prilike konkurenta;</p> <p>(e)ako se ono, kod proizvoda s oznakom podrijetla, u svakom pojedinom slučaju odnosi na proizvode s istom oznakom;</p> <p>(f)ako ono ne iskorištava na nepošten način prednost ugleda robnog žiga, zaštićenog imena ili drugih razlikovnih svojstava konkurenta ili oznake podrijetla konkurentskog proizvoda;</p> <p>(g)ako ono ne predstavlja robe ili usluge kao imitacije ili replike roba ili usluga koji nose zaštićeni robni žig ili zaštićeno ime;</p> <p>(h)ako ono ne stvara zbunjenost među trgovcima, između oglašivača i konkurenta ni između robnih žigova, zaštićenih imena, ostalih razlikovnih svojstava, roba ili usluga oglašivača i robnih žigova, zaštićenih imena, ostalih razlikovnih svojstava, roba ili usluga njegovog konkurenta.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>1. Države članice osiguravaju odgovarajuća i učinkovita sredstva borbe protiv zavaravajućeg oglašavanja i izvršavaju sukladnost s odredbama o komparativnom oglašavanju u interesu trgovaca i konkurenata.</p> <p>Takva sredstva obuhvaćaju i zakonske odredbe prema kojima osobe ili organizacije za koje se prema nacionalnom pravu smatra da imaju legitiman interes u borbi protiv zavaravajućeg oglašavanja ili u uređivanju</p>	<p>Preuzima se Zakonom o nedopuštenom oglašavanju ("Narodne novine", broj 43/09)</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Preuzima se Zakonom o nedopuštenom oglašavanju ("Narodne novine", broj 43/09)</p>

<p>komparativnog oglašavanja mogu:</p> <p>(a) poduzimati pravne mjere protiv takvog oglašavanja;</p> <p>ili</p> <p>(b) iznijeti takvo oglašavanje pred upravno tijelo nadležno bilo za odlučivanje o pritužbama bilo za pokretanje odgovarajućih pravnih postupaka.</p> <p>2. Svakoj državi članici prepušta se da sama odluči koja su sredstva iz drugog podstavka stavka 1. na raspolaganju te treba li sudovima ili upravnim tijelima omogućiti da zahtijevaju prethodno korištenje drugih postojećih načina rješavanja tih pritužaba, uključujući i one iz članka 6.</p> <p>Svakoj državi članici prepušta se da sama odluči:</p> <p>(a) mogu li se ta pravna sredstva usmjeravati zasebno ili zajedno protiv većeg broja trgovaca iz istog gospodarskog sektora;</p> <p>i</p> <p>(b) mogu li se ta pravna sredstva usmjeravati protiv nositelja pravila postupanja u slučajevima kada predmetna pravila postupanja promiču nepoštovanje pravnih zahtjeva.</p> <p>3. Prema odredbama iz stavaka 1. i 2., države članice sudovima ili upravnim</p>			
---	--	--	--

<p>tijelima prenose ovlasti koje im, u slučajevima kada smatraju da su takve mjere neophodne uzimajući u obzir sve uključene interese, a posebno javni interes, omogućavaju da:</p> <p>(a) izdaju nalog za prestanak ili pokrenu odgovarajuće pravne postupke za izdavanje naloga za prestanak zavaravajućeg ili nezakonitog komparativnog oglašavanja;</p> <p>ili</p> <p>(b) ako zavaravajuće oglašavanje ili nezakonito komparativno oglašavanje još uvijek nije objavljeno, ali je njegova objava neizbježna, izdaju nalog za zabranu ili pokrenu odgovarajuće pravne postupke za izdavanje naloga za zabranu takve objave.</p> <p>Prvi podstavak primjenjuje se čak i onda kada ne postoje dokazi stvarnoga gubitka, štete, ni namjere ili nemara na strani oglašivača.</p> <p>Države članice osiguravaju da se mjere iz prvog podstavka poduzmu prema ubrzanom postupku s privremenim ili s konačnim učinkom, već prema želji država članica.</p> <p>4. Države članice na sudove ili upravna tijela mogu prenijeti ovlasti s ciljem eliminiranja trajnih učinaka zavaravajućeg oglašavanja ili nezakonitog komparativnog</p>			
---	--	--	--

<p>oglašavanja za čiji je prestanak izdan nalog konačnom odlukom, kojima im omogućuju da:</p> <p>(a) zatraže objavljivanje te odluke u cijelosti ili samo djelomično i u obliku koji oni smatraju odgovarajućim;</p> <p>(b) osim toga zatraže još i objavu ispravka.</p> <p>5. Upravna tijela iz točke (b) drugog podstavka stavka 1. moraju:</p> <p>(a) biti sastavljena tako da ne postoji dvojba u njihovu nepristranost;</p> <p>(b) imati odgovarajuće ovlasti, kada odlučuju o pritužbama, da učinkovito prate i izvršavaju poštovanje svojih odluka;</p> <p>(c) redovito obrazlagati svoje odluke.</p> <p>6. Kada ovlasti iz stavaka 3. i 4. izvršava isključivo upravno tijelo, ono uvijek obrazlaže svoje odluke. U tom slučaju moraju se predvidjeti postupci prema kojima nepropisno ili neopravdano izvršavanje ovlasti od strane upravnog tijela ili njegovo nepropisno neopravdano neizvršavanje tih ovlasti može biti predmet sudskog nadzora.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Ovom se Direktivom ne isključuje dobrovoljna kontrola zavaravajućeg ili komparativnog oglašavanja od strane samoregulatornih tijela koju države članice mogu poticati, kao ni traženje pomoći od takvih tijela od strane osoba ili organizacija iz drugog podstavka članka 5. stavka 1., pod uvjetom da su postupci pred takvim tijelima samo dodatak sudskim ili upravnim postupcima iz tog članka.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za ovaj zakon
<p>Članak 7.</p> <p>Države članice sudovima ili upravnim tijelima prenose ovlasti koje im u građanskim ili upravnim postupcima iz članka 5. omogućavaju da:</p> <p>(a) zatraže od oglašivača da dostavi dokaze o točnosti činjeničnih tvrdnji u oglašavanju ako se, uzimajući u obzir legitiman interes koji oglašivač i svaka druga strana može imati u tom postupku, takav zahtjev čini primjerenim na temelju okolnosti dotičnog slučaja, a u slučaju komparativnog oglašavanja da zatraže od oglašivača da dostavi takve dokaze u vrlo kratkom roku;</p> <p>i</p> <p>(b) činjenične tvrdnje smatraju netočnima ako se ne dostave dokazi zatraženi u</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo na ovaj zakon

<p>skladu s točkom (a) ili ako ih sud ili upravno tijelo smatraju nedostatnima.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>1. Ova Direktiva ne sprečava države članice da zadrže postojeće ili donesu nove odredbe s ciljem osiguravanja šire zaštite trgovaca i konkurenata u pogledu zavaravajućeg oglašavanja.</p> <p>Prvi se podstavak ne primjenjuje na komparativno oglašavanje ako se ono odnosi na uspoređivanje.</p> <p>2. Odredbe ove Direktive primjenjuju se ne dovodeći u pitanje odredbe Zajednice o oglašavanju specifičnih proizvoda i/ili usluga ni ograničenja ili zabrane oglašavanja u određenim medijima.</p> <p>3. Odredbe ove Direktive koje se odnose na komparativno oglašavanje ne obvezuju države članice koje u skladu s odredbama Ugovora zadrže postojeće ili uvedu nove zabrane oglašavanja u pogledu određenih roba ili usluga, bilo da se one nameću izravno ili da ih nameće tijelo ili organizacija koji su prema pravu država</p>	<p>Nije primjenjivo za ovaj zakon</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za ovaj zakon</p>

<p>članica odgovorni za uređivanje obavljanja komercijalne, industrijske, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, da dopuste komparativno oglašavanje u pogledu tih roba ili usluga. U slučajevima kada su te zabrane ograničene samo na određene medije, ova se Direktiva primjenjuje samo na medije koji nisu obuhvaćeni tim zabranama.</p> <p>4. Ni jedna odredba ove Direktive ne sprečava države članice da u skladu s odredbama Ugovora zadrže postojeće ili uvedu nove zabrane ili ograničenja uporabe usporedaba u oglašavanju profesionalnih usluga, bilo da se one nameću izravno, bilo da ih nameće tijelo ili organizacija koji su prema pravu država članica odgovorni za uređivanje obavljanja profesionalne djelatnosti.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>Članak 10.</p> <p>Ovime se Direktiva 84/450/EEZ stavlja izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje ove Direktive u njihovo nacionalno pravo i primjenu direktiva kako su navedene u dijelu B Priloga I.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
<p>Članak 11.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu 12. prosinca 2007.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
<p>Članak 12.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo

<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage, s naknadnim izmjenama</p> <p>Direktiva Vijeća 84/450/EEZ</p> <p>(SL L 250, 19.9.1984., str. 17.) Direktiva 97/55/EZ Europskog parlamenta i Vijeća</p> <p>(SL L 290, 23.10.1997., str. 18.) Direktiva 2005/29/EZ Europskog samo parlamenta i Vijeća članak 14.</p> <p>(SL L 149, 11.6.2005., str. 22.)</p> <p>DIO B</p> <p>Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo i primjenu</p> <p>(iz članka 10.)</p> <table border="0"> <thead> <tr> <th>Direktiva</th> <th>Rok za prenošenje</th> <th>Datum primjene</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>84/450/EEZ</td> <td>1. listopada 1986.</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>97/55/EZ</td> <td>23. travnja 2000.</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td>2005/29/EZ</td> <td>12. lipnja 2007.</td> <td>12. prosinca 2007.</td> </tr> </tbody> </table>	Direktiva	Rok za prenošenje	Datum primjene	84/450/EEZ	1. listopada 1986.	—	97/55/EZ	23. travnja 2000.	—	2005/29/EZ	12. lipnja 2007.	12. prosinca 2007.	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
Direktiva	Rok za prenošenje	Datum primjene													
84/450/EEZ	1. listopada 1986.	—													
97/55/EZ	23. travnja 2000.	—													
2005/29/EZ	12. lipnja 2007.	12. prosinca 2007.													

PRILOG II.	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
<p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 84/450/EEZ Ova Direktiva</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2., uvodne riječi Članak 2., uvodne riječi</p> <p>Članak 2. točka 1. Članak 2. točka (a)</p> <p>Članak 2. točka 2. Članak 2. točka (b)</p> <p>Članak 2. točka 2.a Članak 2. točka (c)</p> <p>Članak 2. točka 3. Članak 2. točka (d)</p> <p>Članak 2. točka 4. Članak 2. točka (e)</p> <p>Članak 3. Članak 3.</p> <p>Članak 3.a stavak 1. Članak 4.</p> <p>Članak 4. stavak 1., prvi podstavak, prva rečenica Članak 5. stavak 1., prvi podstavak</p> <p>Članak 4. stavak 1., prvi podstavak, druga rečenica Članak 5. stavak 1., drugi podstavak</p> <p>Članak 4. stavak 1., drugi podstavak Članak 5. stavak 2., prvi podstavak</p> <p>Članak 4. stavak 1., treći podstavak Članak 5. stavak 2., drugi podstavak</p> <p>Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, uvodne riječi Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, uvodne riječi</p> <p>Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, prva alineja Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, točka (a)</p> <p>Članak 4. stavak 2., prvi podstavak, druga alineja Članak 5. stavak 3., prvi podstavak, točka (b)</p> <p>Članak 4. stavak 2., Članak 5. stavak 3.,</p>			

prvi podstavak, završne riječi	drugi podstavak			
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, uvodne riječi	Članak 5. stavak 3., treći podstavak			
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, prva alineja	Članak 5. stavak 3., treći podstavak			
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, druga alineja	Članak 5. stavak 3., treći podstavak			
Članak 4. stavak 2., drugi podstavak, završne riječi	Članak 5. stavak 3., treći podstavak			
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, uvodne riječi	Članak 5. stavak 4., uvodne riječi			
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, prva alineja	Članak 5. stavak 4. točka (a)			
Članak 4. stavak 2., treći podstavak, druga alineja	Članak 5. stavak 4. točka (b)			
Članak 4. stavak 3., prvi podstavak	Članak 5. stavak 5.			
Članak 4. stavak 3., drugi podstavak	Članak 5. stavak 6.			
Članak 5.	Članak 6.			
Članak 6.	Članak 7.			
Članak 7. stavak 1.	Članak 8. stavak 1., prvi podstavak			
Članak 7. stavak 2.	Članak 8. stavak 1., drugi podstavak			
Članak 7. stavak 3.	Članak 8. stavak 2.			

<p>Članak 7. stavak 4. Članak 7. stavak 5. Članak 8., prvi podstavak Članak 8., drugi podstavak — — Članak 9. — —</p>	<p>Članak 8. stavak 3. Članak 8. stavak 4. — Članak 9. Članak 10. Članak 11. Članak 12. Prilog I. Prilog II.</p>			
---	--	--	--	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o elektroničkim medijima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „audiovizualna medijska usluga” znači:</p> <p>i. usluga kako je određena člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koja je u uredničkoj odgovornosti pružatelja medijske usluge i s glavnom svrhom osiguravanja programa kako bi se izvještavala, zabavljala ili obrazovala javnost putem elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ. Takva audiovizualna medijska usluga je televizijska emisija kako je određena u točki (e) ovog stavka ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u točki (g) ovog stavka;</p> <p>ii. audiovizualna komercijalna komunikacija;</p> <p>(b) „program” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge i čiji je oblik i sadržaj usporediv s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja. Primjeri programa uključuju cjelovečernje filmove, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;</p> <p>(c) „urednička odgovornost” znači provedba učinkovite kontrole nad izborom</p>	<p>Članak 3. stavak 1.</p> <p>1. <i>audiovizualna komercijalna komunikacija</i>: slika sa ili bez zvuka kao i zvuk koji su izrađeni za promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću; te slike prate ili su uključene u program ili u videozapis koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko i radijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda</p> <p>2. <i>audiovizualna medijska usluga</i>: usluga definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela posvećena pružanju programa pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge, široj javnosti u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama. Takva je audiovizualna medijska usluga televizijsko emitiranje ili audiovizualna medijska usluga na</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>programa i nad njegovom organizacijom prema kronološkom rasporedu, u slučaju televizijskih emisija, ili u katalogu, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev. Urednička odgovornost nužno ne podrazumijeva bilo kakvu pravnu odgovornost u nacionalnom zakonodavstvu za sadržaj ili pružene usluge;</p> <p>(d) „pružatelj medijske usluge” znači fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audiovizualnog sadržaja audiovizualne medijske usluge i određuje način na koji se isti organizira;</p> <p>(e) „televizijsko emitiranje” ili „televizijska emisija” (tj. linearna audiovizualna medijska usluga) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za istodobno gledanje programa na temelju rasporeda programa;</p> <p>(f) „televizijska kuća” znači pružatelj medijske usluge televizijskih emisija;</p> <p>(g) „audiovizualna medijska usluga na zahtjev” (tj. nelinearnom audiovizualnom medijskom uslugom) znači audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijske usluge za gledanje programa u trenutku koji bira korisnik i na njegov pojedinačni zahtjev na temelju kataloga programa koji odabire pružatelj medijske usluge;</p> <p>(h) „audiovizualna komercijalna komunikacija” znači slike sa ili bez zvuka koje su izrađene za promicanje, izravno</p>	<p>zahtjev i/ili audiovizualna komercijalna komunikacija, kako su definirani ovim Zakonom</p> <p>3. <i>audiovizualna medijska usluga na zahtjev</i> (tj. nelinearna audiovizualna medijska usluga): audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijskih usluga za gledanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga</p> <p>4. <i>audiovizualni program</i>: niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame</p> <p>13. <i>medijska usluga televizije ili televizijsko emitiranje</i> (tj. linearna audiovizualna medijska usluga): audiovizualna medijska usluga koju pruža pružatelj medijskih usluga za istodobno gledanje programa na osnovi rasporeda programa</p> <p>19. <i>oglašavanje</i>: bilo koji oblik objave emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisiju u svrhu vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog</p>		
--	--	--	--

<p>ili neizravno, robe, usluga ili slika fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću. Te slike prate ili su uključene u program u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhu vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, inter alia, televizijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda;</p> <p>(i), „televizijsko oglašavanje” znači bilo koji oblik objave emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emisiju u svrhu vlastitog promicanja od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;</p> <p>(j), „potajna audiovizualna komercijalna komunikacija” znači predstavljanje roba, usluga, naziva, zaštitnog znaka ili aktivnosti proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kad pružatelj medijske usluge predviđa da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi njegove prirode. Takvo se predstavljanje posebno smatra namjernim ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu;</p> <p>(k), „pokroviteljstvo” znači svaka naknada plaćena od strane javnosti ili privatnog</p>	<p>poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poduzetništvom, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala ponuda robe ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze</p> <p>22. <i>plasman proizvoda</i>: svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu ili videozapisu koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu</p> <p>23. <i>pokroviteljstvo</i>: svaki doprinos javnih ili privatnih poduzeća ili fizičkih osoba koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili usluga platformi za razmjenu videozapisa ili u proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga, usluga platformi za razmjenu videozapisa, videozapisa koje su generirali korisnici ili programa u svrhu promicanja njihova imena, žiga/zaštitnog znaka, ugleda, aktivnosti ili proizvoda</p> <p>24. <i>prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija</i>: predstavljanje robe, usluga, naziva, zaštitnog znaka ili djelatnosti</p>		
--	--	--	--

<p>poduzeća ili fizičke osobe koja nije zaposlena u pružanju audiovizualnih medijskih usluga ili u proizvodnji audiovizualnih djela, za financiranje audiovizualnih medijskih usluga ili programa u svrhu promicanja njegovog imena, zaštitnog znaka, slike, aktivnosti ili proizvoda;</p> <p>(l) „teletrgovina” znači izravne ponude emitirane javnosti kako bi se ponudila roba ili usluge, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje;</p> <p>(m) „plasman proizvoda” znači svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja ili upute na proizvod, uslugu ili pripadajući zaštitni znak tako da se isti prikazuje u programu, u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu;</p> <p>(n) „europska djela” znači sljedeće:</p> <p>i. djela podrijetlom iz država članica;</p> <p>ii. djela podrijetlom iz europskih trećih zemalja koje su strane Europske konvencije o prekograničnoj televiziji Vijeća Europe i koja ispunjavaju uvjete iz stavka 3.;</p> <p>iii. djela koproducirana u okviru sporazuma vezanih uz audiovizualni sektor koji su sklopljeni između Zajednice i trećih zemalja i ispunjavaju uvjete određene u svakom od tih sporazuma.</p>	<p>proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kada je namjera pružatelja medijskih usluga da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi s njegovom prirodom</p> <p>34. <i>teletrgovina</i>: izravna ponuda koja se emitira javnosti u svrhu nabave roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, u zamjenu za plaćanje</p> <p>35. <i>urednička odgovornost</i>: primjena učinkovite kontrole nad odabirom programa i njihovom organizacijom u kronološki raspored programa, kada se radi o televizijskom, odnosno radijskom programu, ili u katalog programa, kada je riječ o audio i audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev. Urednička odgovornost ne uključuje nužno pravnu odgovornost za sadržaj ili pružene usluge, osim ako ovim Zakonom ili posebnim zakonom nije drugačije određeno</p> <p>Članak 47.</p> <p>(1) Europska djela u smislu ovog Zakona jesu:</p> <ul style="list-style-type: none"> – djela koja potječu iz država članica Europske unije – djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o 		
---	--	--	--

<p>2. Primjena odredaba iz stavka 1. točke (n) podtočaka ii. i iii. zavisi od djela podrijetlom iz država članica koja ne podliježu diskriminacijskim mjerama u obuhvaćenim trećim zemljama.</p> <p>3. Djela iz stavka 1. točke (n) podtočaka i. i ii. uglavnom su djela koja su napravila autori i radnici s prebivalištem u jednoj ili više država pod uvjetom da isti udovoljavaju jednom od sljedeća tri uvjeta:</p> <p>i.napravili su ih jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;</p> <p>ii.proizvodnju djela nadgledaju i stvarno kontroliraju jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom u jednoj ili više tih država;</p> <p>iii.doprinos koproducenta tih država ukupnim troškovima koprodukcije odlučujući je, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan tih država.</p> <p>4. Djela koja nisu europska djela u smislu stavka 1. točke (n) ali su proizvedena u okviru bilateralnih ugovora o koprodukciji koji su zaključeni između država članica i trećih zemalja smatraju se europskim djelima pod uvjetom da koproducenti iz Zajednice snabdijevaju većinski udio ukupnog troška proizvodnje i da proizvodnju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s</p>	<p>prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane stavkom 3. ovog članka</p> <ul style="list-style-type: none"> – djela koja su proizvedena u koprodukciji u okviru sporazuma koji se odnose na audiovizualni sektor i koji su sklopljeni između Europske unije i trećih zemalja i koja ispunjavaju uvjete definirane u svakom od tih sporazuma. <p>(2) Odredbe stavka 1. podstavka 2. i 3. ovog članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela koja potječu iz država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.</p> <p>(3) Djela iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovog članka jesu ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državi ili državama iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovog članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ako proizvođači tih djela imaju poslovni nastan u jednoj ili više navedenih država ili – ako je pojedino djelo nastalo pod nadzorom i stvarnom kontrolom jednog ili više proizvođača koji imaju poslovni nastan u jednoj ili više navedenih 		
--	--	--	--

<p>poslovnim nastanom izvan državnih područja država članica.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p>	<p>država ili</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako je doprinos koproducenta iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupne troškove koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan navedenih država. <p>(4) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovog članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijskih ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih država, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača s poslovnim nastanom izvan područja država članica Europske unije.</p>		
<p>Članak 2.</p> <p>1. Svaka država članica osigurava da su sve audiovizualne medijske usluge koje se prenose putem pružatelja medijske usluge koji spada pod njezinu nadležnost usklađene s pravilima sustava zakonodavstva koje je primjenjivo na audiovizualne medijske usluge koje su namijenjene za javnost u toj državi članici.</p>	<p>Članak 7.</p> <p>(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti su Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 7. ovog članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Za potrebe ove Direktive pružatelji medijske usluge u nadležnosti države članice su pružatelji:</p> <p>(a) koji imaju poslovni nastan u toj državi članici u skladu sa stavkom 3.;</p> <p>(b) na koje se primjenjuje stavak 4.</p> <p>3. Za potrebe ove Direktive smatra se da je pružatelj medijske usluge s poslovnim nastanom u jednoj od država članica u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u toj državi članici i uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u toj državi članici;</p> <p>(b) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj ima poslovni nastan u državi članici gdje je značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga. Ako značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima svoje sjedište. Ako značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje niti u jednoj od tih država članica,</p>	<p>Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(3) Ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u onoj državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom.</p> <p>(4) Ako je u slučaju iz stavka 3. ovog članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište.</p> <p>(5) Ako je u slučaju iz stavka 3. ovog članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u</p>		
--	---	--	--

<p>smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost sukladno zakonodavstvu te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice;</p> <p>(c) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica, ali se odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u trećoj zemlji, smatra se da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici, pod uvjetom da značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga djeluje u toj državi članici.</p> <p>4. Za pružatelje medijske usluge na koje se ne primjenjuje stavak 3. smatra se da spadaju pod nadležnost države članice u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a) pružatelji medijske usluge koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici;</p> <p>(b) iako pružatelji medijske usluge ne koriste satelitsku uzlaznu vezu smještenu u toj državi članici, oni koriste satelitski kapacitet koji pripada toj državi članici.</p> <p>5. Ako se ne može odrediti koja država članica ima nadležnost u skladu sa stavicama 3. i 4., nadležna država članica je ona u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u smislu članaka od 49. do 55.</p>	<p>skladu s pravom te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice.</p> <p>(6) Ako u slučaju iz stavka 3. ovog članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.</p> <p>(7) Ako u slučaju iz stavka 3. ovog članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje ni u Republici Hrvatskoj ni u drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s hrvatskim gospodarstvom.</p> <p>(8) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi</p>		
--	---	--	--

<p>Ugovora o funkcioniranju Europske unije.</p> <p>6. Ova Direktiva ne primjenjuje se na audiovizualne medijske usluge namijenjene isključivo za prijem u trećim zemljama i koje javnost ne prima izravno ili neizravno standardnom potrošačkom opremom u jednoj ili više država članica.</p>	<p>donose se u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Za pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na koje se ne mogu primijeniti odredbe stavka 1. do 6. ovog članka, smatra se da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> - upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu koja je smještena u Republici Hrvatskoj - ne upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju satelitske kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj. <p>(10) Ako se prema stavku 2. do 8. ovog članka ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada unutar nadležnosti one države članice u kojoj ima poslovni</p>		
---	--	--	--

<p>nastan u smislu značenja članka 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.</p> <p>(11) Kada se, u propisanom postupku prema stavcima 2. do 8. ovoga članka, utvrdi da pružatelj audiovizualne medijske usluge koji nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj spada pod nadležnost Republike Hrvatske, Vijeće za elektroničke medije upisuje ga po službenoj dužnosti u Upisnik čiji sadržaj i način vođenja propisuje Vijeće za elektroničke medije naputkom iz članka 88. stavka 6. ovog Zakona.</p> <p>(12) U svrhu provedbe ovog Zakona Vijeće za elektroničke medije ovlašteno je tražiti sve podatke kojima ne raspolaže od pružatelja medijskih usluga iz stavka 11. ovog članka.</p> <p>(13) Vijeće za elektroničke medije dužno je obavješćivati nadležna regulatorna tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 3., 4., 5., 6. i 7. ovog članka.</p> <p>(14) Vijeće za elektroničke medije vodi popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti te ga dostavlja Europskoj komisiji, uključujući sva njegova ažuriranja.</p> <p>(15) U slučaju da se u postupku</p>		
--	--	--

	utvrđivanja nadležnosti ne može utvrditi koja država ima nadležnost, Vijeće za elektroničke medije o tome bez odgode obavješćuje Europsku komisiju		
<p>Članak 3.</p> <p>1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i na svojem državnom području ne ograničavaju ponovne prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica zbog razloga koji spadaju u područja usklađena ovom Direktivom</p> <p>2. U vezi s televizijskim emitiranjem, države članice mogu privremeno odstupiti od stavka 1. ako se ispune sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)televizijska emisija koja dolazi iz druge države članice očito, ozbiljno i značajno krši članak 27. stavak 1. ili 2. i/ili članak 6.;</p> <p>(b)tijekom prethodnih dvanaest mjeseci, televizijska kuća je prekršila odredbu (odredbe) navedenu (navedene) u točki (a) barem dva puta u prethodnim prilikama;</p> <p>(c)predmetna država članica obavijestila je televizijsku kuću i Komisiju u pisanom obliku o navodnim kršenjima i o mjerama koje namjerava poduzeti ako se takva</p>	Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808	Nije potrebno preuzimanje	Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808

<p>kršenja ponove;</p> <p>(d)savjetovanja s državom članicom koja emitira i Komisijom nisu rezultirala prijateljskim dogovorom u roku 15 dana od obavijesti predviđene u točki (c) i navodno kršenje se nastavlja.</p> <p>Komisija, u roku dva mjeseca od obavijesti o mjerama koje je poduzela država članica, donosi odluku o tome jesu li mjere u skladu sa zakonodavstvom Unije. Ako odluči da nisu, od države članice će biti zatraženo da okonča predmetne mjere po hitnom postupku.</p> <p>3. Stavak 2. ne dovodi u pitanje primjenu bilo kojeg postupka, pravnog lijeka ni sankcije za dotična kršenja u državi članici koja ima nadležnost nad dotičnom televizijskom kućom.</p> <p>4. U vezi s audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, države članice mogu poduzeti mjere za odstupanje od stavka 1. u odnosu na određenu uslugu ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a)mjere su:</p> <p>i.potrebne za jedan od sljedećih razloga:</p> <p>—javna politika, posebno sprečavanje, istraga, otkrivanje i kažnjavanje kaznenog djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svakog</p>			
---	--	--	--

<p>raspirivanja mržnje na temelju rase, spola, religije ili nacionalnosti i kršenja ljudskog dostojanstva u vezi s fizičkim osobama,</p> <ul style="list-style-type: none"> — zaštita javnog zdravlja, —javna sigurnost, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane, —zaštita potrošača, uključujući ulagače; <p>ii. poduzete protiv jedne audiovizualne medijske usluge na zahtjev što dovodi u pitanje ciljeve iz točke (i) ili predstavlja ozbiljan ili značajan rizik kršenja tih ciljeva;</p> <p>iii. razmjerna tim ciljevima;</p> <p>(b) prije poduzimanja mjera u pitanju i ne dovodeći u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i zakone koji se provode u okviru kaznene istrage, država članica:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. zatražila je od države članice u čiju nadležnost potpada pružatelj medijske usluge da poduzme mjere i taj pružatelj nije poduzeo te mjere, ili su one bile neodgovarajuće, ii. obavijestila je Komisiju i državu članicu u čiju nadležnost potpada pružatelj medijske usluge o svojoj namjeri da poduzme te mjere. <p>5. Države članice mogu, u hitnim slučajevima, odstupiti od uvjeta određenih stavkom 4. točkom (b). U tom slučaju, o mjerama se obavješćuje Komisija i država članica u čiju nadležnost spada pružatelj</p>			
---	--	--	--

<p>medijske usluge u najkraćem mogućem roku, navodeći razloge zbog kojih država članica smatra da postoji hitnost.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice da nastavi s mjerama iz stavaka 4. i 5., Komisija istražuje usklađenost mjera o kojima je država članica prethodno obavijestila Komisiju sa zakonodavstvom Zajednice u najkraćem mogućem roku. U slučaju da dođe do zaključka da su mjere neusklađene sa zakonodavstvom Zajednice, Komisija traži od države članice u pitanju da se suzdrži od poduzimanja bilo koje predložene mjere ili da žurno ukine mjere u pitanju.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti usklađenost s iscrpnijim ili strožim pravilima u područjima koja usklađuje ova Direktiva pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Unije.</p> <p>2. U slučajevima kad država članica:</p> <p>(a) ostvaruje svoju slobodu iz stavka 1. da donosi iscrpnija ili stroža pravila od interesa za širu javnost; i</p> <p>(b) procjenjuje da televizijska kuća u nadležnosti druge države članice osigurava televizijsku emisiju koja je u</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>potpunosti ili uglavnom usmjerena prema njezinom državnom prostoru,</p> <p>može stupiti u kontakt s nadležnom državom članicom kako bi postigla obostrano zadovoljavajuće rješenje za sve probleme koji se pojave. Po primitku utemeljenog zahtjeva prve države članice, nadležna država članica traži od televizijske kuće da udovolji pravilima od interesa za širu javnost u pitanju. Nadležna država članica obavješćuje prvu državu članicu o rezultatima dobivenim nakon tog zahtjeva u roku od dva mjeseca. Svaka država članica može pozvati odbor za kontakt osnovan sukladno članku 29. da istraži slučaj.</p> <p>3. Prva država članica može donijeti odgovarajuće mjere protiv predmetne televizijske kuće kada ocjenjuje da:</p> <p>(a)rezultati ostvareni primjenom stavka 2. nisu zadovoljavajući; i</p> <p>(b)predmetna televizijska kuća ima poslovni nastan u nadležnoj državi članici kako bi se zaobišla stroža pravila, u područjima koja usklađuje ova Direktiva, što bi bilo primjenjivo na nju ako bi ista imala poslovni nastan u prvoj državi članici.</p> <p>Te su mjere objektivno potrebne, za primjenu na nediskriminirajući način i razmjerne su ciljevima koje nastoje postići.</p> <p>4. Država članica može poduzeti mjere u</p>			
---	--	--	--

<p>skladu sa stavkom 3. isključivo ako zadovoljavaju sljedeće uvjete:</p> <p>(a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj televizijska kuća ima poslovni nastan o svojoj namjeri da te mjere poduzme potkrjepljujući osnove na kojima temelji svoju procjenu; i</p> <p>(b) Komisija je odlučila da su mjere usklađene s pravom Zajednice, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima te mjere sukladno stavcima 2. i 3. ispravno utemeljene.</p> <p>5. Komisija donosi odluku u roku od tri mjeseca nakon primitka obavijesti iz stavka 4. točke (a). Ako Komisija odluči da su mjere neusklađene s pravom Zajednice, država članica u pitanju suzdržat će se od poduzimanja predloženih mjera.</p> <p>6. Države članice osiguravaju, odgovarajućim sredstvima, u okviru svojih zakonodavstva, da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti učinkovito ispunjavaju odredbe ove Direktive.</p> <p>7. Države članice potiču sustave zajedničke regulacije i/ili samoregulacije na nacionalnoj razini u svim područjima koja usklađuje ova Direktiva u mjeri u kojoj to dozvoljavaju njihovi pravni sustavi. Ti regulatorni sustavi su takvi da ih široko prihvaćaju glavni dioničari u obuhvaćenim državama članicama i da osiguravaju učinkovitu</p>			
---	--	--	--

<p>provedbu.</p> <p>8. Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje se osim ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom. U slučaju sukoba između neke odredbe iz Direktive 2000/31/EZ i neke odredbe ove Direktive, odredbe ove Direktive imaju jaču pravnu snagu, osim ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>ODREDBE PRIMJENJIVE NA SVE AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti pružaju pristup primateljima neke usluge barem za sljedeće podatke na jednostavan, izravan i stalan način:</p> <p>(a) naziv pružatelja medijske usluge;</p> <p>(b) zemljopisna adresa na kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan;</p> <p>(c) potankosti o pružatelju medijske usluge, uključujući adresu elektronske pošte ili internetsku stranicu, koje mu omogućuju brz kontakt na izravan i učinkovit način;</p> <p>(d) gdje je primjenjivo, nadležna upravna ili nadzorna tijela.</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>Članak 6.</p> <p>Države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne sadrže bilo kakvo poticanje mržnje na temelju rase, spola, religije ili nacionalnosti.</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Države članice potiču pružatelje medijske usluge u njihovoj nadležnosti da osiguraju da njihove usluge postupno postanu dostupne ljudima s poteškoćama s vidom ili sluhom.</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>
<p>Članak 8.</p> <p>Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti ne prenose kinematografska djela izvan vremena dogovorenih s nositeljima prava.</p>	<p>Članak 16. stavak 1.</p> <p>Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga ne smiju prenositi audiovizualna djela izvan razdoblja utvrđenih ugovorom s nositeljima prava</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 9.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti zadovoljavaju sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) audiovizualne komercijalne komunikacije lako su prepoznatljive kao takve. Prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija je zabranjena;</p> <p>(b) prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija ne koristi podsvjesne tehnike;</p> <p>(c) audiovizualna komercijalna komunikacija ne:</p> <p>i. dovodi u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva;</p> <p>ii. uključuje ili promiče bilo kakav oblik diskriminacije na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili seksualnog opredjeljenja;</p> <p>iii. potiče ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti;</p> <p>iv. potiče ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša;</p> <p>(d) zabranjuju se svi oblici audiovizualne komercijalne komunikacije za cigarete i druge duhanske proizvode;</p> <p>(e) audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića nisu posebno usmjerena na maloljetnike i ne potiču neumjerenu</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>
--	---	----------------------------------	---

<p>potrošnju tih pića;</p> <p>(f) zabranjuje se audiovizualna komercijalna komunikacija za lijekove i liječenje dostupne samo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge;</p> <p>(g) audiovizualne komercijalne komunikacije ne uzrokuju fizičku ili moralnu štetu maloljetnicima. Stoga one izravno ne preporučuju maloljetnicima kupnju ili najam proizvoda ili usluge tako da iskorištavaju njihovo neiskustvo ili lakovjernost niti ih izravno ne potiču da uvjere svoje roditelje ili druge osobe na kupnju roba ili usluga koje se oglašavaju, niti posebno ne iskorištavaju povjerenje maloljetnika u roditelje, učitelje ili druge osobe, niti neopravdano ne pokazuju maloljetnike u opasnim prilikama.</p> <p>2. Države članice i Komisija potiču pružatelje medijske usluge na razvoj pravila ponašanja u vezi s neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom, koja prati ili je uključena u dječje programe, o hrani i napitcima koji sadrže hranjive i druge tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno tvari kao što su masti, transmasne kiseline, sol/natrij i šećere, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>1. Audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom zadovoljavaju sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored, ni u kojem slučaju ne smiju biti pod takvim utjecajem koji bi utjecao na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;</p> <p>(b) one izravno ne potiču kupnju ni najam robe ni usluga, posebno ne putem posebnog promotivnog upućivanja na tu robu ili usluge;</p> <p>(c) gledatelji su jasno obaviješteni o postojanju sporazuma o pokroviteljstvu. Programi pod pokroviteljstvom jasno se prepoznaju kao takvi uporabom imena, znaka tvrtke i/ili bilo kojeg drugog simbola pokrovitelja kao što je uputa na svoj/e proizvod/e ili uslugu/e ili svoj prepoznatljiv znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programa.</p> <p>2. Audiovizualne medijske usluge ili programe ne financiraju poduzeća čije je glavno poslovanje proizvodnja ili prodaja cigareta ili drugih duhanskih proizvoda.</p> <p>3. Pokroviteljstvo audiovizualnih medijskih usluga ili programa od strane poduzeća čije poslovanje uključuje proizvodnju ili prodaju</p>	<p>Članak 22.</p> <p>(1) Audiovizualne medijske usluge i programi te sadržaji elektroničkih publikacija pod pokroviteljstvom moraju zadovoljavati sljedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ni u kakvim se okolnostima na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga – ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu i usluge – gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju sporazuma o pokroviteljstvu – programi pod pokroviteljstvom moraju biti jasno označeni kao takvi imenom, znakom tvrtke i/ili drugim simbolom pokrovitelja, kao što je primjerice upućivanje na njegov(e) proizvod(e) ili njegovu/njegove uslugu/usluge ili njegov prepoznatljivi znak na primjeren način za programe i u primjerenom trajanju na 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>lijekova ili liječenja može promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali ne promiče određene lijekove ni liječenja koja su dostupna isključivo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge.</p> <p>4. Ne financiraju se informativni programi ni programi o tekućim događajima. Države članice mogu odabrati da zabrane prikazivanje znaka tvrtke koja osigurava pokroviteljstvo dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa.</p>	<p>početku, tijekom te na kraju programa, emisije ili svakog pojedinačnog priloga.</p> <p>(2) Audiovizualne medijske usluge ili programi ne smiju biti pod pokroviteljstvom poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje.</p> <p>(3) Kad su audiovizualne medijske usluge ili programi pod pokroviteljstvom poduzeća čije djelatnosti uključuju proizvodnju ili prodaju lijekova i liječenje, može se promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali se ne smiju promicati određeni lijekovi ili liječenje dostupni isključivo na liječnički recept.</p> <p>(4) Vijesti i program o tekućim događajima ne smiju biti pod pokroviteljstvom.</p> <p>(5) Nije dopušteno prikazivanje znaka tvrtke pokrovitelja tijekom dječjih programa, dokumentarnih i vjerskih programa.</p> <p>(6) Odredbe ovog članka na odgovarajući se način primjenjuju i na medijske usluge radija.</p> <p>(7) Način i trajanje označavanja programa pod pokroviteljstvom iz stavka 1. podstavka 4. ovog članka pravilnikom propisuje Vijeće za</p>		
--	--	--	--

	elektroničke medije		
<p>Članak 11.</p> <p>1. Stavci 2., 3. i 4. primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.</p> <p>2. Zabranjuje se plasman proizvoda.</p> <p>3. Odstupajući od stavka 2., plasman proizvoda prihvatljiv je osim ako država članica ne odluči drukčije:</p> <p>(a)u kinematografskim djelima, filmovima i serijama koji su napravljeni za audiovizualne medijske usluge, sportske programe i lagane zabavne programe;</p> <p>(b)u slučajevima kad nema plaćanja već samo osiguranja određenih besplatnih roba ili usluga, kao što su produkcijski rekviziti ili nagrade, s obzirom na njihovo uključanje u neki program;</p> <p>Odstupanje određeno u prvoj alineji ne primjenjuje se na dječje programe.</p> <p>Programi koji sadrže plasman proizvoda moraju ispunjavati barem sljedeće zahtjeve:</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>(a)njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored, ni u kojem slučaju ne smiju biti pod takvim utjecajem koji bi utjecao na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;</p> <p>(b)programi izravno ne potiču kupnju ni najam robe ili usluga, posebno ne putem posebnog promotivnog upućivanja na tu robu ili usluge;</p> <p>(c)programi nedopušteno ne ističu dotični proizvod;</p> <p>(d)gledatelji su jasno obaviješteni o postojanju plasmana proizvoda. Programi koji sadrže plasman proizvoda odgovarajuće se navode na početku i kraju programa, i kad se program nastavlja nakon stanke za oglašavanje, kako bi se izbjegla moguća zabuna od strane gledatelja.</p> <p>Kao izuzetak, države članice mogu odabrati da se odreknu zahtjeva određenih u točki (d) pod uvjetom da dotični program nije proizveo niti naručio sam pružatelj medijske usluge ni tvrtka pridružena pružatelju medijske usluge.</p> <p>4. U svakom slučaju programi ne sadrže plasman proizvoda:</p> <p>(a)duhanskih proizvoda ni cigareta ni plasman proizvoda poduzeća čije je glavno poslovanje proizvodnja ili prodaja cigareta ili drugih duhanskih proizvoda;</p>			
--	--	--	--

<p>(b)posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p> <p>ODREDBE PRIMJENJIVE SAMO NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE NA ZAHTJEV</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje pružaju pružatelji medijske usluge u njihovoj nadležnosti koje mogu ozbiljno narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika isključivo budu dostupne na način koji osigurava da maloljetnici obično ne čuju ni ne gledaju te audiovizualne medijske usluge na zahtjev.</p>	<p>Članak brisan Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak brisan Direktivom (EU) 2018/1808</p>
<p>Članak 13.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti promiču, gdje je moguće i odgovarajućim sredstvima, proizvodnju i pristup europskim djelima. Takvo promicanje može se povezati s,</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>između ostalog, financijskim doprinosom koji naprave takve usluge za proizvodnju i stjecanje prava europskih djela ili udjel i/ili isticanje europskih djela u popisu programa koje nudi audiovizualna medijska usluga na zahtjev.</p> <p>2. Države članice podnose izvješće Komisiji najkasnije 19. prosinca 2011. i svake četiri godine nakon toga o primjeni stavka 1.</p> <p>3. Komisija podnosi izvješće, na temelju podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja, Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavka 1., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne raznolikosti.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ODREDBE O ISKLJUČIVIM PRAVIMA I KRATKIM IZVJEŠĆIMA O VIJESTIMA U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>1. Svaka država članica može poduzeti mjere u skladu s pravom Unije kako bi osigurala da televizijske kuće u njezinoj nadležnosti ne emitiraju na isključivoj osnovi događaje koje ta država članica smatra od velike važnosti za društvo tako da značajan dio javnosti u toj državi članici</p>	<p>Članak 53.</p> <p>(1) Nakladnik televizije ne smije na temelju dobivenih isključivih prava emitirati događaje za koje se smatra da su od velike važnosti za društvo, na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja takvih događaja putem izravnog prijenosa ili</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nema mogućnost pratiti takve događaje putem prijenosa uživo ili odgođeno izvještavanjem na slobodnoj televiziji. Ako to učini, dotična država članica sastavlja popis određenih događaja, na nacionalnoj ili ne-nacionalnoj razini, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo. Čini to pravodobno na jasan i transparentan način. Pritom dotična država članica također određuje trebaju li ti događaji biti dostupni putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo, ili prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupnog ili djelomičnog odgođenog izvještavanja.</p> <p>2. Države članice neposredno obavješćuju Komisiju o svim mjerama koje su poduzele ili će poduzeti na temelju stavka 1. U roku od tri mjeseca od obavijesti, Komisija provjerava jesu li te mjere usklađene s pravom Zajednice i o njima obavješćuje druge države članice. Komisija traži mišljenje odbora za kontakt koji se osniva na temelju članka 29. Komisija bez odlaganja objavljuje mjere koje su poduzete u Službenom listu Europske unije i barem jednom godišnje pročišćen popis mjera koje su poduzele države članice.</p> <p>3. Države članice osiguravaju, odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg zakonodavstva, da televizijske kuće u njihovoj nadležnosti ne ostvaruju isključiva prava kupljena od tih televizijskih kuća</p>	<p>odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa.</p> <p>(2) Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovog članka, bilo nacionalnih ili stranih, za koje smatra da su od velike važnosti za društvo te određuje trebaju li ti događaji biti u cijelosti ili djelomično dostupni za izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, u cijelosti ili djelomično odgođen prijenos.</p> <p>(3) Vijeće za elektroničke medije dužno je o popisu iz stavka 2. ovog članka i drugim mjerama koje je poduzelo ili namjerava poduzimati odmah obavijestiti Europsku komisiju koja provodi postupak utvrđivanja njihove usklađenosti s pravom Europske unije i priopćivanja ostalim državama članicama Europske unije. Obavijest o utvrđenom popisu i mjerama Vijeće za elektroničke medije dostavit će i državama potpisnicama međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku.</p>		
---	---	--	--

<p>nakon 30. srpnja 1997. tako da značajan dio javnosti u drugoj državi članici nema mogućnost pratiti događaje koje odredi ta druga država članica u skladu sa stavcima 1. i 2. putem sveukupnog ili djelomičnog prijenosa uživo ili, prema potrebi zbog objektivnih razloga od javnog interesa, putem sveukupno ili djelomično odgođenog izvještavanja na slobodnoj televiziji, kako je odredila ta druga država članica u skladu sa stavkom 1.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da za potrebe kratkih novinskih izvješća, svaka televizijska kuća osnovana u Zajednici ima pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi događajima od velikog interesa za javnost koje na isključivoj osnovi prenosi televizijska kuća u njihovoj nadležnosti.</p> <p>2. Ako druga televizijska kuća s poslovnim nastanom u istoj državi članici, kao i televizijska kuća koja traži pristup, stekne isključiva prava na događaj od velikog interesa za javnost, pristup se traži od te televizijske kuće.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da takav pristup bude zajamčen tako da se omogućuje televizijskim kućama da slobodno biraju kratke isječke s prijenosnog signala</p>	<p>Članak 53.</p> <p>(4) Nakladnici televizije unutar nadležnosti Republike Hrvatske ne smiju koristiti isključiva prava koja su kupili nakon stupanja na snagu ovog Zakona, na način da znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskrate mogućnost praćenja događaja koji su od velike važnosti za društvo sukladno njezinom nacionalnom zakonodavstvu, a koje je ona odredila za cjelovit ili djelomičan izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, cjelovit ili djelomičan odgođen prijenos na televiziji slobodnog pristupa.</p> <p>(5) Suprotno je ovom Zakonu ako</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>televizijskih kuća, ako nije nemoguće zbog praktičnih razloga, barem utvrđivanjem njihovog izvora.</p> <p>4. Kao drugo rješenje za stavak 3., države članice mogu uspostaviti jednak sustav koji postiže pristup na pravednoj, razumnoj i nediskriminirajućoj osnovi putem drugih načina.</p> <p>5. Kratki isječci koriste se isključivo za opće informativne programe i mogu se koristiti u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev samo ako se nudi isti program na odgođenoj osnovi od strane istog pružatelja medijske usluge.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje stavke od 1. do 5., države članice osiguravaju, u skladu sa svojim pravnim sustavima i praksama, određivanje načina i uvjeta u vezi s pružanjem tih kratkih isječaka, posebno, svih postupaka za naknadu, najveću duljinu kratkih isječaka i vremenskih ograničenja za njihov prijenos. Ako se osigurava naknada, ona ne prelazi dodatne troškove koji izravno nastaju pri pružanju pristupa.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>PROMICANJE DISTRIBUCIJE I PROIZVODNJE TELEVIZIJSKIH PROGRAMA</p>	<p>dogadjaj iz stavka 1. ovog članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik televizije čiji audiovizualni program može pratiti manje od 60% stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje tog programa potrebno dodatno plaćanje (naplatna TV), osim pristojbe propisane Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji.</p>		
---	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>1. Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine da televizijske kuće rezerviraju za europska djela većinu udjela svojeg vremena emitiranja, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovine. Taj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima, treba se postići progresivno, na temelju odgovarajućih kriterija.</p> <p>2. Kada se omjer određen u stavku 1. ne može postići, on ne smije biti niži od prosjeka za 1988. u predmetnoj državi članici.</p> <p>Međutim, u pogledu Grčke i Portugala, godina 1988. se zamjenjuje godinom 1990.</p> <p>3. Države članice podnose Komisiji svake dvije godine, počevši od 3. listopada 1991., izvješće o primjeni ovog članka i članka 17.</p> <p>To izvješće posebno sadrži statističku izjavu o postizanju omjera navedenog u ovom članku i članku 17. za svaki od televizijskih programa koji potpada u nadležnost predmetne države članice, razloge, u svakom slučaju, za neuspjeh u postizanju tog omjera i mjere donesene ili planirane kako bi se on</p>	<p>Članak 48.</p> <p>(1) Nakladnik televizije mora postići da europska djela čine više od 50% njegovog godišnjeg vremena objavljivanja, od čega barem polovina moraju biti hrvatska audiovizualna djela.</p> <p>(2) U slučaju da nakladnik televizije koji je započeo s emitiranjem programa danom stupanja na snagu ovog Zakona ne postigne opseg udjela europskih djela iz stavka 1. ovog članka, mora svake godine povećati udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnog, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima, a pritom je najmanji početni opseg 20%.</p> <p>(3) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovog članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>postigao.</p> <p>Komisija obavješćuje druge države članice i Europski parlament o izvješćima, kojima se ako je potrebno, prilaže mišljenje. Komisija osigurava primjenu ovog članka i članka 17. u skladu s odredbama Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Komisija u svojem mišljenju posebno može uzeti u obzir napredak postignut u odnosu na prethodne godine, udio djela prvi put emitiranih u programu, posebne okolnosti novih televizijskih kuća i posebnu situaciju zemalja s niskim audiovizualnim proizvodnim kapacitetom ili ograničena jezična područja.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Države članice osiguravaju, kada je to praktično i na odgovarajuće načine, da televizijske kuće rezerviraju najmanje 10 % svojeg vremena emitiranja, isključujući vrijeme namijenjeno za vijesti, sportska događanja, igre, oglašavanje, usluge teleteksta i teletrgovine, ili umjesto toga, prema slobodnoj odluci države članice, najmanje 10 % svojeg programskog proračuna, za europska djela koja su proizveli producenti neovisni o televizijskoj kući. Taj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, koje televizijska kuća ima prema svojim gledateljima, treba se postići</p>	<p>Članak 50.</p> <p>(1) Nakladnik televizije mora osigurati da udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10% vremena.</p> <p>(3) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovog članka mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnog, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>progresivno, na temelju odgovarajućih kriterija. Mora se postići predviđanjem odgovarajućeg omjera za novija djela, odnosno djela koja su emitirana unutar pet godina od kad su proizvedena.</p>	<p>(4) Najmanje polovica djela iz ovog članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina. (5) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovog članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događanjima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.</p>		
<p>Članak 18.</p> <p>Ovo se poglavlje ne primjenjuje na televizijske emisije namijenjene za lokalnu publiku i koje ne čine dio nacionalne mreže.</p> <p>POGLAVLJE VII.</p> <p>TELEVIZIJSKO OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA</p>	<p>Članak 50.</p> <p>(7) Odredbe prethodnih stavaka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 19.</p> <p>1. Televizijsko oglašavanje i teletrgovina lako su prepoznatljivi i razlučivi od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih oglašavajućih tehnika, televizijsko oglašavanje i teletrgovina prilično se razlikuju od drugih dijelova programa kroz optička i/ili zvučna i/ili prostorna sredstva.</p> <p>2. Pojedinačne kratke TV reklame za oglašavanje i teletrgovinu, osim u prijenosu</p>	<p>Članak 33.</p> <p>(1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti lako prepoznatljivi i razlikovati se od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja, oglašavanje i teletrgovina moraju se jasno odvojiti od drugih dijelova programa putem vizualnih/grafičkih i zvučnih sredstava.</p> <p>(2) Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima te predstavljaju iznimku</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>sportskih događaja, ostaju iznimke.</p>			
<p>Članak 20.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se, kad se televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ubacuju tijekom programa, cjelovitost programa, uzimajući u obzir prirodne prekide, trajanje i prirodu programa, kao i prava nositelja prava, ne dovode u pitanje.</p> <p>2. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i informativnih programa može prekinuti televizijsko oglašavanje i/ili teletrgovina jednom za svako planirano razdoblje od najmanje trideset minuta. Prijenos dječjih programa može prekinuti televizijsko oglašavanje i/ili teletrgovina jednom za svako planirano razdoblje od najmanje trideset minuta, pod uvjetom da planirano trajanje programa bude dulje od 30 minuta. Televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ne ubacuju se tijekom vjerskih obreda.</p>	<p>Članak 36.</p> <p>(4) Oglašavanje i teletrgovina u audiovizualnom programu umetat će se između programa. Oglašavanje i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme audiovizualnog programa, ali tako da integritet programa i prava nositelja prava ne budu oštećeni, uzimajući u obzir prirodne stanke u programu kao i trajanje i značaj programa.</p> <p>(5) Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije), kinematografskih djela i vijesti može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom, jednom u svakom predviđenom razdoblju od najmanje 30 minuta.</p> <p>(6) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi.</p> <p>(7) Programi za djecu koji su kraći od 30 minuta ne smiju se prekidati kratkim televizijskim oglasima. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem jednom za svako</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta.		
<p>Članak 21.</p> <p>Teletrgovina za medicinske proizvode koji podliježu marketinškom odobrenju u smislu Direktive 2001/83/EZ, kao i teletrgovina za medicinske tretmane, zabranjuju se.</p>	<p>Članak 35.</p> <p>(3) Nije dopuštena teletrgovina lijekova, medicinskih proizvoda i liječenja.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>Članak 22.</p> <p>Televizijsko oglašavanje i teletrgovina alkoholnim pićima ispunjavaju sljedeće kriterije:</p> <p>(a) ne mogu biti usmjereni izričito na maloljetnike, svakako ne prikazuju maloljetnike koji konzumiraju ta pića;</p> <p>(b) ne povezuju konzumaciju alkohola s povećanom fizičkom sposobnošću ni s vožnjom;</p> <p>(c) ne ostavljaju dojam da konzumacija alkohola doprinosi društvenom ni seksualnom uspjehu;</p> <p>(d) ne tvrde da alkohol ima terapijske vrijednosti ni da je stimulans, sedativ ni sredstvo rješavanja osobnih nesporazuma;</p>	<p>Članak 35.</p> <p>(4) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića, osim ako posebnim propisima nije drugačije propisano.</p> <p>(5) Oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića iz stavka 4. ovog članka mora udovoljavati sljedećim pravilima:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ne smiju biti usmjereni posebno na maloljetnike ili, posebice, prikazivati maloljetnike koji konzumiraju takva pića – ne smiju povezivati konzumiranje alkohola s poboljšanim fizičkim stanjem 	U potpunosti preuzeto	

<p>(e)ne potiče neumjerenu konzumaciju alkohola niti ne predstavlja odricanje od alkohola i umjerenost u negativnom svjetlu;</p> <p>(f)ne stavlja naglasak na visok udio alkohola kao pozitivnu kvalitetu pića.</p>	<p>ili vožnjom</p> <ul style="list-style-type: none"> – ne smiju stvarati dojam da potrošnja alkohola pridonosi društvenom ili seksualnom uspjehu – ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih problema – ne smiju poticati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu – ne smiju stavljati naglasak na visok sadržaj alkohola kao pozitivno svojstvo pića. 		
<p>Članak 23.</p> <p>1. Udio kratkih TV reklama za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u određenom satu ne prelazi 20 %.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se na najave snimljene od strane televizijskih kuća u vezi s njihovim vlastitim programima i pratećim proizvodima koji su izravno dobiveni iz tih programa, pokroviteljskim najavama i plasmanima proizvoda.</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>Članak 24.</p> <p>Prozori za teletrgovinu vidljivo su prepoznatljivi kao takvi putem optičkih i zvučnih sredstava i najmanje neprekinuto traju 15 minuta.</p>	<p>Članak 40.</p> <p>(1) Izlozi namijenjeni za teletrgovinu moraju biti jasno određeni kao takvi uz pomoć vizualnih i zvučnih sredstava i bez prekida trajati najmanje 15 minuta.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 25.</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuju mutatis mutandis na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni oglašavanju i teletrgovini i na televizijske kanale koji su isključivo namijenjeni vlastitom promicanju.</p> <p>Međutim, poglavlje VI. kao i članci 20. i 23. ne primjenjuju se na te kanale.</p>	<p>Članak 40.</p> <p>(2) Odredbe ovog Zakona odgovarajuće se primjenjuju na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi, osim odredbi članka 37. stavka 4., 5. 6., 7. i 8. te članka 43. i 45. ovog Zakona</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>Članak 26.</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 4., države članice mogu, uz dužno poštovanje prava Zajednice, odrediti uvjete, osim uvjeta određenih u članku 20. stavku 2. i članku 23. u vezi s televizijskim kućama, koji su isključivo namijenjeni za nacionalno državno područje, koji javnost ne može izravno ili neizravno primiti u jednoj ili više drugih država članica.</p> <p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAŠTITA MALOLJETNIKA U</p>	<p>Republika Hrvatska nije uvodila dodatne uvjete</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Republika Hrvatska nije uvodila dodatne uvjete</p>

TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU			
<p>Članak 27.</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da televizijske emisije televizijskih kuća koje su u njihovoj nadležnosti ne sadrže programe koji mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika, posebno programe koji sadrže pornografiju ili neopravdano nasilje.</p> <p>2. Mjere predviđene u stavku 1. također se proširuju na druge programe koji mogu naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika, osim kada je osigurano, odabirući vrijeme emitiranja ili nekom tehničkom mjerom, da maloljetnici u području emitiranja neće uobičajeno čuti ni vidjeti te emisije.</p> <p>3. Povrh toga, kad se takvi programi emitiraju u nekodiranom obliku, države članice osiguravaju da im prethodi zvučno upozorenje ili da na njima bude prisutna vidljiva oznaka tijekom cijelog trajanja.</p>	<p>Članak 24.</p> <p>(2) Nisu dopuštene audiovizualne medijske usluge i radijski programi te sadržaji elektroničkih publikacija koji mogu ozbiljno naštetiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika, posebno oni koji uključuju bezrazložno nasilje.</p> <p>(3) Audiovizualne medijske usluge i radijske programe za koje je vjerojatno da bi mogli naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika nije dopušteno objavljivati, osim kada je pružatelj medijske usluge osigurao, odabirom vremena emitiranja, alatima za provjeru dobi ili bilo kojom tehničkom mjerom, da ih maloljetnici u području prijenosa neće, obično, čuti ili gledati. Ako se audiovizualne komercijalne komunikacije vezane uz igre na sreću te audiovizualne medijske usluge i radijski programi emitiraju u nekodiranom obliku, pružatelj medijske usluge obvezan je osigurati da im prethodi zvučno</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>POGLAVLJE IX.</p> <p>PRAVO NA ODGOVOR U TELEVIZIJSKOM EMITIRANJU</p>	<p>upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja</p> <p>(4) Audiovizualne medijske usluge koje sadrže vizualne efekte koji mogu izazvati epilepsiju koja može biti označena odgovarajućom tehničkom mjerom.</p>		
<p>Članak 28.</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje odredbe koje su donijele države članice prema građanskom, upravnom ili kaznenom pravu, svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o nacionalnosti, čiji su zakoniti interesi, posebno ugled ili dobar glas, oštećeni navodeći netočne činjenice u televizijskom programu, mora imati pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove. Države članice osiguravaju da stvarno ostvarenje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova nije onemogućeno nametanjem nerazumnih uvjeta ni pretpostavki. Odgovor se šalje u razumnom roku nastavno na opravdani zahtjev i to u vrijeme i na način koji odgovara emisiji na koju se zahtjev odnosi.</p> <p>2. Pravo na odgovor ili jednakovrijedne pravne lijekove postoji u odnosu na sve televizijske kuće u nadležnosti države članice.</p> <p>3. Države članice donose mjere potrebne za</p>	<p>Ovo je pitanje uređeno člankom 41-stavkom 3. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04, 84/11 i 81/13)</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Ovo je pitanje uređeno člankom 41-stavkom 3. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04, 84/11 i 81/13)</p>

<p>utvrđivanje prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova i određuju postupak koji treba primijeniti za provedbu prava. Posebno trebaju osigurati da je omogućen dovoljan rok i da su postupci takvi da pravo ili jednakovrijedne pravne lijekove mogu odgovarajuće provesti fizičke i pravne osobe koje su rezidenti u drugoj državi članici ili tamo imaju poslovni nastan.</p> <p>4. Zahtjev za provedbu prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova može biti odbijen ako zahtjev nije opravdan u skladu s uvjetima utvrđenim u stavku 1., ako bi uključivao kažnjivo djelo, ako bi zbog njega televizijska kuća postala podložna građanskom pravnom postupku ili bi nadilazio standarde javne pristojnosti.</p> <p>5. Donosi se odredba za postupke u kojima sporovi oko provedbe prava na odgovor ili jednakovrijednih pravnih lijekova mogu biti podložni pravosudnom razmatranju.</p> <p>POGLAVLJE X.</p> <p>ODBOR ZA KONTAKT</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 29.</p> <p>1. Odbor za kontakt osniva se pod okriljem Komisije. Sastavljen je od predstavnika nadležnih tijela država članica. Njime predsjedava predstavnik Komisije a sastaje se na vlastitu inicijativu ili na zahtjev delegacije države članice.</p> <p>2. Zadaci odbora za kontakt su:</p> <p>(a) olakšati učinkovitu primjenu ove Direktive putem redovitog savjetovanja o svim praktičnim problemima koji proizlaze iz njezine primjene, a posebno iz primjene članka 2., kao i o svim drugim pitanjima o kojima se smatra korisnim razmijeniti mišljenja;</p> <p>(b) iznijeti mišljenja na vlastitu inicijativu ili mišljenja koja je zatražila Komisija o primjeni ove Direktive od strane država članica;</p> <p>(c) predstavljati forum za razmjenu stajališta o tome o kojim se pitanjima treba baviti u izvješćima koja države članice moraju podnijeti u skladu s člankom 16. stavkom 3. i o njihovoj metodologiji;</p> <p>(d) raspravljati o rezultatu redovnih savjetovanja koja Komisija održava s predstavnicima televizijskih organizacija, producenata, potrošača, proizvođača, pružatelja usluga i sindikata i kreativne zajednice;</p> <p>(e) olakšati razmjenu informacija između država članica i Komisije o situaciji i</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
--	-------------------------	----------------------------------	-------------------------

<p>razvoju regulatornih aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge, uzimajući u obzir audiovizualnu politiku Unije, kao i relevantne napretke u tehničkom području;</p> <p>(f) ispitati svaki napredak do kojeg je došlo u pojedinom sektoru i o kojem bi bilo korisno razmijeniti mišljenja.</p> <p>POGLAVLJE XI.</p> <p>SURADNJA IZMEĐU REGULATORNIH TIJELA DRŽAVA ČLANICA</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj i Komisiji pružile podatke potrebne za primjenu odredaba ove Direktive, posebno članaka 2., 3. i 4., i to putem svojih neovisnih nadležnih regulatornih tijela.</p> <p>POGLAVLJE XII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak izmjenjen Direktivom (EU) 2018/1808</p>

<p>Članak 31.</p> <p>U područjima koje ova Direktiva ne obuhvaća, ona ne utječe na prava i obveze država članica proizašlih iz postojećih konvencija koje se bave telekomunikacijama ili emitiranjem.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>Članak 32.</p> <p>Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>Članak 33.</p> <p>Najkasnije 19. prosinca 2011., i svake tri godine nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive i prema potrebi daje daljnje prijedloge za prilagodbu kretanjima u području audiovizualnih medijskih usluga, posebno s obzirom na novije tehnološke napretke, konkurentnost sektora i razine medijske pismenosti u svim državama članicama.</p> <p>Ovo izvješće također ocjenjuje problem televizijskog oglašavanja koje prati ili je uključeno u dječje programe, a posebno jesu</p>	<p>Nije primjenjivo -</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>li količinska i kvalitativna pravila koja su sadržana u ovoj Direktivi pružila potrebnu razinu zaštite.</p>			
<p>Članak 34.</p> <p>Direktiva 89/552/EEZ kako je izmijenjena direktivama navedenim u Prilogu I., dijelu A, stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u pogledu rokova za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo direktiva određenih u Prilogu I., dijelu B.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>Članak 35.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>Članak 36.</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>PRILOG I.</p> <p>DIO A</p> <p>Direktiva stavljena izvan snage s popisom naknadnih izmjena</p> <p>(iz članka 34.)</p> <p>Direktiva Vijeća 89/552/EEZ</p> <p>(SL L 298, 17.10.1989., str. 23.)</p> <p>Direktiva 97/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća</p> <p>(SL L 202, 30.7.1997., str. 60.)</p> <p>Direktiva 2007/65/EZ Europskog Samo parlamenta i Vijeća članak 1.</p> <p>(SL L 332, 18.12.2007., str. 27.)</p> <p>DIO B</p> <p>Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>(iz članka 34.)</p> <p>Direktiva Rok za prijenos 89/552/EEZ 3. listopada 1991. 97/36/EZ 31. prosinca 1998. 2007/65/EZ 19. prosinca 2009.</p>			
<p>PRILOG II.</p> <p>KORELACIJSKA TABLICA</p> <p>Direktiva 89/552/EEZ Ova Direktiva Članak 1., uvodni tekst Članak 1. stavak 1., uvodni tekst Članak 1. točka (a), uvodni tekst Članak 1. stavak 1. točka (a), uvodni tekst Članak 1. točka (a), prva alineja Članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka i. Članak 1. točka (a), druga alineja Članak 1. stavak 1. točka (a) podtočka ii. Članak 1. točke (b) do (m) Članak 1. stavak 1. točke (b) do (m) Članak 1. točka (n) podtočka i., uvodni tekst Članak 1. stavak 1. točka (n), uvodni tekst Članak 1. točka (n) podtočka i., prva alineja Članak 1. stavak 1. točka (n) podtočka i. alineja Članak 1. točka (n) podtočka i., druga alineja Članak 1. stavak 1. točka (n) podtočka ii. alineja Članak 1. točka (n) Članak 1. stavak 1.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

podtočka i., treća alinea	točka (n) podtočka iii.			
Članak 1. točka (n) podtočka i., četvrta alinea	Članak 1. stavak 2.			
Članak 1. točka (n) podtočka ii., uvodni tekst	Članak 1. stavak 3., uvodni tekst			
Članak 1. točka (n) podtočka ii., prva alinea	Članak 1. stavak 3. podtočka i.			
Članak 1. točka (n) podtočka ii., druga alinea	Članak 1. stavak 3. podtočka ii.			
Članak 1. točka (n) podtočka ii., treća alinea	Članak 1. stavak 3. podtočka iii.			
Članak 1. točka (n) podtočka iii.	Članak 1. stavak 4.			
Članak 2.	Članak 2.			
Članak 2.a stavci 1., 2. i 3.	Članak 3. stavci 1., 2. i 3.			
Članak 2.a stavak 4. uvodni tekst	Članak 3. stavak 4., uvodni tekst			
Članak 2.a stavak 4. točka (a)	Članak 3. stavak 4. točka (a)			
Članak 2.a stavak 4. točka (b), uvodni tekst	Članak 3. stavak 4. točka (b), uvodni tekst			
Članak 2.a stavak 4. točka (b), prva alinea	Članak 3. stavak 4. točka (b) podtočka i.			
Članak 2.a stavak 4. točka (b), druga alinea	Članak 3. stavak 4. točka (b) podtočka ii.			

Članak 2.a stavci 5. i 6.	Članak 3. stavci 5. i 6.			
Članak 3.	Članak 4.			
Članak 3.a	Članak 5.			
Članak 3.b	Članak 6.			
Članak 3.c	Članak 7.			
Članak 3.d	Članak 8.			
Članak 3.e	Članak 9.			
Članak 3.f	Članak 10.			
Članak 3.g stavak 1.	Članak 11. stavak 2.			
Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, uvodni tekst	Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, uvodni tekst			
Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, prva alineja	Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, točka (a)			
Članak 3.g stavak 2., prvi podstavak, druga alineja	Članak 11. stavak 3., prvi podstavak, točka (b)			
Članak 3.g stavak 2., drugi, treći i četvrti podstavak	Članak 11. stavak 3., drugi, treći i četvrti podstavak			
Članak 3.g stavak 3.	Članak 11. stavak 4.			
Članak 3.g stavak 4.	Članak 11. stavak 1.			
Članak 3.h	Članak 12.			
Članak 3.i	Članak 13.			
Članak 3.j	Članak 14.			
Članak 3.k	Članak 15.			
Članak 4. stavci 1., 2. i 3.	Članak 16. stavci 1., 2. i 3.			
Članak 4. stavak 4.	—			
Članak 5.	Članak 17.			
Članak 9.	Članak 18.			
Članak 10.	Članak 19.			

Članak 11.	Članak 20.			
Članak 14.	Članak 21.			
Članak 15.	Članak 22.			
Članak 18.	Članak 23.			
Članak 18.a	Članak 24.			
Članak 19.	Članak 25.			
Članak 20.	Članak 26.			
Članak 22.	Članak 27.			
Članak 23.	Članak 28.			
Članak 23.a	Članak 29.			
Članak 23b.	Članak 30.			
Članak 24.	Članak 31.			
—	Članak 32.			
Članak 26.	Članak 33.			
—	Članak 34.			
—	Članak 35.			
Članak 27.	Članak 36.			
—	Prilog I.			
—	Prilog II.			

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2018/1808 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) u pogledu promjenjivog stanja na tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o elektroničkim medijima (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Direktiva 2010/13/EU mijenja se kako slijedi:</p> <p>1.u članku 1. stavak 1. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(a),audiovizualna medijska usluga’ znači:</p> <p>i.usluga kako je definirana u člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela posvećena pružanju programâ, pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge, široj javnosti u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ; takva audiovizualna medijska usluga jest ili televizijska emisija kako je određena u točki (e) ovog stavka ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u točki (g) ovog stavka;</p> <p>ii.audiovizualna komercijalna komunikacija;”;</p>	<p>Članak 3. stavak 1.</p> <p>1. <i>audiovizualna komercijalna komunikacija</i>: slika sa ili bez zvuka kao i zvuk koji su izrađeni za promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću; te slike prate ili su uključene u program ili u videozapis koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko i radijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda</p> <p>2. <i>audiovizualna medijska usluga</i>: usluga definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha ili svrha njezina odvojiva dijela posvećena pružanju programa pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge, široj javnosti u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama. Takva je audiovizualna medijska usluga televizijsko emitiranje ili audiovizualna medijska usluga na</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>(b)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(aa),usluga platformi za razmjenu videozapisa’ znači usluga kako je utvrđena člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pri čemu je glavna svrha usluge ili njezina odvojiva dijela ili osnovne funkcionalnosti usluge posvećena tome da se široj javnosti pruže programi, videozapisi koje su generirali korisnici ili oboje, za koje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa ne snosi uredničku odgovornost, u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja s pomoću elektroničke komunikacijske mreže u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ i čiju organizaciju utvrđuje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno prikazivanjem, označivanjem i određivanjem slijeda.”;</p> <p>(c)točka (b) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(b),program’ znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj</p>	<p>zahtjev i/ili audiovizualna komercijalna komunikacija, kako su definirani ovim Zakonom</p> <p>5. <i>audiovizualni program</i>: niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame</p> <p>11. <i>usluga platformi za razmjenu videozapisa</i>: usluga definirana člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, pri čemu je glavna svrha usluge ili njezina odvojiva dijela ili osnovne funkcionalnosti usluge posvećena tome da se široj javnosti pruže programi, videozapisi koje su generirali korisnici ili oboje, za koje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa ne snosi uredničku odgovornost, u svrhu izvješćivanja, zabave ili obrazovanja uz pomoću elektroničke komunikacijske mreže i čiju organizaciju utvrđuje pružatelj platforme za razmjenu videozapisa, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno prikazivanje, označavanjem i određivanjem slijeda</p>		
--	---	--	--

<p>medijske usluge, uključujući dugometražne filmove, videoisječke, sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;”;</p> <p>(d)umeću se sljedeće točke:</p> <p>„(ba),videozapis koji je generirao korisnik’ znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku, neovisno o svojoj duljini, koju je izradio korisnik te koji je taj korisnik ili bilo koji drugi korisnik učitao na platformu za razmjenu videozapisa;</p> <p>(bb),urednička odluka’ znači odluka koja se redovito donosi za potrebe izvršavanja uredničke odgovornosti i povezana je sa svakodnevnim funkcioniranjem audiovizualne medijske usluge;”;</p> <p>(e)umeće se sljedeća točka:</p> <p>„(da),pružatelj platformi za razmjenu videozapisa’ znači fizička ili pravna osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu videozapisa;”;</p> <p>(f)točka (h) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(h),audiovizualna komercijalna komunikacija’ znači slike sa ili bez zvuka koje su izrađene za</p>	<p>22. <i>plasman proizvoda</i>: svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu ili videozapisu koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu</p> <p>23. <i>pokroviteljstvo</i>: svaki doprinos javnih ili privatnih poduzeća ili fizičkih osoba koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili usluga platformi za razmjenu videozapisa ili u proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga, usluga platformi za razmjenu videozapisa, videozapisa koje su generirali korisnici ili programa u svrhu promicanja njihova imena, žiga/zaštitnog znaka, ugleda, aktivnosti ili proizvoda</p> <p>29. <i>pružatelj platformi za razmjenu videozapisa</i>: pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu videozapisa</p> <p>36. <i>urednička odluka</i>: odluka koja se redovito donosi za potrebe svakodnevnog funkcioniranja audiovizualne medijske usluge</p> <p>39. <i>videozapis koji je generirao korisnik</i>: niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku,</p>		
--	--	--	--

<p>promicanje, izravno ili neizravno, robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom djelatnošću; te slike prate ili su uključene u program ili u videozapis koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili u svrhe vlastitog promicanja. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, među ostalim, televizijsko oglašavanje, pokroviteljstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda;”;</p> <p>(g)točka (k) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(k),pokroviteljstvo’ znači svaki doprinos javnih ili privatnih poduzeća ili fizičkih osoba koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili usluga platformi za razmjenu videozapisa ili u proizvodnju audiovizualnih djela financiranju audiovizualnih medijskih usluga, usluga platformi za razmjenu videozapisa, videozapisa koje su generirali korisnici ili programâ u svrhu promicanja njihova imena, žiga, ugleda, aktivnosti ili proizvodâ;”;</p> <p>(h)točka (m) zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(m),plasman proizvoda’ znači svaki oblik audiovizualne komercijalne</p>	<p>neovisno o svojoj duljini, koju je izradio korisnik te koji je taj korisnik ili bilo koji drugi korisnik učitao na platformu za razmjenu videozapisa</p>		
--	---	--	--

<p>komunikacije koja se sastoji od uključivanja proizvoda, usluge ili pripadajućeg žiga ili upućivanja na njih tako da se prikazuju u programu ili videozapisu koji je generirao korisnik u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu;”;</p>			
<p>2.naslov poglavlja II. zamjenjuje se sljedećim: „OPĆE ODREDBE ZA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE”;</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>3.članak 2. mijenja se kako slijedi: (a)u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim: „(b)ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom. Ako znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualne</p>	<p>Članak 7. (1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti su Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 7. ovog članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske. (2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. (3) Ako pružatelj medijske usluge ima sjedište u jednoj od država</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište. Ako znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u skladu s pravom te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice;”;</p> <p>(b) umeću se sljedeći stavci:</p> <p>„5.a Države članice osiguravaju da pružatelji medijske usluge obavješćuju nadležne nacionalne regulatorne vlasti ili tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 2., 3. i 4.</p> <p>5.b Države članice utvrđuju i vode ažuriran popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti i ukazuju na kriterije utvrđene u stavcima od 2. do 5. na kojima se temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova</p>	<p>članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u onoj državi članici u kojoj djeluje znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom.</p> <p>(4) Ako je u slučaju iz stavka 3. ovog članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualne medijske usluge u vezi s programom djeluje u svakoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima sjedište.</p> <p>(5) Ako je u slučaju iz stavka 3. ovog članka znatan dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti audiovizualnih medijskih usluga u vezi s programom ne djeluje ni u jednoj od tih država članica, smatra se da pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je započeo svoju djelatnost u skladu s pravom te države članice, pod uvjetom da zadrži stabilnu i učinkovitu povezanost s gospodarstvom te države članice.</p> <p>(6) Ako u slučaju iz stavka 3. ovog članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti</p>		
--	--	--	--

<p>ažuriranja.</p> <p>Komisija osigurava da su takvi popisi dostupni u centraliziranoj bazi podataka. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju pristup toj bazi podataka. Komisija informacije iz baze podataka javno obznanjuje.</p> <p>5.c Ako se primjenjujući članak 3. ili 4. države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) da u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d) dostavi mišljenje o tom pitanju. ERGA to mišljenje dostavlja u roku od 15 radnih dana od kada je Komisija dostavila svoj zahtjev. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt uspostavljen člankom 29..</p> <p>Kada Komisija donosi odluku u skladu s člankom 3. stavkom 2. ili člankom 3. stavkom 3. ili člankom 4. stavkom 5. ona odlučuje i o tome koja država članica ima nadležnost.”;</p>	<p>pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.</p> <p>(7) Ako u slučaju iz stavka 3. ovog članka značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje ni u Republici Hrvatskoj ni u drugoj državi članici Europske unije, smatra se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s hrvatskim gospodarstvom.</p> <p>(8) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, smatra se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da značajni dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga</p>		
---	---	--	--

<p>djeluje u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(9) Za pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na koje se ne mogu primijeniti odredbe stavka 1. do 6. ovog članka, smatra se da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako:</p> <ul style="list-style-type: none">- upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu koja je smještena u Republici Hrvatskoj- ne upotrebljavaju satelitsku uzlaznu vezu kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju satelitske kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj. <p>(10) Ako se prema stavku 2. do 8. ovog članka ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada unutar nadležnosti one države članice u kojoj ima poslovni nastan u smislu značenja članaka 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.</p> <p>(11) Kada se, u propisanom postupku prema stavcima 2. do 8. ovoga članka, utvrdi da pružatelj audiovizualne medijske usluge koji</p>		
---	--	--

<p>nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj spada pod nadležnost Republike Hrvatske, Vijeće za elektroničke medije upisuje ga po službenoj dužnosti u Upisnik čiji sadržaj i način vođenja propisuje Vijeće za elektroničke medije naputkom iz članka 88. stavka 6. ovog Zakona.</p> <p>(12) U svrhu provedbe ovog Zakona Vijeće za elektroničke medije ovlašteno je tražiti sve podatke kojima ne raspolaže od pružatelja medijskih usluga iz stavka 11. ovog članka.</p> <p>(13) Vijeće za elektroničke medije dužno je obavješćivati nadležna regulatorna tijela o svim promjenama koje mogu utjecati na određivanje nadležnosti u skladu sa stavcima 3., 4., 5., 6. i 7. ovog članka.</p> <p>(14) Vijeće za elektroničke medije vodi popis pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti te ga dostavlja Europskoj komisiji, uključujući sva njegova ažuriranja.</p> <p>(15) U slučaju da se u postupku utvrđivanja nadležnosti ne može utvrditi koja država ima nadležnost, Vijeće za elektroničke medije o tome bez odgode obavješćuje Europsku komisiju</p>		
---	--	--

<p>4.članak 3. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 3.</p> <p>1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i na svojem državnom području ne ograničavaju daljnje prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica zbog razloga koji su obuhvaćeni područjima koja se usklađuju ovom Direktivom.</p> <p>2. Država članica može privremeno odstupiti od ovog članka stavka 1. ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice očito, ozbiljno i teško krši članak 6. stavak 1. točka (a) ili članak 6.a stavak 1. ili se dovodi u pitanje javno zdravlje, ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javnog zdravlja u pitanje.</p> <p>Odstupanje iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima:</p> <p>(a) tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge već je u barem dva prethodna navrata ostvario jedan ili više slučajeva ponašanja opisanih u prvom podstavku;</p> <p>(b) dotična država članica pisanim je putem obavijestila pružatelja medijske usluge, državu članicu koja ima nadležnost nad tim pružateljem i Komisiju o navodnim</p>	<p>Članak 91.</p> <p>(1) Iznimno od odredbe članka 10. ovog Zakona, Vijeće može poduzeti odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, u slučaju kada je Republika Hrvatska ovlaštena privremeno odstupiti od obveze osiguranja slobode prijama audiovizualnih medijskih usluga i ponovnog prijenosa na svojem području, ako su ispunjeni uvjeti propisani stavkom 2. do 4. ovog članka.</p> <p>(2) Mjere iz stavka 1. ovog članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge koje dolaze iz druge zemlje članice Europske unije ako program audiovizualne medijske usluge očito, ozbiljno i teško krši odredbe članka 14. stavka 2. i članka 24. stavaka 2. i 3. ovog Zakona ili se dovodi u pitanje javno zdravlje ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javnog zdravlja u pitanje i to pod sljedećim uvjetima:</p> <ul style="list-style-type: none"> – tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge postupio je u smislu prethodnog podstavka najmanje dva puta – Republika Hrvatska pisano 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

<p>kršenjima i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi.</p> <p>(c) dotična država članica poštovala je pravo na obranu pružatelja medijske usluge i, konkretno, tom je pružatelju dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim kršenjima; i</p> <p>(d) u savjetovanjima s državom članicom koja ima nadležnost nad pružateljem medijske usluge i s Komisijom nije postignuto sporazumno rješenje u roku od jednog mjeseca otkako je Komisija primila obavijest iz točke (b).</p> <p>U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti o mjerama koje je poduzela dotična država članica i nakon što je zatražila od ERGA-e da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija donosi odluku o tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da po hitnom postupku obustavi dotične mjere.</p> <p>3. Država članica može privremeno odstupiti od stavka 1. ovog članka ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice očito, ozbiljno i teško krši članak 6. stavak 1.</p>	<p>je obavijestila pružatelja medijske usluge, nadležno tijelo u državi članici Europske unije koja nad tim pružateljem ima nadležnost i Europsku komisiju o navodnim povredama iz ovog članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove</p> <ul style="list-style-type: none"> – Republika Hrvatska je osigurala pravo pružatelju medijske usluge da iznese svoja stajališta o navodnim povredama – konzultacije s državom članicom Europske unije koja obavlja prijenos i Europskom komisijom nisu pridonijele prijateljskoj nagodbi u roku od jednog mjeseca od dana obavijesti iz podstavka 2. ovog stavka. <p>(3) Mjere iz stavka 1. ovog članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge koje dolaze iz druge zemlje članice Europske unije ako program audiovizualne medijske usluge očito, ozbiljno i teško krši članak 14. stavak 1. ovog Zakona ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javne sigurnosti u pitanje, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane</p>		
--	--	--	--

<p>točka (b) ili se dovodi u pitanje javna sigurnost, ili ona predstavlja ozbiljan i težak rizik od dovođenja javne sigurnosti u pitanje, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane.</p> <p>Odstupanje iz prvog podstavka podliježe sljedećim uvjetima::</p> <p>(a) tijekom prethodnih 12 mjeseci ponašanje iz prvog podstavka dogodilo se je barem u jednom prethodnom slučaju;</p> <p>i</p> <p>(b) dotična država članica pisanim je putem obavijestila pružatelja medijske usluge, državu članicu koja ima nadležnost nad tim pružateljem i Komisiju o navodnom kršenju i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi.</p> <p>Dotična država članica poštuje prava na obranu dotičnog pružatelja medijske usluge i, konkretno, tom pružatelju daje priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim kršenjima.</p> <p>U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti o mjerama koje je poduzela dotična država članica i nakon što je zatražila od ERGA-e da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija donosi odluku o</p>	<p>i to pod sljedećim uvjetima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tijekom prethodnih 12 mjeseci pružatelj medijske usluge postupio je u smislu prethodnog podstavka barem u jednom prethodnom slučaju - Republika Hrvatska je pisano obavijestila pružatelja medijske usluge, nadležno tijelo u državi članici Europske unije koja nad tim pružateljem ima nadležnost i Europsku komisiju o navodnim povredama iz ovog članka i proporcionalnim mjerama koje namjerava poduzeti ako se takvo kršenje ponovi. <p>(4) Vijeće za elektroničke medije obvezno je poštivati pravo na obranu pružatelja medijske usluge te mu mora dati priliku da izrazi svoj stav o navodnim kršenjima.</p> <p>(5) U hitnim slučajevima, a najkasnije u roku od jednog mjeseca, Republika Hrvatska može odstupiti od uvjeta navedenih u stavku 3. podstavku 1. i 2. ovog članka te je u tim slučajevima dužna u što kraćem roku obavijestiti o poduzetim mjerama Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi, navodeći razloge zbog kojih smatra</p>		
---	---	--	--

<p>tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da po hitnom postupku obustavi dotične mjere.</p> <p>4. Stavcima 2. i 3. ne dovodi se u pitanje primjena bilo kojeg postupka, pravnog lijeka ili sankcije za dotična kršenja u državi članici koja ima nadležnost nad dotičnim pružateljem medijske usluge.</p> <p>5. Države članice u hitnim slučajevima mogu najkasnije jedan mjesec nakon navodnog kršenja odstupiti od uvjeta utvrđenih u stavku 3. točkama (a) i (b). U tom se slučaju o poduzetim mjerama u najkraćem mogućem roku obavješćuju Komisija i država članica pod čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge, uz navođenje razloga zbog kojih država članica smatra da postoji hitnost. Komisija preispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Unije u najkraćem mogućem roku. Ako zaključi da su mjere neusklađene s pravom Unije, Komisija od dotične države članice zahtijeva da po hitnom postupku obustavi te mjere.</p> <p>6. Ako Komisija ne raspolaže informacijama potrebnima za donošenje odluke na temelju stavka 2. ili 3., u roku</p>	<p>da se radi o hitnom slučaju. (6) Vijeće će odmah prekinuti primjenu mjera iz stavka 1. ovog članka ako Europska komisija utvrdi da one nisu u skladu s propisima Europske zajednice</p>		
--	--	--	--

<p>od jednog mjeseca od primitka obavijesti zahtijeva od dotične države članice sve informacije potrebne za donošenje te odluke. Rok u kojem Komisija treba donijeti odluku suspendira se do trenutka kada država članica dostavi takve potrebne informacije. U svakom slučaju suspenzija roka ne traje dulje od jednog mjeseca.</p> <p>7. Države članice i Komisija redovito razmjenjuju iskustva i najbolje prakse o postupku iz ovog članka u okviru Odbora za kontakt i ERGA-e.”;</p>			
<p>5.članak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 4.</p> <p>1. Države članice i dalje mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti da poštuju iscrpnija ili stroža pravila u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom pod uvjetom da su ta pravila u skladu s pravom Unije.</p> <p>2. Ako država članica:</p> <p>(a)ostvari svoje pravo iz stavka 1. da donosi iscrpnija ili stroža pravila od interesa za širu javnost, i</p> <p>(b)procijeni da pružatelj medijske usluge u</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>
	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>

<p>nadležnosti druge države članice pruža audiovizualnu medijsku uslugu koja je u potpunosti ili uglavnom usmjerena prema njezinu državnom području,</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>
<p>može zatražiti od države članice koja ima nadležnost da riješi sve probleme utvrđene u vezi s ovim stavkom. Obje države članice surađuju iskreno i brzo s ciljem postizanja obostrano zadovoljavajućeg rješenja.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>
<p>Po primitku potkrijepljenog zahtjeva u skladu s prvim podstavkom, država članica koja ima nadležnost traži od pružatelja medijske usluge da poštuje dotična pravila od interesa za širu javnost. Država članica koja ima nadležnost redovito obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev o koracima koji su poduzeti radi rješavanja utvrđenih problema. U roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva država članica koja ima nadležnost obavješćuje Komisiju i državu članicu koja je podnijela zahtjev o dobivenim rezultatima i navodi razloge u slučaju nemogućnosti pronalaska rješenja.</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>
<p>Bilo koja od tih država članica u svakom trenutku može pozvati Odbor za kontakt da preispita taj predmet.</p> <p>3. Dotična država članica može usvojiti primjerene mjere protiv dotičnog</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>

<p>pružatelja medijske usluge ako:</p> <p>(a) procijeni da rezultati ostvareni primjenom stavka 2. nisu zadovoljavajući; i</p> <p>(b) prikupi dokaze o tome da se dotični pružatelj medijske usluge poslovno nastanio u državi članici koja ima nadležnost kako bi zaobišao stroža pravila u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom, koja bi bila primjenjiva na njega da ima poslovni nastan u dotičnoj državi članici; takvi dokazi moraju omogućivati se da se takvo zaobilaženje pravila može opravdano utvrditi, bez potrebe da se dokaže namjera pružatelja medijske usluge da zaobiđe ta stroža pravila.</p> <p>Takve su mjere objektivno potrebne, primjenjuju se na nediskriminirajući način i razmjerne su ciljevima koji se njima nastoje postići.</p> <p>4. Država članica može poduzeti mjere u skladu sa stavkom 3. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:</p> <p>(a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj pružatelj medijske usluge ima poslovni nastan da namjerava poduzeti takve mjere i dokazima je potkrijepila osnovu na kojoj temelji svoju procjenu;</p> <p>(b) poštovala je prava na obranu dotičnog</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>RH se nije odlučila da uvođenje strožih ili iscrpnijih pravila te ova odredba nije unesena u prijedlog zakona</p>
--	-------------------------	----------------------------------	--

<p>pružatelja medijske usluge i posebno je tom pružatelju medijske usluge dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnom zaobilaženju pravila i mjerama koje država članica koja je dostavila obavijest planira poduzeti; i (c) nakon što je od ERGA-e zatražila da dostavi mišljenje u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d), Komisija je donijela odluku o tome da su mjere u skladu s pravom Unije, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima mjere na temelju stavaka 2. i 3. ovog članka ispravno utemeljene; Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.</p> <p>5. U roku od tri mjeseca od primitka obavijesti iz stavka 4. točke (a) Komisija donosi odluku o tome jesu li te mjere u skladu s pravom Unije. Ako Komisija odluči da te mjere nisu u skladu s pravom Unije, traži od dotične države članice da se suzdrži od poduzimanja planiranih mjera.</p> <p>Ako Komisija ne raspolaže informacijama potrebnima za donošenje odluke u skladu s prvim podstavkom, u roku od jednog mjeseca od primitka obavijesti od dotične države članice traži sve informacije potrebne za donošenje te odluke. Rok u kojem Komisija treba donijeti odluku suspendira se do trenutka kada država članica dostavi takve potrebne podatke. U</p>			
---	--	--	--

<p>svakom slučaju suspenzija roka ne traje dulje od jednog mjeseca.</p> <p>6. Države članice osiguravaju odgovarajućim sredstvima u okviru svojeg nacionalnog prava da pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti učinkovito poštuju ovu Direktivu.</p> <p>7. Direktiva 2000/31/EZ primjenjuje se ako nije drukčije predviđeno ovom Direktivom. U slučaju proturječja između Direktive 2000/31/EZ i ove Direktive, ova Direktiva ima jaču pravnu snagu, osim ako je drukčije predviđeno ovom Direktivom.”;</p>			
<p>6.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 4.a</p> <p>1. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja donesenih na nacionalnoj razini u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom u mjeri u kojoj je to dopušteno njihovim pravosudnim sustavima. Ti kodeksi:</p> <p>(a) takvi su da su široko prihvaćeni od strane glavnih dionika u dotičnim državama članicama;</p> <p>(b) u njima se jasno i nedvosmisleno navode njihovi ciljevi;</p> <p>(c) njima se predviđa redovito, transparentno i neovisno praćenje i</p>	<p>Članak 12.</p> <p>(1) Pojedina pitanja mogu se u skladu s odredbama ovog Zakona urediti koregulacijom ili samoregulacijom putem kodeksa ponašanja, a radi ujednačavanja njihove primjene u praksi.</p> <p>(2) Kodeksi iz stavka 1. ovog članka moraju:</p> <ul style="list-style-type: none"> - biti prihvaćeni od strane glavnih dionika - sadržavati jasne i nedvosmislene ciljeve - sadržavati redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluaciju postizanja zacrtanih ciljeva - predviđati učinkovitu provedbu, uključujući 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>evaluacija postizanja zacrtanih ciljeva; i (d)njima se predviđa učinkovita provedba, uključujući učinkovite i razmjerne sankcije.</p> <p>2. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije koji su sastavili pružatelji medijskih usluga, pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ili organizacije koje ih predstavljaju, u suradnji, prema potrebi, s drugim sektorima kao što su industrija, trgovina, profesionalne i potrošačke udruge ili organizacije. Ti su kodeksi takvi da ih široko prihvaćaju glavni dionici na razini Unije i u skladu su sa stavkom 1. točkama od (b) do (d). Kodeksima ponašanja Unije ne dovode se u pitanje nacionalni kodeksi ponašanja.</p> <p>Komisija u suradnji s državama članicama olakšava razvoj kodeksâ ponašanja Unije, prema potrebi, u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti.</p> <p>Potpisnici kodeksa ponašanja Unije podnose nacрте tih kodeksa i njihove izmjene Komisiji. Komisija se savjetuje s Odborom za kontakt u pogledu tih nacрта kodeksa ili njihovih izmjena.</p> <p>Komisija javno obznanjuje kodekse ponašanja Unije i može ih na odgovarajući način promicati.</p>	<p>učinkovite i razmjerne sankcije.</p> <p>(3) U izradu kodeksa iz stavka 1. ovog članka pružatelji medijskih usluga, pružatelji elektroničkih publikacija te pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa mogu, prema potrebi, surađivati s drugim sektorima kao što su industrija, trgovina, profesionalne i potrošačke udruge te druge pravne osobe.</p> <p>(4) Kodekse koregulacije mora odobriti Vijeće za elektroničke medije te moraju biti objavljeni na njihovoj internetskoj stranici.</p> <p>(5) Utvrđeni kodeksi ponašanja Europske unije koji su javno objavljeni ne utječe na primjenu nacionalnih kodeksa ponašanja.</p>		
--	--	--	--

<p>3. Države članice i dalje mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti usklađenost s iscrpnijim ili strožim pravilima u skladu s ovom Direktivom i pravom Unije, među ostalim ako njihove nacionalne neovisne regulatorne vlasti ili tijela zaključe da je dokazano da bilo koji kodeks ponašanja ili njegov dio nije dovoljno učinkovit. Države članice bez odgode prijavljuju takva pravila Komisiji.”;</p>			
<p>7.naslov poglavlja III. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„ODREDBE PRIMJENJIVE NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE”;</p>	<p>nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>
<p>8.članak 5. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 5.</p> <p>1. Svaka država članica osigurava da pružatelj medijskih usluga u njezinoj nadležnosti primateljima usluge pruža jednostavan, izravan i neprestan pristup najmanje sljedećim informacijama:</p> <p>(a) svojem nazivu;</p> <p>(b)geografskoj adresi na kojoj ima poslovni nastan;</p> <p>(c)pojednostima, uključujući adresu elektroničke pošte ili internetsku</p>	<p>Članak 13.</p> <p>Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga dužni su primateljima usluge omogućiti jednostavan, izravan i stalan pristup najmanje sljedećim informacijama:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nazivu pružatelja medijskih usluga – adresi na kojoj pružatelj medijskih usluga ima poslovni nastan – detaljnim podacima o pružatelju medijskih usluga, uključujući adresu njegove 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>stranicu, koje omogućuju brz kontakt na izravan i učinkovit način;</p> <p>(d)državi članici koja ima nadležnost za njega i nadležnih regulatornih vlasti ili tijela ili nadzornih tijela.</p> <p>2. Države članice mogu donijeti zakonodavne mjere kojima se predviđa da, uz informacije navedene u stavku 1., pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti omogućuju dostupnost informacija koje se odnose na njihovu vlasničku strukturu, uključujući stvarne vlasnike. Takvim mjerama moraju se poštovati dotična temeljna prava, poput privatnog i obiteljskog života stvarnih vlasnika. Takve mjere moraju biti potrebne i proporcionalne i njima se mora nastojati ispuniti cilj od javnog interesa.”;</p>	<p>elektroničke pošte ili internetsku stranicu, što omogućuje brže, izravno i učinkovito stupanje u kontakt s njim</p> <ul style="list-style-type: none"> – vlasničkoj strukturi koja se objavljuje na internetskim stranicama – impresum te – nadležnim regulatornim i/ili nadzornim tijelima. 		
<p>9.članak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 6.</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje obvezu država članica da poštuju i štite ljudsko dostojanstvo, države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti ne sadržavaju:</p> <p>(a)poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju bilo kojeg od razloga iz članka 21. Povelje;</p>	<p>Članak 14.</p> <p>(1) Zabranjene su audio i/ili audiovizualne medijske usluge koje ugrožavaju ustavni poredak i nacionalnu sigurnost te javno potiču na počinjenje kaznenog djela terorizma iz članka 99. Kaznenog zakona.</p> <p>(2) U audio i/ili audiovizualnim medijskim uslugama zabranjeno je poticati, pogodovati poticanju i širenju mržnje ili diskriminacije na osnovi rasne ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja,</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>(b)javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541.</p> <p>2. Mjere poduzete u svrhe ovog članka potrebne su i proporcionalne i njima se poštuju prava i načela utvrđena u Povelji.”;</p>	<p>nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije, te antisemitizma i ksenofobije, nacional-šovinističke ideologije, ideja fašističkih, nacističkih, komunističkih i drugih totalitarnih režima.</p>		
<p>10.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 6.a</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti, a kojima bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika, dostupne samo na način kojim se osigurava da ih maloljetnici u normalnim okolnostima neće čuti ili vidjeti. Takve mjere mogu uključivati odabir vremena emitiranja, alate za provjeru dobi ili druge tehničke mjere. One su razmjerne mogućem štetnom učinku programa.</p> <p>Sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta, poput neopravdanog nasilja i pornografije, podliježe najstrožim</p>	<p>Članak 24.</p> <p>(2) Nisu dopuštene audiovizualne medijske usluge i radijski programi te sadržaji elektroničkih publikacija koji mogu ozbiljno naštetiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika,—posebno oni koji uključuju bezrazložno nasilje.</p> <p>(3) Audiovizualne medijske usluge i radijske programe za koje je vjerojatno da bi mogli naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika nije dopušteno objavljivati, osim kada je pružatelj medijske usluge osigurao, odabirom vremena emitiranja, alatima za provjeru dobi ili bilo kojom tehničkom mjerom, da ih maloljetnici u području prijenosa neće, obično, čuti ili gledati. Ako se audiovizualne komercijalne komunikacije vezane</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>mjerama.</p> <p>2. Osobne podatke maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji medijskih usluga u skladu sa stavkom 1. ne obrađuju se u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga gledateljima pružaju dovoljno informacija o sadržaju kojim bi se mogao narušiti fizički, psihički ili moralni razvoj maloljetnikâ. U tu svrhu, pružatelji medijskih usluga upotrebljavaju sustav kojim se opisuje moguća štetna priroda sadržaja audiovizualne medijske usluge.</p> <p>Za provedbu ovog stavka države članice potiču uporabu koregulacije kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.</p> <p>4. Komisija potiče pružatelje medijskih usluga da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za koregulaciju. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju, za potrebe ovog članka, putem kodeksâ ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.”</p>	<p>uz igre na sreću te audiovizualne medijske usluge i radijski programi emitiraju u nekodiranom obliku, pružatelj medijske usluge obvezan je osigurati da im prethodi zvučno upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja</p> <p>(4) Audiovizualne medijske usluge koje sadrže vizualne efekte koji mogu izazvati epilepsiju koja može biti označena odgovarajućom tehničkom mjerom.</p> <p>(5) Nije dopušteno objavljivanje informacije kojom se otkriva identitet djeteta do 18. godine života uključenog u slučajeve bilo kojeg oblika nasilja, bez obzira je li svjedok, žrtva ili počinitelj ili je dijete pokušalo ili izvršilo samoubojstvo, a niti iznositi pojedinosti iz djetetovih obiteljskih odnosa i privatnog života.</p> <p>(6) Osobni podatci maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji medijskih usluga u okviru tehničkih mjera za zaštitu maloljetnika ne smiju se obrađivati u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.</p> <p>(7) Vijeće za elektroničke medije propisat će pravilnikom tehničke</p>		
---	--	--	--

	<p>mjere i način postupanja nakladnika televizije i/ili radija u slučaju iz stavka 2. do 5. ovog članka.</p>		
<p>11.članak 7. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 7.</p> <p>1. Države članice bez nepotrebne odgode osiguravaju da se usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti stalno i postupno, korištenjem proporcionalnih mjera čine pristupačnijima osobama s invaliditetom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga redovito izvješćuju nacionalne regulatorne vlasti ili tijela o provedbi mjera iz stavka 1. Do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o provedbi stavka 1.</p> <p>3. Države članice potiču pružatelje medijskih usluga da razviju akcijske planove o pristupačnosti u odnosu na stalno i postupno povećanje pristupačnosti svojih usluga osobama s invaliditetom. O svakom takvom akcijskom planu obavješćuju se</p>	<p>Članak 18.</p> <p>(1) Nakladnici televizije i pružatelji medijskih usluga iz članka 26. i 92. ovog Zakona dužni su stalno i postupno korištenjem proporcionalnih mjera svoje usluge učiniti pristupačnijima djeci s teškoćama u razvoju i osobama s invaliditetom.</p> <p>(2) Vijeće za elektroničke medije potiče pružatelje medijskih usluga da razviju akcijske planove o pristupačnosti u odnosu na stalno i postupno povećanje pristupačnosti svojih usluga osobama s invaliditetom.</p> <p>(3) Pružatelji medijskih usluga dužni su jednom godišnje, a najkasnije do 1. rujna, izvijestiti Vijeće za elektroničke medije o poduzetim mjerama iz stavka 1. ovog članka.</p> <p>(4) Agencija za elektroničke medije internetska je kontaktna točka za pružanje informacija i primanje pritužbi u pogledu svih pitanja pristupačnosti iz ovog članka.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>nacionalne regulatorne vlasti ili tijela.</p> <p>4. Svaka država članica određuje jedinstvenu, lako pristupačnu, među ostalim i osobama s invaliditetom, i javno dostupnu online kontaktnu točku za pružanje informacija i primanje pritužbi u pogledu svih pitanja pristupačnosti iz ovog članka.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se hitne informacije, uključujući javne obavijesti i objave u slučajevima prirodne katastrofe, koje su stavljene na raspolaganje javnosti putem audiovizualnih medijskih usluga, pružaju na način koji je pristupačan osobama s invaliditetom.”;</p>	<p>(5) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. ovog članka najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga.</p>		
<p>12.umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 7.a</p> <p>Države članice mogu poduzeti mjere kako bi osigurale primjereno isticanje audiovizualnih medijskih usluga od općeg interesa.</p> <p>Članak 7.b</p> <p>Države članice poduzimaju odgovarajuće i proporcionalne mjere kako bi osigurale da se audiovizualnim medijskim uslugama koje pružaju pružatelji medijskih usluga, bez izričite suglasnosti tih pružatelja, prekrivanjem ne nadodaju</p>	<p>Članak 8.</p> <p>Programe i audiovizualne medijske usluge treba prenositi bez njihova skraćivanja i/ili mijenjanja, kao i bez prekrivanja nadodanim elementima iz komercijalnih razloga bez izričite suglasnosti pružatelja medijskih usluga.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>elementi iz komercijalnih razloga niti se one mijenjaju.</p> <p>Za potrebe ovog članka države članice utvrđuju regulatorne pojednosti, uključujući iznimke, osobito u pogledu zaštite legitimnih interesa korisnika, uzimajući istodobno u obzir legitimne interese pružatelja medijskih usluga koji su izvorno pružili audiovizualne medijske usluge.”;</p>			
<p>13.članak 9. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 9.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se audiovizualnim komercijalnim komunikacijama koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti ispunjavaju sljedeći zahtjevi:</p> <p>(a)audiovizualne komercijalne komunikacije lako su prepoznatljive kao takve; prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija zabranjena je;</p> <p>(b)u audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne upotrebljavaju se tehnike utjecaja na podsvijest;</p> <p>(c)audiovizualne komercijalne komunikacije:</p> <p>i.ne dovode u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva;</p> <p>ii.ne uključuju niti promiču bilo kakav</p>	<p>Članak 21.</p> <p>(1) Audiovizualna komercijalna komunikacija mora biti odmah prepoznatljiva kao takva.</p> <p>(2) Nisu dopuštene prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije.</p> <p>(3) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije koristiti podsvjesne tehnike.</p> <p>(4) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dovoditi u pitanje poštovanje ljudskog dostojanstva – uključivati ili promicati bilo kakvu diskriminaciju na temelju rase, etničkog pripadnosti ili boje, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnosti ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>oblik diskriminacije na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolne orijentacije;</p> <p>iii.ne potiču ponašanje koje šteti zdravlju ili sigurnosti;</p> <p>iv.ne potiču ponašanje kojim se uvelike ugrožava zaštita okoliša;</p> <p>(d)zabranjuju se svi oblici audiovizualnih komercijalnih komunikacija za cigarete i druge duhanske proizvode, kao i za elektroničke cigarete i spremnike za ponovno punjenje;</p> <p>(e)audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića ne smiju biti posebno usmjerene na maloljetnike ni poticati neumjerenu potrošnju takvih pića;</p> <p>(f)zabranjuje se audiovizualna komercijalna komunikacija za lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge;</p> <p>(g)audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju uzrokovati fizičku, psihičku ili moralnu štetu maloljetnicima; stoga se njima maloljetnicima izravno ne preporučuje kupnja ili najam proizvoda ili usluge iskorištavanjem njihova neiskustva ili lakovjernosti, izravno ih se ne potiče da uvjere svoje roditelje ili druge</p>	<p>članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije</p> <p>– poticati ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost</p> <p>– poticati ponašanje koje uvelike šteti zaštiti okoliša.</p> <p>(5) Nije dopušten nijedan oblik audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje promiču cigarete i druge duhanske proizvode, kao i elektroničke cigarete i spremnike za njihovo ponovno punjenje.</p> <p>(6) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića ne smiju biti posebno usmjerene na maloljetnike i ne smiju poticati na neumjerenu konzumaciju takvih pića.</p> <p>(7) Nisu dopuštene audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču lijekove i liječenje koji su dostupni samo na liječnički recept.</p> <p>(8) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:</p> <p>– prouzročiti fizičku, psihičku ili moralnu štetu maloljetnicima</p>		
---	---	--	--

<p>osobe da kupe robu ili usluge koje se oglašavaju, ne iskorištava se povjerenje maloljetnika u roditelje, učitelje ili druge osobe, niti neopravdano prikazuje maloljetnike u opasnim situacijama.</p> <p>2. Audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, uz iznimku pokroviteljstva i plasmana proizvoda, usklađene su s kriterijima navedenima u članku 22.</p> <p>3. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića. Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito smanjenje izloženosti maloljetnika audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za alkoholna pića.</p> <p>4. Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., u vezi s neprimjerenim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama, koje prate ili su uključene u dječje programe, u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s</p>	<ul style="list-style-type: none"> – izravno poticati maloljetnike na kupnju ili unajmljivanje proizvoda ili usluge, iskorištavajući njihovo neiskustvo ili lakovjernost – izravno poticati maloljetnike na uvjeravanje njihovih roditelja ili drugih na kupnju robe ili usluga koje se oglašavaju – iskorištavati posebno povjerenje koje maloljetnici imaju u roditelje, učitelje ili druge osobe – neopravdano pokazivati maloljetnike u opasnim prilikama. <p>(9) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, uz iznimku pokroviteljstva i plasmana proizvoda, moraju ispunjavati kriterije propisane člankom 36. stavkom 5. ovog Zakona.</p> <p>(10) Audiovizualne komercijalne vezane uz igre na sreću ne smiju se emitirati u programima namijenjenim djeci.</p> <p>(11) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije biti više od 5% glasnija od ostatka audiovizualnog programa, radijskog</p>		
--	---	--	--

<p>hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasnih kiselina, soli ili natrija i šećera, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.</p> <p>Ti su kodeksi usmjereni na učinkovito smanjenje izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama za takvu hranu i pića. Njima se nastoji osigurati da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.</p> <p>5. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju za potrebe ovog članka putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.”;</p>	<p>programa ili elektroničke komunikacije.</p> <p>(12) Pružatelji medijskih usluga dužni su u skladu s člankom 12. ovog Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu dječjih programa koji sadržavaju ili su popraćeni neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom u vezi s hranom i pićima koji sadrže hranjive tvari i sastojke s prehrambenim ili fiziološkim učinkom, a posebno onih kao što su masnoća, transmasne kiseline, sol/natrij i šećeri, čija se pretjerana uporaba u općoj prehrani ne preporučuje.</p> <p>(13) Pružatelji medijskih usluga dužni su u skladu s člankom 12. ovog Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu neprimjerenih audiovizualnih komercijalnih komunikacija za alkoholna pića koja moraju biti usmjerena na učinkovito smanjenje izloženosti maloljetnika istima.</p> <p>(14) Vijeće za elektroničke medije objavit će na svojoj internetskoj stranici pravila ponašanja koja su prihvaćena sukladno stavku 12. i 13. ovog članka.</p>		
--	--	--	--

<p>14.članak 10. mijenja se kako slijedi:</p> <p>(a)stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Audiovizualne medijske usluge ili programi nisu pod pokroviteljstvom društava čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje.”;</p> <p>(b)stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„4. Informativni programi i programi o tekućim događajima nisu pod pokroviteljstvom. Države članice mogu zabraniti pokroviteljstvo nad dječjim programima. Države članice mogu odabrati da zabrane prikazivanje pokroviteljskog logotipa tijekom dječjih, dokumentarnih i vjerskih programa.”;</p>	<p>Članak 22. stavak 2.</p> <p>Audiovizualne medijske usluge ili programi ne smiju biti pod pokroviteljstvom poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje.</p> <p>Članak 22. stavci 4. i 5.</p> <p>(4) Vijesti i program o tekućim događajima ne smiju biti pod pokroviteljstvom.</p> <p>(5) Nije dopušteno prikazivanje znaka tvrtke pokrovitelja tijekom dječjih programa, dokumentarnih i vjerskih programa.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>15.članak 11. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 11.</p> <p>1. Ovaj članak primjenjuje se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.</p> <p>2. Plasman proizvoda dopušten je u svim audiovizualnim medijskim uslugama, osim u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim</p>	<p>Članak 23.</p> <p>(1) Plasman proizvoda nije dopušten u vijestima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskom programu i dječjem programu.</p> <p>(2) Audiovizualni programi koji sadrže plasman proizvoda moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na njihov sadržaj i organizaciju u okviru rasporeda, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>pitanjima, vjerskim programima i dječjim programima.</p> <p>3. Programi koji sadržavaju plasman proizvoda ispunjavaju sljedeće zahtjeve:</p> <p>(a) na njihov sadržaj i organizaciju u okviru rasporeda, u slučaju televizijskog emitiranja, ili u okviru kataloga, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, ni u kojem se slučaju ne utječe na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;</p> <p>(b) ne potiču izravno kupnju ni najam robe ili usluga, posebice putem posebnih promotivnih upućivanja na tu robu ili usluge;</p> <p>(c) u programima se nedopušteno ne ističe dotični proizvod;</p> <p>(d) gledatelji se jasno obavješćuju o postojanju plasmana proizvoda s pomoću odgovarajuće oznake na početku i na kraju programa te kad se program nastavi nakon stanke za oglašavanje kako bi se izbjegla moguća zbunjenost gledatelja.</p> <p>Države članice mogu se odreći zahtjeva određenih u točki (d), osim u slučaju programa koje je proizveo ili naručio pružatelj medijske usluge ili društvo povezano s tim pružateljem medijske</p>	<p>okviru kataloga, u slučaju audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, ni u kojem se slučaju ne utječe na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga</p> <ul style="list-style-type: none"> – ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge – ne smiju neprilično isticati dotični proizvod – gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju plasmana proizvoda na najavnoj i/ili odjavnoj špici te kada se audiovizualni program nastavi nakon stanke za oglašavanje, kako ne bi došlo do zbunjivanja gledatelja. <p>(3) Iznimno se odredbe stavka 2. podstavka 4. ovog članka ne primjenjuju u slučaju kada audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda ne proizvodi niti naručuje sam pružatelj medijskih usluga ili poduzeće povezano s pružateljem medijskih usluga.</p> <p>(4) Audiovizualni programi ne smiju uključivati plasman sljedećih</p>		
---	---	--	--

<p>usluge.</p> <p>4. Programi ni u kojem slučaju ne sadržavaju plasman sljedećih proizvoda:</p> <p>(a) cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za ponovno punjenje ili plasman proizvoda društava čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja tih proizvoda;</p> <p>(b) posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čijoj je nadležnosti pružatelj medijske usluge.”;</p>	<p>proizvoda:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili plasman proizvoda poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, kao i elektroničkih cigareta i spremnika za njihovo ponovno punjenje ili - posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept. <p>(5) Vijeće za elektroničke medije pravilnikom propisuje tehničke i druge mjere kojima se gledatelji obavještavaju o plasmanu proizvoda u programima.</p> <p>(6) Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.</p>		
<p>16. naslov poglavlja IV. briše se;</p>	<p>nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>nije primjenjivo</p>

17. članak 12. briše se;	Brisano	U potpunosti preuzeto	
<p>18.članak 13. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 13.</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji su u njihovoj nadležnosti osiguraju najmanje 30 % udjela europskih djela u svojim katalogima i da osiguraju isticanje tih djela.</p> <p>2. Ako države članice zahtijevaju da pružatelji medijskih usluga pod njihovom nadležnošću financijski doprinose proizvodnji europskih djela, uključujući putem izravnih ulaganja u sadržaj i doprinosa nacionalnim fondovima, one također mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga koji ciljaju na publiku na njihovim državnim područjima, ali s poslovnim nastanom u drugim državama članicama, da daju takve financijske doprinose koji su proporcionalni i nediskriminirajući.</p> <p>3. U slučaju iz stavka 2. financijski</p>	<p>Članak 27.</p> <p>(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev moraju osigurati najmanje 30% udjela europskih djela u svojim katalogima te osigurati njihovo isticanje i na naslovnoj stranici kataloga.</p> <p>(2) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su ostvarivati i povećavati udio europskih djela u katalogu programa sukladno kriterijima i načinu koji pravilnikom iz članka 48. stavka 2. ovog Zakona utvrdi Vijeće za elektroničke medije.</p> <p>(3) Obveza iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija.</p> <p>(4) Izvješće o provedbi obveze iz stavka 1. i 2. ovog članka pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev dužni su dostaviti Vijeću za elektroničke medije najkasnije do 31.</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>doprinosi temelje se samo na prihodima ostvarenima u ciljanim državama članicama. Ako država članica u kojoj pružatelj usluga ima poslovni nastan uvede takav financijski doprinos, u obzir uzima sve financijske doprinose koje su uvele ciljane države članice. Svaki financijski doprinos mora biti u skladu s pravom Unije, posebno s pravilima o državnim potporama.</p> <p>4. Države članice izvješćuju Komisiju do 19. prosinca 2021. i svake dvije godine nakon toga o provedbi stavaka 1. i 2.</p> <p>5. Komisija na temelju podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavaka 1. i 2., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne raznolikosti.</p> <p>6. Obveza uvedena na temelju stavka 1. i zahtjev za pružatelje medijskih usluga koji ciljaju na publiku u drugim državama članicama iz stavka 2. ne primjenjuju se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom. Države članice mogu se također odreći takvih obveza ili zahtjeva ako bi oni zbog prirode ili tematike audiovizualnih medijskih usluga bili neizvedivi ili neopravdani.</p>	<p>siječnja za prethodnu godinu na obrascima koje utvrdi Vijeće.</p> <p>(5) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. ovog članka najkasnije do 19. prosinca 2021. te svake dvije godine nakon toga.</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji su usmjereni prema publici u Republici Hrvatskoj, a čiji je poslovni nastan u drugim državama članicama Europske unije, dužni su sukladno propisu kojim se uređuje audiovizualna djelatnost:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uplaćivati financijski doprinos iz godišnjeg prihoda ostvarenog u Republici Hrvatskoj za provedbu Nacionalnog programa audiovizualnog stvaralaštva, a za proizvodnju europskih djela ili - uložiti u produkciju hrvatskih audiovizualnih djela neovisnih proizvođača ili - otkupiti proizvedena hrvatska audiovizualna djela neovisnih proizvođača. <p>(2) Financijski doprinos iz stavka 1. ovoga članka može se kumulirati kroz dvije godine.</p> <p>(3) Financijski doprinos iz stavka 1. ovog članka odnosi se na prihode</p>		
---	--	--	--

<p>7. Komisija izdaje smjernice za izračunavanje udjela europskih djela iz stavka 1. i definiranja male publike i niskog prometa iz stavka 6. nakon savjetovanja s Odborom za kontakt.”;</p>	<p>koje je pružatelj medijske usluge na zahtjev ostvario u Republici Hrvatskoj obavljanjem djelatnosti. Podatke o prihodima ostvarenim od obavljanja djelatnosti pružatelji medijskih usluga na zahtjev trebaju dostaviti u obliku financijskih izvješća koja su ovjerile neovisne revizorske tvrtke.</p> <p>(4) Pružatelji medijskih usluga na zahtjev koji imaju nastan u Republici Hrvatskoj, a koji su usmjereni prema publici u drugim državama članicama Europske unije koje su uvele financijski doprinos, iznos uplaćenog doprinosa u drugim državama uzima se u obzir.</p> <p>(5) Obveza iz stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na pružatelje medijskih usluga s niskim prometom ili malom publikom, a sukladno smjernicama koje izdaje Europska komisija</p>		
<p>19.u članku 19. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Zasebni spotovi za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima. Zasebni spotovi za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, ostaju iznimke.”;</p>	<p>Članak 33. stavak 2.</p> <p>Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu dopušteni su u sportskim događanjima te predstavljaju iznimku.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>20.u članku 20. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„2. Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i informativnih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem, teletrgovinom, ili oboma, jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta. Prijenos dječjih programa može se prekinuti televizijskim oglašavanjem jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je planirano trajanje programa dulje od 30 minuta. Prijenos teletrgovine zabranjen je tijekom dječjih programa. Televizijsko oglašavanje ili teletrgovina ne umeću se tijekom vjerskih obreda.”;</p>	<p>Članak 36.</p> <p>(5) Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije), kinematografskih djela i vijesti može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom, jednom u svakom predviđenom razdoblju od najmanje 30 minuta.</p> <p>(6) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi.</p> <p>(7) Programi za djecu koji su kraći od 30 minuta ne smiju se prekidati kratkim televizijskim oglasima. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta.</p> <p>(8) Programe za djecu zabranjeno je prekidati teletrgovinom tijekom cijelog trajanja te objavljavati kratke oglase za teletrgovinu 10 minuta prije početka i poslije završetka dječjeg programa.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	--	------------------------------	--

<p>21.članak 23. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 23.</p> <p>1. Udio kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 6:00 i 18:00 sati ne smije prekoračivati 20 % tog razdoblja. Udio kratkih spotova za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 18:00 i 24:00 sati ne smije prekoračivati 20 % tog razdoblja.</p> <p>2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:</p> <p>(a) najave televizijske kuće u vezi s vlastitim programima i pratećim proizvodima izravno izvedenim iz tih programa ili s programima i audiovizualnim medijskim uslugama drugih subjekata koji pripadaju istoj grupi televizijskih kuća;</p> <p>(b) najave pokroviteljstva;</p> <p>(c) plasmane proizvoda;</p> <p>(d) neutralne okvire između uredničkog sadržaja i spotova za televizijsko oglašavanje ili za teletrgovinu te između pojedinačnih spotova.”;</p>	<p>Članak 36.</p> <p>(1) Trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 6 i 18 sati ne smije prekoračiti 20% tog razdoblja. Trajanje kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu u razdoblju između 18 i 24 sata ne smije prekoračiti 20% tog razdoblja.</p> <p>(2) Odredbe stavka 1. ovog članka ne primjenjuju se na televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi iz članka 41. stavka 2. ovog Zakona.</p> <p>(3) Odredba stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se na najave nakladnika televizije vezane uz vlastite programe i sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa ili s programima i audiovizualnim medijskim uslugama drugih subjekata koji pripadaju istoj grupi televizijskih nakladnika, najave pokroviteljstva, plasman proizvoda i neutralne okvire između uredničkog sadržaja i spotova za televizijsko oglašavanje ili za teletrgovinu te između kratkih televizijskih oglasa.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
---	---	------------------------------	--

<p>22. poglavlje VIII. briše se;</p>	<p>Brisano</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>23.umeće se sljedeće poglavlje:</p> <p>„POGLAVLJE IX.A</p> <p>ODREDBE PRIMJENJIVE NA USLUGE PLATFORMI ZA RAZMJENU VIDEOZAPISA</p> <p>Članak 28.a</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa s poslovnim nastanom na državnom području države članice u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2000/31/EZ u nadležnosti je te države članice.</p> <p>2. Smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa koji nema poslovni nastan na državnom području države članice prema stavku 1. ima poslovni nastan na državnom području države članice za potrebe ove Direktive ako taj pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa:</p> <p>(a)ima matično društvo ili društvo kći s</p>	<p>IX. USLUGE PLATFORMI ZA RAZMJENU VIDEOZAPISA</p> <p>Članak 95.</p> <p>(1) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa unutar su nadležnosti Republike Hrvatske ako imaju poslovni nastan na njezinom području ili ako se prema stavku 4. ovog članka smatra da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.</p> <p>(2) Ako pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa nema sjedište u jednoj od država članica Europske unije, smatrat će se da taj pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj u sljedećim slučajevima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ima matično društvo ili ovisno društvo s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj ili - dio je grupe, a drugo društvo iz te grupe ima 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>poslovnim nastanom na državnom području te države članice; ili (b) dio je grupe, a drugo društvo iz te grupe ima poslovni nastan na državnom području te države članice.</p> <p>Za potrebe ovog članka:</p> <p>(a) ‚matično društvo‘ znači društvo koje kontrolira jedno ili više društva kćeri; (b) ‚društvo kći‘ znači društvo koje je pod kontrolom matičnog društva, uključujući sva društva kćeri krajnjeg matičnog društva; (c) ‚grupa‘ znači matično društvo, sva njegova društva kćeri i sva druga društva koja su u pogledu organizacije ekonomski i pravno povezana s njima.</p> <p>3. Za potrebe primjene stavka 2., ako matično društvo, društvo kći ili druga društva iz grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj njegovo matično društvo ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj društvo kći ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugo društvo iz grupe.</p> <p>4. Za potrebe primjene stavka 3., ako</p>	<p>poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.</p> <p>(3) U svrhu primjene stavka 2. ovog članka, ako matično društvo, ovisno društvo ili druga društva iz grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluge platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj njegovo matično društvo ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj ovisno društvo ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u toj državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugo društvo iz grupe.</p> <p>(4) U svrhu primjene stavka 3. ovog članka, ako postoji više ovisnih društava i svako od njih ima poslovni nastan u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od ovisnih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice. Ako postoji više drugih društava koja su dio grupe i svako od njih ima poslovni nastan u različitoj državi</p>		
--	--	--	--

<p>postoji više društava kćeri i svako od njih ima poslovni nastan u različitim državi članici, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od društava kćeri započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.</p> <p>Ako postoji više drugih društava koja su dio grupe i svako od njih ima poslovni nastan u različitoj državi članici, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od tih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.</p> <p>5. Za potrebe ove Direktive članak 3. i članci od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ primjenjuju se na pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa za koje se smatra da imaju poslovni nastan u državi članici u skladu sa stavkom 2. ovog članka.</p> <p>6. Države članice uspostavljaju i vode ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan na njihovu državnom području i naznačuju na kojim se</p>	<p>članici, smatra se da pružatelj usluga platformi za razmjenu videozapisa ima poslovni nastan u državi članici u kojoj je jedno od tih društava započelo svoju aktivnost, pod uvjetom da zadržava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te države članice.</p> <p>(5) Vijeće za elektroničke medije vodi ažurirani popis pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa koji imaju ili za koje se smatra da imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, a u popisu se navodi na kojim se kriterijima, utvrđenim u stavicima 1. do 4. ovog članka, temelji njihova nadležnost.</p> <p>(6) Vijeće za elektroničke medije u obvezi je dostaviti, Europskoj komisiji, popis iz stavka 5. ovog članka te sva njegova ažuriranja.</p> <p style="text-align: center;">Članak 95.</p> <p>(1) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u nadležnosti Republike Hrvatske dužni su poduzeti sljedeće mjere u pogledu zaštite:</p> <ul style="list-style-type: none"> - maloljetnika od programa – videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih 		
--	---	--	--

<p>kriterijima, utvrđenima u stavcima od 1. do 4., temelji njihova nadležnost. Države članice Komisiji dostavljaju taj popis, uključujući sva njegova ažuriranja.</p> <p>Komisija osigurava da su takvi popisi dostupni u centraliziranoj bazi podataka. U slučaju nedosljednosti između popisa Komisija stupa u kontakt s dotičnim državama članicama kako bi se pronašlo rješenje. Komisija osigurava da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju pristup toj bazi podataka. Komisija informacije iz baze podataka javno obznanjuje.</p> <p>7. Ako se primjenjujući ovaj članak dotične države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od ERGA-e da u skladu s člankom 30.b stavkom 3. točkom (d) dostavi mišljenje o tom pitanju. ERGA to mišljenje dostavlja u roku od 15 radnih dana od kada je Komisija dostavila svoj zahtjev. Komisija na odgovarajući način izvješćuje Odbor za kontakt.</p> <p>Članak 28.b</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje članke od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ, države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su</p>	<p>komunikacija koje bi mogle naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika sukladno članku 25. ovog Zakona</p> <ul style="list-style-type: none"> - šire javnosti od programa <ul style="list-style-type: none"> - videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje sadrže poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju članka 14. ovog Zakona - šire javnosti od programa <ul style="list-style-type: none"> - videozapisa koji su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje imaju sadržaj čije širenje čine aktivnost koja je kazneno djelo, a to su javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma iz članka 99. Kaznenog zakona, kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom iz članka 163. Kaznenog zakona i kaznena djela koja se odnose na rasizam i ksenofobiju iz članka 125 Kaznenog zakona. <p>(2) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su prilikom objava audiovizualnih</p>		
---	--	--	--

<p>u njihovoj nadležnosti poduzmu odgovarajuće mjere u pogledu zaštite:</p> <p>(a) maloljetnika od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija kojima bi se moglo naštetiti njihovu fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju u skladu s člankom 6.a stavkom 1.;</p> <p>(b) šire javnosti od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje sadrže poticanje na nasilje ili mržnju protiv skupine osoba ili člana neke skupine na temelju bilo kojeg od razloga iz članka 21. Povelje;</p> <p>(c) šire javnosti od programa, videozapisa koje su generirali korisnici i audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje imaju sadržaj čije širenje čini aktivnost koja je kazneno djelo na temelju prava Unije, a to su javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma kako je određeno u članku 5. Direktive (EU) 2017/541, kaznena djela u vezi s dječjom pornografijom kako su određena u članku 5. stavku 4. Direktive 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća (*1) i kaznena djela koja se odnose na rasizam i ksenofobiju kako su određena u članku 1. Okvirne odluke</p>	<p>komercijalnih komunikacija poštivati odredbu članka 22. stavaka 1. do 8. ovog Zakona.</p> <p>(3) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi videozapise koje je generirao korisnik, a koje sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije, poštovale odredbu članka 22. stavaka 1. do 8. ovog Zakona.</p> <p>(4) Pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa dužni su obavijestiti korisnike kada programi i videozapisi koje su generirali korisnici sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije sukladno stavku 7. podstavku 3. ovog članka ili pružatelj ima saznanja o toj činjenici.</p> <p>(5) Vijeće potiče uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksa ponašanja sukladno članku 12. ovog Zakona, u cilju učinkovite smanjenosti izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasne kiseline, soli ili natrija i šećera, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne</p>		
--	---	--	--

<p>2008/913/PUP.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti ispunjavaju zahtjeve iz članka 9. stavka 1. s obzirom na audiovizualne komercijalne komunikacije koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa stavljaju na tržište, prodaju i uređuju.</p> <p>Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti poduzimaju odgovarajuće mjere za ispunjavanje zahtjeva iz članka 9. stavka 1. s obzirom na audiovizualne komercijalne komunikacije koje ti pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, prodaju ili uređuju, uzimajući u obzir ograničeni nadzor koji te platforme za razmjenu videozapisa provode nad tim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama.</p> <p>Države članice osiguravaju da pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa jasno obavijeste korisnike kada programi i videozapisi koje su generirali korisnici sadrže audiovizualne komercijalne komunikacije, pod uvjetom da je dana izjava o takvim komunikacijama u skladu sa stavkom 3. trećim podstavkom točkom (c) ili pružatelj ima saznanja o toj</p>	<p>preporučuje, a tim se kodeksima ujedno osigurava da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.</p> <p>(6) Prilikom propisivanja mjera iz stavaka 1. i 2. ovog članka uzima se u obzir priroda sadržaja o kojem je riječ, šteta koju može prouzročiti, obilježja kategorije osoba koje treba zaštititi kao i prava i legitimne interese o kojima se radi, uključujući one pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa i korisnika koji su ih izradili ili učitali sadržaj, kao i interes šire javnosti. Mjere moraju biti izvedive i proporcionalne te se njima uzimaju u obzir opseg usluga platformi za razmjenu videozapisa i priroda usluge koja se pruža, a ne smiju dovoditi do mjera <i>ex ante</i> kontrola ili filtriranja sadržaja pri učitavanju, koji nisu u skladu s člankom 15. Direktive 2000/31/EZ.</p> <p>(7) U svrhu provedbe stavka 1. ovog članka, sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta podliježe najstrožim mjerama za kontrolu pristupa, a te mjere prema potrebi sastoje se od:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uključivanja zahtjeva iz stavka 1. u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa i njihove 		
---	--	--	--

<p>činjenici.</p> <p>Države članice potiču uporabu koregulacije i promicanje samoregulacije putem kodeksâ ponašanja, kako je navedeno u članku 4.a stavku 1., čiji je cilj učinkovito smanjenje izloženosti djece audiovizualnim komercijalnim komunikacijama u pogledu hrane i napitaka koji sadržavaju hranjive tvari te tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno masti, transmasne kiseline, soli ili natrij i šećere, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje. Tim se kodeksima ujedno osigurava da se takvim audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne ističe pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.</p> <p>3. Za potrebe stavaka 1. i 2. odgovarajuće mjere utvrđuju se obzirom na prirodu sadržaja o kojem je riječ, štetu koju može prouzročiti, obilježja kategorije osoba koje treba zaštititi kao i prava i legitimne interese o kojima se radi, uključujući one pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa i korisnika koji su izradili ili učitali sadržaj, kao i interes šire javnosti.</p> <p>Države članice osiguravaju da svi pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa koji su u njihovoj nadležnosti primjenjuju takve mjere. Te mjere moraju</p>	<p>primjene u tim uvjetima</p> <ul style="list-style-type: none"> - uključivanja zahtjeva iz članka 22. stavaka 1. do 8. ovog Zakona za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju u uvjet usluga platformi za razmjenu videozapisa te njihove primjene u tim uvjetima - postojanja funkcionalnosti za korisnike koji učitavaju videozapise koje su generirali korisnici da izjave sadrže li takvi videozapisi audiovizualne komercijalne komunikacije, ako to znaju ili se može razumno očekivati da znaju - uspostave i primjene transparentnih mehanizama prilagođenih korisnicima kojima korisnici platforme za razmjenu videozapisa mogu prijaviti ili naznačiti dotičnom pružatelju usluge platforme za razmjenu videozapisa sadržaj iz stavka 1. pružen na njegovoj platformi - uspostave i primjene sustava s pomoću kojih 		
---	---	--	--

<p>biti izvedive i proporcionalne te se njima uzimaju u obzir opseg usluga platformi za razmjenu videozapisa i priroda usluge koja se pruža. Te mjere ne dovode do nikakvih mjera ex ante kontrola ili filtriranja sadržaja pri učitavanju, koji nisu u skladu s člankom 15. Direktive 2000/31/EZ. Za potrebe zaštite maloljetnikâ, predviđene u ovom članku stavku 1. točki (a), sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta podliježe najstrožim mjerama za kontrolu pristupa.</p> <p>Te se mjere sastoje, prema potrebi, od sljedećega:</p> <p>(a)uključivanja zahtjevâ iz stavka 1. u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa i njihove primjene u tim uvjetima;</p> <p>(b)uključivanja zahtjevâ iz članka 9. stavka 1. za audiovizualne komercijalne komunikacije koje pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa ne stavljaju na tržište, ne prodaju niti uređuju, u uvjete usluga platformi za razmjenu videozapisa te njihove primjene u tim uvjetima;</p> <p>(c)postojanja funkcionalnosti za korisnike koji učitavaju videozapise koje su generirali korisnici da izjave sadrže li takvi videozapisi audiovizualne komercijalne komunikacije, ako to znaju ili se može razumno očekivati da</p>	<p>pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa objašnjavaju korisnicima platformi za razmjenu videozapisa koji je učinak prijavljivanja i označavanja iz podstavka 4. ovog stavka</p> <ul style="list-style-type: none"> - uspostave i primjene sustava za provjeru dobiti za korisnike usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika - uspostave i primjene sustava jednostavnih za uporabu kojima se korisnicima platformi za razmjenu videozapisa omogućuje da ocijene sadržaj iz stavka 1. ovog članka - osiguravanja sustava za roditeljsku kontrolu koji su pod kontrolom krajnjeg korisnika u pogledu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika - uspostave i primjene transparentnih i učinkovitih procedura jednostavnih za uporabu za bavljenje 		
--	---	--	--

<p>znaju;</p> <p>(d)uspostave i primjene transparentnih mehanizama prilagođenih korisnicima kojima korisnici platforme za razmjenu videozapisa mogu prijaviti ili naznačiti dotičnom pružatelju usluge platforme za razmjenu videozapisa sadržaj iz stavka 1. pružen na njegovoj platformi;</p> <p>(e)uspostave i primjene sustava s pomoću kojih pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa objašnjavaju korisnicima platformi za razmjenu videozapisa koji je učinak prijavljivanja i označivanja iz točke (d);</p> <p>(f)uspostave i primjene sustava za provjeru dobi za korisnike usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;</p> <p>(g)uspostave i primjene sustava jednostavnih za uporabu kojima se korisnicima platformi za razmjenu videozapisa omogućuje da ocijene sadržaj iz stavka 1.;</p> <p>(h)osiguravanja sustavâ za roditeljsku kontrolu koji su pod kontrolom krajnjeg korisnika u pogledu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;</p> <p>(i)uspostave i primjene transparentnih i</p>	<p>pritužbama korisnika pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na provedbu mjera iz podstavaka 4. do 8. ovog stavka te za njihovo rješavanje</p> <p>- predviđanja učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnika o tim mjerama i alatima.</p> <p>(8) Osobni podaci maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu sa stavkom 7. podstavcima 6. i 8. ovog članka ne smiju se obrađivati u komercijalne svrhe, kao što je izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.</p> <p>(9) Za provedbu mjera iz stavka 1. i 7. ovog članka Vijeće potiče postupanje propisano člankom 11. ovog Zakona.</p> <p>(10) Vijeće uspostavlja mehanizme za ocjenu prikladnosti mjera iz stavka 7. ovog članka koje su poduzeli pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa.</p>		
---	--	--	--

<p>učinkovitih procedura jednostavnih za uporabu za bavljenje pritužbama korisnika pružatelju usluga platformi za razmjenu videozapisa u odnosu na provedbu mjera iz točaka od (d) do (h) te za njihovo rješavanje;</p> <p>(j) predviđanja učinkovitih mjera i alata za razvoj medijske pismenosti i podizanje svijesti korisnikâ o tim mjerama i alatima.</p> <p>Osobne podatke maloljetnika koje su prikupili ili na drugi način dobili pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu s trećim podstavkom točkama (f) i (h) ne obrađuje se u komercijalne svrhe, kao što su izravni marketing, izrada profila i ciljano bihevioralno oglašavanje.</p> <p>4. Za potrebe provedbe mjera iz stavaka 1. i 3. ovog članka države članice potiču uporabu koregulacije kako je predviđeno u članku 4.a stavku 1.</p> <p>5. Države članice uspostavljaju potrebne mehanizme za ocjenjivanje primjerenosti mjera iz stavka 3. koje su poduzeli pružatelji usluga platformi za razmjenu videozapisa. Države članice ocjenu tih mjera povjeravaju nacionalnim regulatornim vlastima ili tijelima.</p> <p>6. Države članice mogu uvesti mjere za pružatelje usluga platformi za razmjenu</p>			
---	--	--	--

videozapisa koje su detaljnije ili strože od mjera iz stavka 3. ovog članka. Pri donošenju takvih mjera države članice ispunjavaju zahtjeve utvrđene primjenjivim pravom Unije poput onih iz članaka od 12. do 15. Direktive 2000/31/EZ ili članka 25. Direktive 2011/93/EU.

7. Države članice osiguravaju da su mehanizmi za izvansudsko rješavanje sporova dostupni za rješavanje sporova između korisnika i pružatelja usluga platformi za razmjenu videozapisa povezanih s primjenom stavaka 1. i 3. Takvim se mehanizmima omogućuje nepristrano rješavanje sporova, a korisniku se ne uskraćuje pravna zaštita predviđena nacionalnim pravom.

8. Države članice osiguravaju da korisnici mogu ostvarivati svoja prava pred sudom u vezi s pružateljima usluga platformi za razmjenu videozapisa u skladu sa stavicima 1. i 3.

9. Komisija potiče pružatelje usluga platformi za razmjenu videozapisa da razmjenjuju najbolju praksu o kodeksima ponašanja za koregulaciju iz stavka 4.

10. Države članice i Komisija mogu poticati samoregulaciju putem kodeksa ponašanja Unije iz članka 4.a stavka 2.

<p>(*1) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011., str. 1.);";</p>			
<p>24.naslov poglavlja XI. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„REGULATORNE VLASTI I TIJELA DRŽAVA ČLANICA”</p>	<p>VII. AGENCIJA ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE I VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
<p>25.članak 30. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 30.</p> <p>1. Svaka država članica imenuje jedno ili više nacionalnih regulatornih vlasti, tijela, ili oboje. Države članice osiguravaju da su ona pravno odvojena od vlade i funkcionalno neovisna o svojim vladama i o bilo kojem drugom javnom ili privatnom tijelu. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da uspostave regulatore koji izvršavaju nadzor nad različitim sektorima.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela</p>	<p>VII. AGENCIJA ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE I VIJEĆE ZA ELEKTRONIČKE MEDIJE</p> <p>Agencija za elektroničke medije Članak 73.</p> <p>(1) Agencija za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Agencija) samostalna, neovisna i neprofitna pravna osoba s javnim ovlastima u okviru djelokruga i nadležnosti propisanih ovim Zakonom.</p> <p>(3) Zabranjen je svaki oblik utjecaja na rad Agencije koji bi mogao ugroziti njezinu samostalnost i neovisnost.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>izvršavaju svoje ovlasti nepristrano i transparentno te u skladu s ciljevima ove Direktive, posebno medijskim pluralizmom, kulturnom i jezičnom raznolikosti, zaštitom potrošača, pristupačnosti, nediskriminacijom, pravilnim funkcioniranjem unutarnjeg tržišta i promicanjem poštenog tržišnog natjecanja.</p> <p>Nacionalne regulatorne vlasti ili tijela ne traže ni ne primaju upute od nekog drugog tijela u vezi s izvršavanjem zadaća koje su im dodijeljene u skladu s nacionalnim pravom kojim se provodi pravo Unije. Time se ne sprečava nadzor u skladu s nacionalnim ustavnim pravom.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da su nadležnosti i ovlasti nacionalnih regulatornih vlasti ili tijela kao i načini utvrđivanja njihove odgovornosti jasno definirani u pravu.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela imaju odgovarajuće financijske i ljudske resurse te izvršne ovlasti za učinkovito izvršavanje svojih zadaća i za doprinosu radu ERGA-e. Države članice osiguravaju da se nacionalnim regulatornim vlastima ili tijelima omoguće vlastiti godišnji proračuni koji se javno obznanjaju.</p>	<p>(4) Rad Agencije je javan.</p> <p>(6) Tijela Agencije su ravnatelj Agencije i Vijeće za elektroničke medije (u daljnjem tekstu: Vijeće).</p> <p>(7) Ravnatelj Agencije zastupa, predstavlja i rukovodi Agencijom te je odgovoran za rad stručnih službi Agencije. Predsjednik Vijeća je i ravnatelj Agencije.</p> <p>(8) Unutarnji ustroj i poslovanje Agencije, opći akti Agencije te druga pitanja od značenja za rad Agencije pobliže se uređuju Statutom Agencije, kao temeljnim općim aktom Agencije.</p> <p style="text-align: center;">Stručna služba Agencije Članak 74.</p> <p>(1) Agencija ima stručnu službu koja obavlja stručne, administrativne i tehničke poslove Agencije, a ustrojena je u skladu sa Statutom i drugim općim aktima Agencije.</p> <p>(3) Prava iz radnog odnosa radnika stručne službe Agencije uređuju se općim aktima Agencije, u skladu s općim propisima o radu.</p> <p style="text-align: center;">Vijeće za elektroničke medije Članak 75.</p> <p>(1) Vijeće upravlja Agencijom te obavlja zadaće regulatornog tijela u području elektroničkih medija.</p>		
--	--	--	--

<p>5. Države članice u svojem nacionalnom pravu utvrđuju uvjete i postupke za imenovanje i razrješenje čelnika nacionalnih regulatornih vlasti i tijela ili članova kolegijalnog tijela koji ispunjavaju tu funkciju, uključujući trajanje mandata. Postupci su transparentni, nediskriminirajući i njima se jamči traženi stupanj neovisnosti. Čelnik nacionalne regulatorne vlasti ili tijela ili članovi kolegijalnog tijela koje ispunjav tu funkciju unutar nacionalne regulatorne vlasti ili tijela mogu biti razriješeni ako više ne ispunjavaju uvjete potrebne za izvršavanje svojih dužnosti, kako je unaprijed propisano na nacionalnoj razini. Odluka o razrješenju valjana je opravdana i podliježe prethodnoj obavijesti te se stavlja na raspolaganje javnosti.</p> <p>6. Države članice osiguravaju učinkovite žalbene mehanizme na nacionalnoj razini. Žalbeno tijelo, koje može biti sud, neovisno je o stranama u žalbenom postupku.</p> <p>Do rješenja žalbe primjenjuje se odluka nacionalnog regulatorne vlasti ili tijela, osim ako su odobrene privremene mjere u skladu s nacionalnim pravom.”</p>	<p>Predsjednik Vijeća potpisuje odluke Vijeća.</p> <p>(2) Predsjednik i članovi Vijeća obavljaju svoju dužnost profesionalno kao radnici Agencije s punim radnim vremenom.</p> <p>(3) Vijeće objavljuje godišnje izvješće o svom radu i podnosi ga Hrvatskom saboru.</p> <p style="text-align: center;">Članak 76.</p> <p>(1) Vijeće ima pet članova od kojih je jedan predsjednik Vijeća.</p> <p>(2) Predsjednika i ostale članove Vijeća imenuje i razrješuje Hrvatski sabor na prijedlog Vlade Republike Hrvatske. U postupku predlaganja članova Vijeća Vlada Republike Hrvatske objavljuje javni poziv za predlaganje kandidata za članove Vijeća.</p> <p>(3) Predsjednik i članovi Vijeća imenuju se na razdoblje od pet godina, a ono se produžuje do imenovanja novog predsjednika i/ili člana Vijeća u slučaju da do njegova isteka novi predsjednik i/ili član Vijeća nije izabran, najdulje do šest mjeseci, te mogu biti ponovno imenovani.</p> <p>(4) Zamjenika predsjednika Vijeća, na prijedlog predsjednika Vijeća, bira Vijeće većinom glasova.</p>		
---	--	--	--

(5) Članovi Vijeća mogu biti državljani Republike Hrvatske koji imaju završen diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij i imaju stručno znanje, sposobnost i iskustvo u radu u području medija, novinarstva, tehnologije, ekonomije, sociologije i prava. (6) Članovi Vijeća trebaju biti javni djelatnici koji su se u javnom životu istaknuli zalaganjem za poštovanje demokratskih načela i vladavinu prava, izgradnju i unaprjeđenje najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, razvitak civilnog društva, obranu ljudskih prava i sloboda, kao i za zaštitu slobode izražavanja. (7) Članovi Vijeća ne mogu biti državni dužnosnici, osobe koje obnašaju dužnost u tijelima političkih stranaka, tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili sindikatima te pravomoćno osuđeni za kazneno djelo. (8) Članovi Vijeća ne smiju biti vlasnici, dioničari ili imatelji udjela, članovi uprava, nadzornih odbora ili članovi upravnih vijeća i drugih odgovarajućih tijela upravljanja, direktori, ravnatelji ili drugi voditelji poslovanja pravnih osoba na koje se		

<p>primjenjuju odredbe ovog Zakona, a odnose se na audio i audiovizualne medijske usluge te mrežne operatore.</p> <p>(9) Članovi Vijeća ne mogu biti zaposlenici ili u ugovornom ili nekom drugom odnosu u bilo kojoj pravnoj osobi ili službi koja je u vezi s audio i audiovizualnim medijskim uslugama te mrežnim operatorima, kao ni osobe koje obavljaju poslove zbog kojih bi moglo doći do sukoba interesa.</p> <p>(10) Članovi Vijeća ne smiju od pružatelja medijskih usluga primati darove, prihvaćati usluge niti stupati u odnose koji ih dovode u sukob interesa u odnosu na zadaće propisane ovim Zakonom.</p> <p>(11) Na pitanja sprječavanja sukoba interesa u obnašanju dužnosti članova Vijeća primjenjuju se posebni zakon kojim je uređeno sprječavanje sukoba interesa.</p> <p>(12) Članovi Vijeća obvezni su ponašati se na način da ne umanjuju osobni ugled ili ugled Agencije te da ne dovode u pitanje samostalnost i neovisnost u obnašanju svoje dužnosti niti samostalnost i neovisnost Agencije.</p> <p>(13) Članovi Vijeća obvezni su u obavljanju svojih poslova, određenih ovim Zakonom te Statutom Agencije, postupati savjesno i u skladu s</p>		
--	--	--

	<p>moralnim i etičkim načelima i pravilima struke.</p> <p>(14) Hrvatski sabor odlukom će razriješiti dužnosti predsjednika, zamjenika predsjednika ili člana Vijeća prije isteka razdoblja na koje je imenovan, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, u slučaju:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ako sam zatraži razrješenje 2. ako se utvrdi da je prigodom predlaganja za člana Vijeća Agencije iznio o sebi neistinite podatke ili je propustio iznijeti podatke o okolnostima bitnim za utvrđivanje prijedloga 3. ako svojim radom ili ponašanjem dovede u pitanje svoj ugled ili ugled Agencije, odnosno svoju samostalnost i neovisnost ili samostalnost i neovisnost Agencije 4. ako nije u mogućnosti uredno obavljati dužnost dulje od šest mjeseci neprekinuto 5. ako je zbog bolesti trajno spriječen obavljati svoju dužnost 6. ako je pravomoćno osuđen za kazneno djelo 7. ako svojim radom ili ponašanjem onemogućuje ispunjavanje ciljeva i zadaća utvrđenih godišnjim programom rada Agencije 8. nastupa okolnosti iz stavaka 7. – 10. ovog članka. 		
--	---	--	--

(15) O postojanju razloga za razrješenje predsjednika, zamjenika predsjednika ili člana Vijeća prije isteka razdoblja na koje je imenovan Agencija mora izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

(16) Predsjednik, zamjenik predsjednika ili član Vijeća ne može se u razdoblju od godine dana od dana razrješenja s dužnosti imenovati za člana uprave, nadzornog odbora ili upravnog vijeća u pravnim osobama na koje se primjenjuju odredbe ovog Zakona.

Članak 81.

(1) Sredstva za obavljanje poslova Agencije iz članka 77. stavka 1. ovog Zakona osiguravaju se na temelju godišnjeg financijskog plana Agencije iz iznosa od 0,5% od ukupnog godišnjeg brutoprihoda koji su u prethodnoj godini ostvarili pružatelji medijskih usluga obavljanjem djelatnosti pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev iz članka 27. ovog Zakona, djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija iz članka 30. i 92. ovog Zakona, djelatnosti pružanja usluga elektroničkih publikacija iz članka 93. ovog Zakona te djelatnosti usluga platformi za razmjenu videozapisa iz

	<p>članka 94. ovog Zakona.</p> <p>(2) Neutrošena sredstva iz stavka 1. ovog članka ostvarena kao rezultat poslovanja na kraju proračunske godine mogu se utrošiti za dugoročne projekte i druge projekte od velikog značenja za rad Agencije te za medijsku pismenost i medijske analize i istraživanja.</p> <p>(3) Agencija odgovara za vlastite obveze cjelokupnom svojom imovinom, a Republika Hrvatska neograničeno odgovara za obveze Agencije.</p> <p>(4) Obveze Agencije u prvom se redu podmiruju iz njezine imovine, a tek onda iz državnog proračuna Republike Hrvatske.</p> <p>Članak 82.</p> <p>(1) Vijeće Agencije donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća Agencije.</p> <p>(2) Protiv odluka, opomena i drugih upravnih akata Agencije nije dopuštena žalba, ali se protiv njih može pokrenuti upravni spor pred mjesno nadležnim upravnim sudom.</p> <p>(3) U slučaju nepostupanja prema izvršnoj odluci ili drugom upravnom aktu Agencije iz stavka 2. ovog članka, Vijeće može izdati prekršajni nalog ili podnijeti optužni prijedlog</p>		
--	---	--	--

	radi pokretanja prekršajnog postupka.		
<p>26.Umeću se sljedeći članci:</p> <p>„Članak 30.a</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nacionalne regulatorne vlasti ili tijela poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi jedna drugoj i Komisiji pružile informacije potrebne za primjenu odredaba ove Direktive, osobito njegovih članaka 2., 3. i 4.</p> <p>2. U kontekstu razmjene informacija u skladu sa stavkom 1., kada nacionalne regulatorne vlasti ili tijela prime informaciju od pružatelja medijskih usluga u njihovoj nadležnosti o tome da će on pružati uslugu potpuno ili većinom usmjerenu na publiku u drugoj državi članici, nacionalna regulatorna vlast ili tijelo u državi članici koja ima nadležnost obavješćuje nacionalnu regulatornu vlast ili tijelo ciljane države članice.</p> <p>3. Ako regulatorna vlast ili tijelo države članice na čije je državno područje</p>	<p>Članak 77. stavak 1. točka 16. suradnja s regulatornim tijelima drugih država i/ili Europskom komisijom u razmjeni informacija radi provedbe ovog Zakona, napose odredbi članka 7., članka 27. stavka 3., članka 85. stavka 7., članka 90. i članka 92. stavka 3. ovog Zakona</p>	U potpunosti preuzeto	

usmjeren pružatelj medijskih usluga u nadležnosti druge države članice regulatornoj vlasti ili tijelu države članice u čijoj je nadležnosti taj pružatelj usluga pošalje zahtjev koji se odnosi na njegove djelatnosti, potonja vlast ili tijelo čini sve u svojoj moći da zahtjev riješi u roku od dva mjeseca, ne dovodeći u pitanje strože rokove primjenjive na temelju ove Direktive. Kada se to od nje zatraži, regulatorna vlast ili tijelo ciljane države članice regulatornoj vlasti ili tijelu države članice koja ima nadležnost pruža sve informacije koji bi mogle biti korisne za rješavanje zahtjeva.

Članak 30.b

1. Osniva se Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA).

2. Sastavljena je od predstavnika nacionalnih regulatornih vlasti ili tijela u području audiovizualnih medijskih usluga koji snose glavnu odgovornost za nadziranje audiovizualnih medijskih usluga ili, ako nema nacionalne regulatorne vlasti ili tijela, drugih predstavnika izabranih u okviru njihovih postupaka. Predstavnik Komisije sudjeluje na sastancima ERGA-e.

3. ERGA obavlja sljedeće zadaće:

<p>(a) pruža usluge tehničke stručnosti Komisiji u:</p> <ul style="list-style-type: none"> — njezinoj zadaći da osigura usklađenu provedbu ove Direktive u svim državama članicama, — pitanjima povezanim s audiovizualnim medijskim uslugama u okviru njezine nadležnosti; <p>(b) razmjenjuje iskustva i najbolju praksu u pogledu primjene regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge, među ostalim u pogledu pristupačnosti i medijske pismenosti;</p> <p>(c) surađuje i pruža članovima informacije potrebne za primjenu ove Direktive, posebno u pogledu članaka 3., 4. i 7.;</p> <p>(d) na zahtjev Komisije daje mišljenja o tehničkim i činjeničnim aspektima pitanja na temelju članka 2. stavka 5.c, članka 3. stavaka 2. i 3., članka 4. stavka 4. točke (c) i članka 28.a stavka 7.</p> <p>4. ERGA donosi svoj poslovnik.”;</p>			
<p>27.članak 33. zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„Članak 33.</p> <p>Komisija prati države članice u primjeni ove Direktive.</p> <p>Najkasnije do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga Komisija podnosi</p>	<p>Nije primjenjivo</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo</p>

<p>Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive.</p> <p>Najkasnije do 19. prosinca 2026. Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću ex post evaluaciju, prema potrebi popraćenu prijedlozima za preispitivanje, ove Direktive i njezine dodane vrijednosti.</p> <p>Komisija propisno obavješćuje Odbor za kontakt i ERGA-u o radu i aktivnostima onog drugog.</p> <p>Komisija osigurava da se informacije dobivene od država članica o bilo kojoj mjeri koju su poduzele u područjima koja se usklađuju ovom Direktivom priopćuju Odboru za kontakt i ERGA-i.”;</p>			
<p>28.umeće se sljedeći članak:</p> <p>„Članak 33.a</p> <p>1. Države članice promiču mjere za razvoj vještina povezanih s medijskom pismenošću.</p> <p>2. Do 19. prosinca 2022. i svake tri godine nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o provedbi stavka 1.</p> <p>3. Komisija nakon savjetovanja s Odborom za kontakt izdaje smjernice u vezi s opsegom takvih izvješća.”.</p>	<p>Članak 19.</p> <p>(1) Vijeće za elektroničke medije promiče programe za razvoj znanja i vještina medijske pismenosti.</p> <p>(2) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. ovog članka najkasnije do 19. prosinca 2022. te svake tri godine nakon toga, a sukladno smjernicama Europske komisije.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 2.</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 19. rujna 2020. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
<p>Članak 3.</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo

Članak 4. Ova je Direktiva upućena državama članicama.	Nije primjenjivo	Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo
---	------------------	---------------------------	------------------